

Navsezadnje: Za nas gre in za našo prihodnost

Kakorkoli vzamemo, trudimo se in skušamo napraviti lepše življenje našim najmlajšim. Pri-voščimo jim ga!

Kako bomo gospodarili v letu 1989

Kljub težavam, ki so spremljale poslovanje našega gospodarstva v preteklih letih, lahko ugotovimo, da toliko nejasnosti in napovedanih sprememb kot jih pričakujemo v tem trenutku, ni bilo še nikoli. Obljubljena reforma gospodarskega sistema se bo pokazala v celi vrsti novih zakonskih predpisov, ki so bili deloma sprejeti že ob koncu lanskega leta, drugi del pa bo v začetku letošnjega. Osrednji cilj reforme naj bi bilo oblikovanje takega gospodarskega sistema, ki bo omogočal in spodbujal vzpostavitev drugačne proizvodne strukture s tržno naravnanimi proizvodno-poslovnimi programi gospodarstva, s katerimi se bo to gospodarstvo in z njim mi uspešneje vključevali v razvojne tokove gospodarsko razvite Evrope.

Kje je v teh spremembah mesto domžalskega gospodarstva in kako bodo odsevale na njegovih poslovnih rezultatih?

Uveljavitev tržnih zakonitosti v gospodarskem življenju bo domžalskemu gospodarstvu postavila nove okvire poslovanja. Padanje življenjskega standarda in s tem kupne moči prebivalstva se bo prav gotovo pokazalo na manjših možnostih prodaje naših proizvodov. V obdobju, ko se še zlasti v drugih republikah z osebnimi dohodki zagotavljajo zgolj najnujnejše življenjske dobrine, ni pričakovati zadostnega povpraševanja po izdelkih domžalskih organizacij, ki so v precejšnji meri take narave, da niso najbolj potrebni za pokrivanje najnujnejših življenjskih potreb. Za večino proizvodnje bi lahko rekli, da sodi nekako v srednji kakovostni razred. Normalne rezultate bosta omogočali predvsem usmeritev v izboljševanje kakovosti proizvodov in vključevanje v mednarodno menjavo. Za doseganje obeh ciljev pa bo po-

trebno uporabljati bistveno več znanja kot v preteklosti. Zato je ena od ključnih nalog gospodarstva izobraževanje obstoječih kadrov v vseh pogledih, da bi lahko vzdržali v zahtevni konkurenčni borbi, ki se bo v prihodnosti še stopnjevala tako na domačem kot na tujih trgih.

Malo denarja — pa vendar so nove investicije nujne

Zaradi upadanja investicijske aktivnosti, ki je bila v občini prisotna v preteklih letih, bo iskanju ustreznih novih programov nujno posvečati večjo pozornost. Ob nizki investicijski sposobnosti domžalskega gospodarstva bo potrebno vlagati napore v iskanje dodatnih virov za financiranje novih programov. Za te namene bomo uporabili sredstva občinskega razvojnega sklada. Za dobre in kakovostno pripravljene programe, ki bodo pomenili strukturne spremembe, predvsem v smeri uvajanja novih sodobnih tehnologij in izvozne naravnosti, bo možno uporabiti tudi sredstva republiškega razvojnega dinarja.

Za manj stroškov ...

K naporom v samih organizacijah združenega dela, kjer bodo morali prihranke iskati tudi z racionalnejšim poslovanjem znotraj tovarniških ograj, bomo v občini skušali prispevati z racionalizacijami na vseh drugih področjih, ki zahtevajo sredstva od gospodarstva. Naše aktivnosti bodo v letu 1989 usmerjene zlasti na tista področja življenja in dela, kjer so rezultati odvisni od bolj ali manj uspešno vodene politike na ravni občine. Seveda pa se bodo morale vklapljati v skupne okvire, ki bodo sprejeti za poslovanje na republiški predvsem pa na zvezni ravni.

**V kmetijstvu lahko pri-
delamo več ...**

Vodenje in usmerjanje politike v smeri zastavljenih ciljev je možno predvsem tam, kjer so na voljo finančna sredstva. Tako bomo na področju kmetijstva občinske interese zagotavljali preko programov samoupravne interesne skupnosti za pospeševanje kmetijske proizvodnje in zagotavljanje osnovne preskrbe, ki bodo usmerjeni v povečevanje tržno usmerjene kmetijske proizvodnje v zasebnem sektorju in v razreševanje likvidnostne problematike v družbenem sektorju.

**Z razumevanjem do
problemov v drobnem go-
spodarstvu**

Podobno kot v preteklih letih bomo tudi v letu 1989 nadaljevali s stimulatивно politiko do razvoja drobnega gospodarstva. Ob zaostrenih pogojih zaposlovanja na ravni občine bo to ena izmed konkretnih možnosti za razreševanje problemov nezaposlenosti. S sred-

stvi občinskega proračuna bomo stimulirali odpiranje novih enot drobnega gospodarstva v družbenem sektorju ter investicije v zasebnem sektorju, ki bodo prinašale nova delovna mesta in razvijale deficitarne storitvene obrti.

Težave v skupni porabi

V letu 1989 pričakujemo precejšnje težave pri izvajanju programov »skupne porabe«. Tu mislimo predvsem na izvajanje programov družbenih dejavnosti (zdravstvo, izobraževanje, otroško varstvo, socialno skrbstvo, kultura, telesna kultura), so za porabo sredstev v teh dejavnostih z zvezno interventno zakonodajo predpisane hude omejitve. Prve programe racionalizacije smo sprejemali že v preteklem letu, v letošnjem pa je potrebno čimprej pregledati še vsa preostala področja. Pri iskanju najustreznejših rešitev bomo v največji možni meri skušali slediti zahtevam, da je potrebno rezerve naprej izkoristiti v vseh možnih racionalizacijah poslovanja teh dejavnosti, šele na koncu pa posegati v pravice uporabnikov storitev. Glede na to, da so omejitve predpisane za skupen obseg sredstev za družbene dejavnosti, bomo tudi v letu 1989 nadaljevali s sprejeto politiko iz preteklega leta, na osnovi katere bomo na zborih občinske skupščine sprejemali globalno razdelitev sredstev po posameznih družbenih dejavnostih. Tudi v letu 1989 bomo preko tistih SIS, ki imajo uveljavljen domicilni način združevanja sredstev, pokrivali del programov zdravstvenega varstva.

**Osební dohodki po
družbenem dogovoru**

Politika oblikovanja sredstev za osebne dohodke se bo v letu 1989, vsaj takšna so zagotovila, izvajala s pomočjo družbenega dogovora in ne več na osnovi interventne zakonodaje. Takšna usmeritev je sprejemljiva, saj bodo na ta način tistim OZD, ki dosegajo boljše rezultate, dane možnosti za hitrejši rast osebnih dohodkov. V organizacijah združenega dela se bo potrebno prizadevati za doseganje čimboljših rezultatov poslovanja, ker bodo le ti osnova za uresničevanje vedno pogostejših zahtev delavcev, da morajo osebni dohodki slediti povečanju življenjskih stroškov.

Na področju negospodar-

stva se bodo osebni dohodki gibali v odvisnosti od rasti osebnih dohodkov v gospodarstvu. V teh organizacijah bodo z zmanjševanjem števila zaposlenih in opravljenim enakim obsegom programov dane možnosti za dodatno povečanje osebnih dohodkov.

**To bi bil kratek pre-
gled osnovnih aktivnosti,
ki nas čakajo v letošnjem
letu. Izkušnje kažejo, da
so se razmere v preteklosti
večkrat spreminjale in
na podobne situacije mo-
ramo biti pripravljeni tudi
letos. Aktivnosti se bodo
zato dopolnjevale, vse pa
z enim samim ciljem, da
bi naše gospodarstvo po-
slovalo čim uspešneje, ker
bodo s tem dani pogoji tu-
di za izvajanje sprejetih
programov na vseh ostalih
področjih.**

Otroci v prometu:

900 naših šolarjev v Ljubljani

Že nekaj let poteka akcija, ko se učenci z avtobusi odpeljejo na opazovanje prometa po ljubljanskih ulicah. Do sedaj je bila ta ugodnost rezervirana le za učence ljubljanskih šol.

Letošnja aktivnost republiškega sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Slovenije sovпада v okvir akcije -10 % in prvič bodo na ogledu našega glavnega mesta, oziroma prometa v njem, sodelovali učenci primestnih šol, pretežno iz tretjih in četrtih razredov, tokrat iz naše in kamniške občine. Iz obeh regij bo po 900 učencev. Avtobuse bo dal na razpolago v reklamne namene Kompas iz Ljubljane, vozniki pa bodo člani ZŠAM (Združenje šoferjev in avtomekanikov), ki se prav tako brezplačno vključuje v akcijo, ki bo potekala 22. februarja. Vsi avtobusi bodo imeli spremstvo miličnikov, ki bodo razlagali prometno ureditev v mestu za varnost v prometu.

Za učence, ki niso vajeni veliko-mestnega utripa v gostem gibanju se prometu, bo to zanimivo doživetje in pomemben stik s prometom ob strokovni razlagi za njihovo večjo varnost.

S. B.

V današnji številki
berite:

- Glas mladine
- Čisti računi
- čista vest
- Zazidalni otok
C-15
- Velika turistična
pridobitev
- Varčujte z vodo

Preselili smo se
v stavbo DPO, Ljubljan-
ska 70 (stavba ob avto-
busni postaji)

Obvestilo

Krajevna organizacija ZB NOV in družbenopolitične organizacije Krajevne skupnosti Ihan in OO ZZB NOV Domžale, obveščata borce, aktiviste NOB, ter občane, predvsem pa mladino, da bo komemoracija ob 45-letnici bitke na Oklem, v soboto 25. februarja 1989 ob 10. uri pri spomeniku na Oklem.

Zbrali se bomo ob 9. uri v Dobovljah, od koder bomo vsi skupaj odšli k spomeniku na Oklo.

Vabljeni!

O odnosih v KS Krtina

Zaradi zaostrenih odnosov med KS Krtina in delom krajanov, ki se povezujejo ob gradnji doma krajanov v okviru Gasilskega društva Žeje Trojica, sta se predsedstvo OK SZDL Domžale ter Predsedstvo KK SZDL Krtina odločili za skupno sejo, na kateri naj bi z vsemi zainteresiranimi skušali najti rešitev, ki bi zagotovila ureditev nesporedov in vzpostavitev normalnih odnosov na tem območju naše občine.

Nesporazumi, katerih jedro je gradnja Doma krajanov, ki ga gradi GD Žeje Trojica, izhajajo iz ugotovitev KS Krtina, da se dom gradi mimo sklepov in dogovorov o obsegu gradnje, ki je bila določena na osnovi dogovorov (na pobudo IS SO Domžale) med KS in DPO Krtina, GD Žeje Trojica ter organi občine. Poleg tega pa se enako ugotavlja, da gradnja doma poteka mimo veljavnih predpisov, da se razpolaga (oz. manipulira) z velikimi družbenimi sredstvi ipd.

Razprava, v kateri je sodelovalo večina prisotnih, je poskušala biti konkretna, podprta z argumenti, strpna in je skušala najti rešitve, ki bi navedene probleme razrešile v celoti in zagotovile sožitje in razumevanje krajanov na tem območju, kajti kljub morebitnim spremembam meja KS brez sodelovanja krajanov, medsebojne sosedske in prijateljske pomoči tudi v prihodnje ne bo šlo.

Sicer pa je Predsedstvo OK SZDL Domžale podprlo predlog, da se oživi aktivnosti za priključitev tega dela KS Krtina (Žeje, Trojica) h KS Dob in je zato predlagalo KK SZDL Dob ter Skupščini krajevnne skupnosti Dob, da izpelje razpravo in da se sprejme sklep o razpisu referenduma, za priključitev tega območja h KS Dob. To območje tudi sicer bolj gravitira h KS Dob, s katero ga povezuje asfaltirana cesta, šola, trgovina, pot v službe, ipd.

Pri tem pa Predsedstvo meni, da bo moralo GD Žeje Trojica tudi v primeru sprememb meja KS zagotoviti sodelovanje svojih članov oz. krajanov tega območja v vseh samoupravnih organih ter spoštovanje legalnih poti za uresničevanje dogovorjenih aktivnosti. Glede na ugotovitve, da so se krajani Žej in Trojice že odločili za priključitev h KS Dob, Predsedstvo OK SZDL smatra, da ni potreb, da se na tem območju ponovno vodi razprava. Predsedstvo OK SZDL Domžale vztraja na stališču, da podpira iniciative krajanov pri gradnji doma in je ne misli omejevati, vendar obsoja postopke, ki potekajo v nasprotju z dogovori in ne spoštujejo sklepov samoupravnih organov KS Krtina, kamor to območje spada. V razpravi je bilo nesporno ugotovljeno, da aktivnosti potekajo izven dogovorjenih planskih okvirov, da se v veliki meri upošteva načelo »naredili bomo — tako ali drugače«. Zato obe predsedstvi zahtevata, da se spoštujejo veljavne zakonite in samoupravne poti.

V razpravi so graditelji doma predstavili svoja razmišljanja in načrte o razvoju tega območja, katerega središče bi bil dom, kot družbeni, kulturni in turistični center.

Škoda, da organizatorji vseh teh načrtov niso predstavili že ob pobudi o izgradnji doma, čeprav to utemeljujejo z odkritjem podzemeljske jame. Občina bo zanesljivo podprla prizadevanja za razvoj turizma na tem območju, vendar v okviru dogovorjenih planskih dokumentov. Predsedstvo se ne more strinjati z ugotovitvami, da je bil hribovski del KS Krtine zapostavljen, saj je bilo v skladu s plani KS Krtina na tem območju v zadnjih letih marsikaj postorjenega, enako pa na enakomeren razvoj KS Krtina kažejo tudi nekateri predlogi bodočih programov KS.

Pripombe in opozorila, ki so bila s strani KS in nekaterih organov DPO izrečena v zvezi z nepravilnostmi pri izgradnji doma, se sprejmejo kot opozorila, ki jih je potrebno preveriti in upoštevati in jih ni mogoče pripisovati zgolj posamezniku.

Predsedstvo OK SZDL Domžale zahteva, da se vse bodoče aktivnosti na tem območju vodijo strpno, v medsebojnem sožitju in iskanju rešitev, ki bodo ustezale večini krajanov na tem območju. K temu pa nikakor ne morejo prispevati medsebojna obtoževanja in spori med posameznimi funkcionarji. Ta obtoževanja in spore je potrebno čimprej prekiniti.

Vera Vojska

S seje občinskega komiteja ZK

Člani OK ZKS so se 3. februarja sestali na 17. seji. Osrednja točka sestanka so bile razmere v Papirnici. Zato so bili na razpravo povabljeni tudi komunisti s Količevega. V tej tovarni namreč delavci nadaljujejo predvojne tradicije stavkovnega gibanja. Zahteve delavcev, ki so ustanovili stavkovni odbor, so socialne (višji OD), gospodarske (perspektiva podjetja, kadrovski problemi, poslovanje) in politične (zahtevajo zmanjšanje prispevkov za republiko in federacijo).

Za začetek je Mitja Mezgec, direktor Papirnice, opisal razmere v podjetju. V razpravi je sodelovalo več kot 20 udeležencev seje, ki so se lotili vloge sindikata in ZK v Papirnici, pomoči občine, kadrovskih težav in razvoja ter prihodnosti podjetja; polemične iskre so se kresale ob Samskem domu (kateri soustanovitelj je Papirnica), ob kadrovski politiki, ob pravilnosti in pravočasnosti reagiranja ZK in sindikata in ob določitvi vprašanj, s katerimi naj se spoprime ZK.

Komite je pozitivno ocenil dosedanji potek reševanja nezadovoljstva delavcev v Papirnici, saj delo ni bilo prekinjeno, za uveljavitev delavskih zahtev pa skrbi strokovni odbor. OO ZK v Papirnici je

bilo naloženo stalno spremljanje razmer in izdelava zaključkov. OK ZK se je obvezal, da bo skupaj s CK ZKS poskrbel za skupino strokovnjakov, ki bo »od zunaj« poskusila analizirati gospodarski položaj Papirnice.

Občinski komite je sprejel tudi finančni načrt za leto 1989. Soglasno so bile potrjene tudi zahteve po racionalnejši porabi v ZK, skromnejših seminarjih in znižanju članarine. Sprejeli naj bi tudi program dela, a so ugotovili, da posebnega, napisanega, ne rabijo, saj se stališče in papirjev, ki se ne berejo, kaj šele izvajajo, v ZK že čez glavo. Komite je ukinil šest osnovnih organizacij v katerih se je zmanjšalo število

komunistov in podprl zahtevo, da se razjasnijo okoliščine in ozadje »prostovoljnega« odstopa Ceneta Matičiča z mesta poslanca v republiški skupščini poleti 1971.

Ob koncu seje je sekretar komiteja obvestil poslušalce, da bo sredi februarja obiskal našo občino Milan Kučan.

LIGITROP

Predsedstvo Občinskega sveta Zveze sindikatov Slovenije Domžale na podlagi 45. člena Statutarnega sklepa občinske organizacije ZSS Domžale razglašajo rok in pogoje za predlaganje kandidatov za

srebrni znak zveze sindikatov Slovenije v letu 1989

Predsedstvo Občinskega sveta ZSS Domžale razpisuje za leto 1989 podelitev sedem srebrnih znakov Zveze sindikatov Slovenije organizacijam in članom zveze sindikatov.

1. Srebrni znak Zveze sindikatov Slovenije bo podeljen osnovnim organizacijam Zveze sindikatov Slovenije za večletno izjemno in učinkovito delovanje pri uveljavljanju interesov članstva. Pri tem bo upoštevana zlasti:

— zavzemanje za uveljavljanje vloge zveze sindikatov v političnem sistemu socialističnega samoupravljanja,

— prizadevanje za razvoj socialističnih samoupravnih družbenoekonomskih odnosov na podlagi ustave in za poglobljanje odločujočega vpliva delavcev,

— trajnejše izpolnjevanje dogovorjenih sklepov in stališč, sprejetih v organizacijah in organih zveze sindikatov in sindikatov dejavnosti,

— prizadevanje za doseganje dogovorjenih ciljev gospodarskega in družbenega razvoja.

2. Srebrni znak zveze sindikatov Slovenije bo podeljen članu zveze sindikatov, ki je z večletnim družbenopolitičnim delom v naprednem delavskem gibanju oz. sindikatu uveljavljal delavske interese in dosledno ter učinkovito pomagal uveljavljati in razvijati sindikat ter krepiti njegovo razredno naravnost.

3. Predlog za podelitev srebrnega znaka ZSS lahko dajo skladno s Pravilnikom o podeljevanju srebrnega znaka Zveze sindikatov Slovenije organizacije zveze sindikatov in njihovi pristojni organi.

4. Predlagatelj pošlje predlog na posebnem obrazcu najpozneje do 15. marca 1988 na naslov Občinski svet ZSS Domžale, Ljubljanska 70/1.

VARČUJTE Z VODO!

Tudi v naši občini hudo primanjkuje vode, zato pozivamo vse uporabnike tekoče vode, da skrajno z njo varčujejo...

NOGOMETNI KLUB DOMŽALE

PRIREJA

PRAZNOVANJE DNEVA ŽENA v soboto 4. 3. 1989 ob 20. uri v hali KOMUNALNEGA CENTRA DOMŽALE

IGRA ANSAMBEL »NIKA ZAJCA«

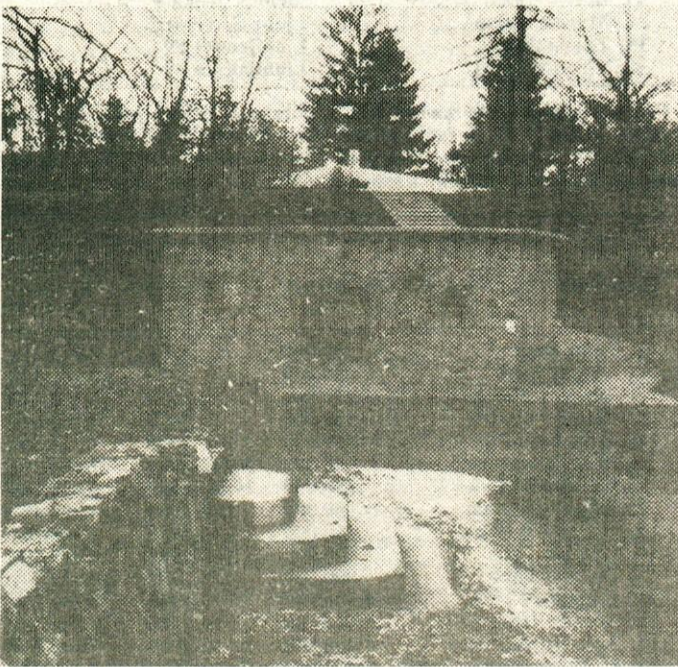
Predprodaja vstopnic v veleblagovnici Napredek — prodajalna tobaka.

VABLJENI!

Ob 45-letnici bitke na Oklem

24. februar je dan, ki je s krvjo padlih in sežganih borcev ter s solzami njihovih najdražjih vpisan v zgodovino našega narodnoosvobodilnega boja. Tega dne se je odigrala na Oklem tragedija, ki ji ni primere v vsem času štiriletnega boja na kamniško-domžalskem področju, saj je terjala 72 mladih življenj. To so boleče besede spomina, ki nas vsako leto pripeljejo v ta tihotni kraj, da se poklonimo spominu tistim, ki so morali zaradi podle izdaje omahniti v prezgodnjo smrt. Ko leto za letom polagamo vence in prižigamo sveče ob mrzlem spomeniku, nam skromni plameni prikljujejo pred oči dogodka ranega jutra 24. februarja 1944. leta, ko so med krogami podivjanega sovražnika zagorele domačije, ko je dim raznašal duh po gorečem mesu med podboji vrat, oken in vogali hiš padlih nedolžnih ljudi.

Ko se misli vračajo v kruta leta vojne, spoznavamo

Kraj tragedije na Oklem — 45 let je minilo.

kaj vse so morali ljudje žrtvovati za svobodo zato čutimo v srcih zahvalo, bolečo in tiho, polno spoštovanje do tistih, ki so omahnili v smrt. Krvava vojna je pustila, sovražnik je divjal, vendar je svoboda živela v gozdovih in grapah, v zavetju skromnih in revnih domačij, povsod se je širila iskra upora. Dobro in od dela izmučene roke so dajale borbem in aktivistom vse, kar so mogle dati, na ustnicah so bile tople besede polne vere v zmago in svobodo.

Toda dnevi so bili vselej negotovi, nihče ni vedel, kje se bo končala njegova življenjska pot. Hajke, neprestani spopadi so terjali mnogo življenj. Smrt je bila zvesta spremljevalka povsod. Izdajalčevo dejanje jo je pripeljalo tudi v to vasio, katero so borci in aktivisti zbrali, da bi se odpočili. Le ena sama noč je bila usodna, kajti v mračnem jutru je usahnilo 72 življenj in z njimi vera v svobodo in življenje. Padli so, ostala pa so hrepenenja po snidenju mater, žene in otrok.

Ko hodimo po poteh boja in trpljenja, čutimo spoštovanje do spomenikov, saj stojijo tam, kjer se je za vedno končala življenjska pot tistih, ki so hoteli živeti. Zavedati se moramo, da se zgodovina ne sme ponoviti, saj imamo še vedno pred očmi grozote, ki jih je prizadejala vojna.

Kolenc Mihaela

Kako bomo pozidavali Zaboršt?

Za novi del Zaboršta so izdelali osnutek zazidalnega načrta. Osnutek predstavlja izhodišče za pričetek organizirane, usmerjene stanovanjske gradnje v okviru meja ureditvenega območja naselja.

Pred izdelavo osnutka za javno razgrnitev je bil izdelan delovni osnutek v treh različicah, ki je bil že predstavljen javnosti. Na osnovi rezultatov predstavitev je izdelan dokument, ki dopolnjuje osnovni koncept s tem, da uvaja širše poglede na osnovni prometni koncept, izbor objekta, spreminja urbanistično-oblikovalski koncept s oblikovanjem zaključenih funkcionalnih sklopov (javno-interno, mirno-hrupno...). Ob tem daje večji poudarek odnosu stanovanjske soseske do reke — rekreacijsko območje ob Kamniški Bistrici kot eden izmed členov v športnorekreacijski naravnosti ob celotni trasi reke.

Prometni koncept temelji na realni oceni Ceste padlih borcev kot glavne vpadnice v Domžale z avtoceste ter bo zato razbremenjena vseh manjših priključkov. Dopusčalo bo le troje glavnih križišč (južni in severni vstop v območje ter križišče s priključkom na zahodno obvoznico). Urbanistično-oblikovalski koncept sloni na poudarjanju individualnosti celotnega naselja, zato je bilo oblikovano nekaj relativno zaključenih sklopov objektov (osem do deset enot vezanih v dvoje verižnih podsklopov). Z osrednjim cestiščem seveda. Do vsake enote je možen dostop z dveh strani.

Več sklopov se bo vezalo na enotno prometno os, ki bo v južnem delu kompleksa prehajalo v območje rekreacijskih površin ob reki ter se dalje iztekalo po večnamenski kolesarsko-pešcevi brvi preko reke v Športno-rekreacijski park Domžal.

Na območju se bo nahajalo 70 dosedanjih objektov, katerim bo dodano 74 novih, deljenih na več etapno ločenih kompleksov. Za kompleks organizirane, usmerjene gradnje predvidevajo 41 objektov vezanih v verižne sklope, poleg tega se določa 10 objektov, povezanih v dvojčke, 14 samostojnih enot. Večina bo obstoječemu delu ureditvenega območja ter 5 stanovanjskih objektov ob reki v južnem delu območja.

Za območje je v severnem delu predviden večnamenski objekt za potrebe osnovne preskrbe, VVZ, prostori KS ter prostori za lokale storitvene dejavnosti.

V območja bodo poleg vseh osnovnih infrastrukturnih omrežij in naprav individualne in skupne rabe uvedli tudi omrežje kabelske televizije, za potrebe ogrevanja pa preko večnamenske brvi dovedli tudi plin.

Zazidalni otok C-15

Razvojni zavod Domžale je po naročilu Sklada stavbnih zemljišč Občine pripravil osnutek zazidalnega načrta za območje urejanja C-15 v Domžalah.

Območje je omejeno na severu z magistralno cesto Ljubljana—Celje, na zahodu z regionalno cesto Domžale—Kamnik, na jugu z Ljubljansko cesto, na vzhodu z ulico Nikole Tesle in meri 5.50 ha. Pretežno je pozidano s stanovanjskimi bloki na Kamniški cesti, novo in staro postajo milice, poklicno šolo, gostilno »Pri Kebru«, poslovnim objektom BIRO 71 in individualnimi stanovanjskimi hišami. Z družbenim planom občine Domžale je v tem predelu predviden stanovanjsko poslovni program. Poleg tega je pri načrtovanju upoštevan ZN Domžale-Center iz leta 1973 (usmeritve), Programske osnove za razvoj prometa za Domžale-Center, načrt gradnje zaklonišča v občini; načrt plinifikacije Domžal in ostali načrti komunalne infrastrukture.

Osnutek ZN predvideva gradnjo stanovanjsko poslovnega kompleksa v predelu ob Ljubljanski cesti. Višina objektov bo P+3N do P+7N. V pritličju je predvideno 9 prodajalnih lokalov, v nadstropjih pa 193 novih stanovanj. Dve kletni etaži bosta namenjeni garažnim in drugim pomožnim prostorom in javnim parkiriščem. V kompleksu je predvidena tudi gradnja vrtca. Obstoječi objekti med novo postajo milice in gostilno so predvideni za rušenje. Komunalni priključki bodo izvedeni na obstoječe omrežje. Predvidena je rekonstrukcija Ul. Nikole Tesla, gradnja dovoznih poti in novega priključka (krak deteljice) na magistralno cesto. Detajlnejši podatki so razvidni iz osnutka ZN, predvsem grafični del, kjer so prikazane tudi idejne zasnove objektov in bodo predstavljeni na seji IS.

»Občinska« stanovanja in krediti

Glede na delegatsko vprašanje, ki so ga postavili v KS Dob o reševanju kadrovske problematike in o sredstvih, ki so bila za razreševanje te problematike namenjena in porabljena, je v Skupščinskem gradivu št. 34, s katerim so sklicevali seje zborov občinske skupščine za 1. in 2. februar, končno izšel (nepodpisan!) odgovor na to delegatsko vprašanje. Ker je trajalo mesece in mesece, preden je do njega prišlo in ker smo v zvezi s tem delegatskim vprašanjem tudi mi objavili nekaj člankov, tokrat prinašamo tudi odgovor:

Vsebina odgovora:

Vsako leto Skupščina občine Domžale sprejema občinski proračun, ki je oblikovan v skladu s predpisi, ki urejajo oblikovanje in porabo sredstev t. i. splošne porabe. Že vse od leta 1968 (do tja smo zbirali podatke) so se kot posebna postavka v občinskem proračunu v skladu z zakonskimi možnostmi določena sredstva namenjala za razreševanje kadrovske problematike. Sistemi dodeljevanja sredstev so bili različni.

— V obdobju 1968—1972 so se sredstva vlagala v tako imenovani kreditni sklad pri Kreditno hranilni službi Domžale. Iz tega naslova so bili dodeljeni krediti za individualno gradnjo in nakup individualnih stanovanj. Iz pregledane dokumentacije ni razvidno, kateri krediti so bili kadrovske; ločimo jih lahko le po imenih ljudi, ki so v tem obdobju opravljali določene funkcije (Remic Bogdan, Zavrž Ivanka, Modrijan Milojka, Povž Ludvik). Drug način, ki je v tem obdobju obstajal, je bil ta, da so se sredstva vlagala v nakup stanovanj (blok Tomšičeva 5) ali pa dodeljevala kot dotacija DPO, ki so potem same razdeljevale sredstva.

— V obdobju 1972—1978 je bil posebej formiran sklad skupne porabe za funkcionarje, ki so opravljali funkcije v izvršnem svetu in skupščini. V letu 1987 je bil sklad za funkcionarje po nalogu inšpekcije SDK ukinjen in priključen k skladu za vse delavce v državni upravi.

Pri dodeljevanju sredstev in stanovanj so bili udeleženi delavci, zaposleni v izvajalskih organizacijah združenega dela s področja družbenih dejavnosti, v zadnjih letih pa v glavnem delavci Postaje milice Domžale in delavci upravnih organov občine Domžale ter temeljnega sodišča.

Glede na finančne možnosti občinskega proračuna, ki so predstavljale možne okvire porabe, so se sredstva, namenjena za razreševanje kadrovske problematike, usmerjala v glavnem za nakup stanovanj. V zadnjem obdobju so se v skladu z družbenimi usmeritvami, na osnovi katerih je vsak dolžan tudi sam prispevati k razreševanju stanovanjskih vprašanj, sredstva občinskega proračuna usmerjala predvsem v kreditiranje stanovanjske gradnje. Z omejenimi finančnimi sredstvi je tako mogoče razreševati več problemov hkrati.

Za dodeljevanje kadrovskih stanovanj in stanovanjskih kreditov je komisija IS SO Domžale od leta 1979 pri pripravi predloga uporabljala določila veljavnih pravilnikov delovne skupnosti upravnih organov SO Domžale. Z uveljavitvijo teh določil so bile pri dodeljenih stanovanjih oz. posojil upoštewane vse družbene zahteve glede pravice do pridobitve stanovanja oz. stanovanjskega posojila, lastne udeležbe, višine odobrenih posojil in kreditnih pogojev.

Pregled imetnikov nosilcev stanovanjske pravice na kadrovskih stanovanjih, financiranih iz občinskega proračuna.

1. Bele — Vrhovec Helena
2. Lozimek Janez
3. Količ Milan
4. Milič Tihomir
5. Vladimir Vera
6. Nali Maksimiljana
7. Popivč Slavka
8. Butala Aleš
9. Marc Zvonko
10. Saje Igor
11. Robič Marija
12. Šiška Stane
13. Lemič Blaž
14. Korošec Edo
15. Postaja milice
16. Penda Branislav
17. Štrajn Stanko
18. Vodnik Antonija
19. Špendelj Edvard
20. Babič Dojčilo
21. Zakšek Ana
22. Bernard Marjeta
23. Zdovc Tadija
24. Hrastnik Atton
25. Erazem Franciška
26. Kanižar Igor
27. Cvetek Marija
28. Zupančič Irena
29. Dolenc Stanko
30. Škrjanc Irena
31. Strehovec Ema
32. Kalušnik Roman
33. Bračič Ljubo
34. Marolt Milan
35. Zupan Janja
36. Vidregar Rozi

- Tomšičeva 14
- Tomšičeva 5
- Tomšičeva 5
- Tomšičeva 5
- Tomšičeva 5
- Prešernova 32
- Prešernova 34
- Ljubljanska 83
- Ljubljanska 83
- Ljubljanska 103
- Ljubljanska 103
- Ljubljanska 65
- Ljubljanska 76 a
- Vlahovičeva 1 A
- Vlahovičeva 1 D
- Vlahovičeva 1 E
- Vlahovičeva 2 C
- Prešernova 21
- Prešernova 21
- Simona Jenka 13
- Zupančičeva 9
- Zupančičeva 9
- Zupančičeva 11
- Zupančičeva 11
- Kidričeva 14
- Kidričeva 14
- Kidričeva 14
- Kidričeva 14
- Kidričeva 14
- Kidričeva 14
- Simona Jenka 9
- Simona Jenka 9
- Ljube Šercerja 2
- Ljubljanska 89
- Ljubljanska 89

Pregled pridobljenih kadrovskih kreditov od leta 1977 (zaradi načina dodeljevanja sredstev posameznim koristnikom preko dotacij, katerih

poraba iz arhiva proračuna na končne koristnike ni razvidna, je možno, da do leta 1979 seznam ni popoln)

Prejemnik	Znesek	Datum	Poračun na stanje 31. 12. 1987
1. Tome Emil	30.000	1977	2.178.253
2. Ukmar Miro	250.000	1977	18.152.110
3. Lončar Stefan	250.000	1977	18.152.110
4. Zemljčič Almir	100.000	1977	7.260.844
5. Komočar Alojz	150.000	1979	7.713.569
6. Breznik Herman	100.000	28/12-1981	2.656.791
7. Goričan Lado	250.000	19/10-1982	5.631.148
8. Breznik Herman	150.000	6/4-1983	3.089.482
9. Hočevnar Boštjan	160.000	7/12-1983	2.648.067
10. Goričan Lado	500.000	20/9-1984	5.378.688
11. Preskar Tone	800.000	31/5-1984	10.028.799
12. Gognjavec Ivica	1.500.000	10/7-1985	9.750.278
13. Končan Janez	3.000.000	1/10-1986	8.933.401
14. Kokalj-Prelc Ema	3.000.000	29/12-1987	3.000.000
15. Gognjavec Ivica	6.000.000	29/12-1987	6.000.000
16. Hočevnar Boštjan	2.000.000	29/12-1987	2.000.000
17. ZSMS	4.000.000	29/12-1987	4.000.000

18. Kokalj-Prelc Ema	5.000.000	20/5-1988	3.235.827
19. Gognjavec Darko	5.000.000	20/5-1988	3.235.827
20. Kalušnik Roman	5.000.000	20/5-1988	3.235.827
21. Zupan Bogdan	5.000.000	20/5-1988	3.235.827

Zneske odobrenih individualnih posojil smo zaradi primerljivosti preračunali na stanje 31. 12. 1987, pri preračunu pa so bili uporabljeni za vse kreditnojemalce indeksi cen stanovanjske graditve za obdobje 1972—1987, ki jih publicira splošno združenje gradbeništva in IGM Slovenije (številka 4, december 87). Delež sredstev za kadrovska sta-

novanja v občinskem proračunu (v letih 1984 in 1985 so v skupni vsoti tudi nadomestna stanovanja, ki jih je bilo potrebno zagotoviti zaradi spremembe namembnosti stanovanja v prostore Centra a socialno delo).

Pregled sredstev za kadrovska stanovanja oz. kredite v občinskem proračunu

Leto	Sredstva za kadr. stanov. ali kredite	Višina proračuna	% v proračunu
1976	1.000.000	60.163.539	1,66
1977	900.000	64.445.657	1,39
1978	1.348.000	89.900.357	1,49
1979	600.000	131.312.323	0,49
1980	600.000	158.965.200	0,38
1981	1.341.000	198.935.046	0,67
1982	1.200.000	312.796.632	0,38
1983	600.000	324.046.360	0,18
1984	3.100.000	401.949.512	0,77
1985	3.278.494	672.912.927	0,48
1986	3.278.494	1.365.194.948	0,22
1987	15.000.000	3.450.293.210	0,43
1988	20.000.000	7.952.396.000	0,25

Na osnovi podatkov, ki so bili na voljo pri pripravi konkretnega odgovora na delegatsko vprašanje, Izvršni svet SO Domžale ugotavlja, da so ves čas v občini obstajali načini za razreševanje kadrovske problematike s pomočjo proračunskih sredstev. Zaradi različnih oblik dodeljevanja kreditov oz. stanovanj do leta 1979, ko so na voljo konkretni podatki, pregleda za nazaj ni možno v celoti prikazati. Delež sredstev za te namene v občinskem proračunu pa kažejo, da je bil obseg sredstev za te namene v preteklosti bistveno večji v letu 1988 predstavlja le 0,25 % občinskega proračuna.

Izvršni svet SO Domžale smatra, da je bila politika prehoda od dodeljevanja kadrovskih stanovanj na kreditiranje stanovanjske gradnje v celoti sprejemljiva in upravičljiva, saj je bilo na ta način možno razreševati bistveno več kadrovskih problemov (primer: v letu 1988 se je s kadrovskimi sredstvi v skupni višini 20.000.000 din razreševala problematika 4 delavcev, kupnina enega 50 m² velika stanovanja v Domžalah po cenah iz decembra letošnjega leta pa znaša cca 175.000.000 din). Iz razpoložljivih podatkov o ra-

zreševanju kadrovske problematike v drugih okoljih je razvidno, da je sistem dodeljevanja kadrovskih kreditov oz. stanovanj prisoten tudi v organizacijah združenega dela. S sredstvi proračuna pa se razrešuje kadrovska problematika v drugih občinah in na nivoju republike.

Izvršni svet SO Domžale je na osnovi razreševanja te problematike v drugih okoljih v letu 1987 sprejel pravilnik o dodeljevanju kadrovskih stanovanj in posojil, ki ga je potem predlagal tudi v obravnavo zborom občinske skupščine. Pravilnik je pred razpravo na zborih obravnavala statutarno pravilna komisija, ki je na akt podala pozitivno mnenje. Sistem je bil zamišljen tako, da bi na osnovi potreb posameznih koristnikov proračuna Izvršni svet SO Domžale preko posebne komisije pripravil predlog za oblikovanje sredstev za te namene, ki bi ga zbori občinske skupščine potrdili s sprejemom občinskega proračuna. Ker pravilnik v letu 1987 ni bil sprejet, je Izvršni svet SO Domžale predlagal vsem koristnikom občinskega proračuna, da to področje uredi vsak sam v svojih samoupravnih splošnih aktih.

Stališča predsedstva OK SZDL Domžale

Predsedstvo OK SZDL Domžale je na 16. seji 25. januarja 1989 obravnavalo skupščinsko gradivo št. 34 za zasedanje zborov občinske skupščine 1. in 2. februarja 1989 ter po razpravi oblikovali in sprejeli naslednje STALIŠČE:

V odgovoru na delegatsko vprašanje v zvezi s kadrovskimi krediti in stanovanji

1. Odgovor na delegatsko vprašanje glede dodeljevanja kadrovskih kreditov in stanovanj naj obravnava Komisija za družbeni nadzor SO Domžale ter poda predvsem mnenje o zakonitosti postopkov dodeljevanja kadrovskih kreditov in stanovanj.

2. Izvršni svet SO Domžale naj oblikuje ter predlaga v sprejem SO ustrezen akt — pravilnik o dodeljevanju kadrovskih stanovanj in kreditov. Predlagatelj naj upošteva pobudo o oblikovanju skupščinske komisije za odločanje o porabi sredstev za kadrovska stanovanja in kredite.

3. Statutarno pravna komisija SO Domžale naj presodi ali naj se kriteriji in merila za dodeljevanje kadrovskih stanovanj in kreditov določijo v pravilniku skupščine občine ali v pravilnikih delovnih skupnosti.

Restavracija Slamnik

Morda še ne veste, da smo zopet odprli restavracijo SLAMNIK, v sklopu VB NAPREDEK v Domžalah.

Restavracija ima 150 sedežev, odprta je vsak dan, razen nedelje od 9. do 22. ure, v soboto do 1. ure zjutraj.

Za goste v najboljših letih pripravljamo DOBRO HRANO in strežemo NAJBOLJŠO PIJAČO.

K nam lahko pridete tudi na okusno MALICO, sladico in kavico.

Za večje skupine po predhodnem naročilu organiziramo TUDI GLASBO in podaljšamo poslovni čas.

Razmislite in rezervirajte za 8. MAREC! OBIŠČITE NAS, POTRUDILI SE BOMO, DA BOSTE ZADOVOLJNI!

GLAS MLADINE

„pojdite z nami v lepšo prihodnost“

Stran je pripravila komisija za informiranje in propagando OK ZSMS Domžale.

Ureja: Vanja KOMAZEC

»Pojdite z nami v lepšo prihodnost«

Napisal bi-le nekaj uvodnih besed glede »naše« mladinske strani. Kot vidite si je OK ZSMS Domžale po dolgem času zopet zagotovila svoj prostor v Občinskem poročevalcu. Zaenkrat je to le ena stran, vendar si bomo v prihodnje poskušali »priboriti« srednji dve strani, ki sta do aprila rezervirani za V. samoprispevek. Rad bi pozval vse mlade, ki so večji pisanja, da svoje kritične misli o dogajanjih v naši občini in družbi, svoja mnenja ali komentarje spravijo na papir in svoje prispevke pošljejo na OK ZSMS Domžale, Ljubljanska 70/II.

Zaenkrat se bomo z »našo« stranjo oglašali le enkrat mesečno, če pa bo prispevkov veliko, pa mogoče tudi v vsaki številki Občinskega poročevalca.

Sekretar OK ZSMS Domžale:
Martin Grošelj

Z 2. 2. 1989 SO VSE ŽELEZNIŠKE
STORITVE V NOTRANJEM IN
MEDNARODNEM POTNIŠKEM
PROMETU DRAŽJE
ZA 34,7 Odstotkov!

TO JE VABILO!
AKTIV MLADIH ZADRUŽNIKOV MORAVČE
IN
OBČINSKA KONFERENCA ZSMS DOMŽALE

ORGANIZIRATA

25. februarja 1989 ob 19. uri kviz »Mladi in kmetijstvo« v partizanskem domu v Moravčah.

Po kvizu bo družabno srečanje. Za dobro razpoloženje bo poskrbel ansambel »Moravški kvintet«
Za jedajo in pijačo bo poskrbljeno!
Vljudno vabljeni!

»Ostanite še naprej z nami...«

Je dejal JANEZ Čuček in tudi nocojšnji TV dnevnik je bil s tem končan. Obsedim v fotelju, ter nemo opazujem dogajanje na ekranu, ki mi zaradi svojega ustaljenega zaporedja in monotonosti že počasi preseda. Morda se nehoti jezim na »televizije«, čeprav so vzroki za mojo jezo, skrb in razmišljanje veliko globlji in pomembnejši. Zdi se mi, da je vse to, kar sem videl, vnaprej pripravljena igra, v kateri so pravila, vloge in rezultati povsem jasno določeni. Seveda se nekatere stvari tudi spreminjajo, zamenjujejo se vloge, le opeharjeni in ogoljufani del sodelujočih je vedno isti — to smo vsi mi.

Celodnevno dogajanje, ki sem ga preživel, je na meni pustilo vidne sledove utrujenosti, zato so moje misli nekoliko težke in nezbrane. Pa vendar razmišljam o stvareh, ki nas vsak dan obkrožajo, vedno bolj presenečajo, jezijo in tudi skrbijo. Razmišljam o dogodkih, ki so se že zgodili, ter poskušam predvideti, kako se bodo stvari razpletale naprej.

Mlad človek sem in mladi imamo pravico, da odločamo o svoji prihodnosti, na katero nam v tem trenutku padajo črne sence. Z vsakim dnem nesmiselnih dogovarjanj, pogovarjanj, ter drugih »govoranc«, je naša prihodnost temnejša in bolj negotova. Kdo ima to pravico, da nam manjša upanje in možnost za lepše in srečnejše življenje?! Kdo je tisti, ki se proglasa za našega zagovornika in nam s svojim delovanjem skopo odmerja našo bodočnost. Očitno se je pri tej odmeri zelo uštel, zato bi bilo prav, da bi meter počasi prešel v druge roke, ter s tem zopet pridobil svojo pravo vrednost in dolžino.

Domžalski popotniški kotichek Kluba Popotnik

Poznate večkrat izrečen rek: »Na mladih svet stoji? Seveda ga. Pa ste kdaj pomislili, da obiščete ta svet? Če ste, pa imate bolj malo denarja a veliko časa, potem je ta popotniški kotichek namenjen prav vam.

Člani kluba Popotnik vam bomo v tem koticčku po svojih močeh in možnostih z informacijami in napotki skušali pomagati, da boste naredili prve korake v osvajanju širnih prostranstev tega sveta.

NAJ SE NA KRATKO PREDSTAVIMO:

Smo klub »Popotnik« s svojim sedežem v Ljubljani in delujemo od leta 1985 z namenom združevanja tistih, ki radi potujejo po domovini in svetu, ki se želijo seznanjati s popotnimi vtisi svojih kolegov in s tem dobiti veliko koristnih popotniških informacij. V našem klubu se srečujejo tisti, ki ne želijo potovati organizirano z agencijami, tisti, ki so željni avantur in doživetij, in tisti, ki si želijo sorodnih duš za svoja potovanja.

Del naše aktivnosti bi radi prenesli tudi v domžalsko občino, s tem namenom tudi odpiramo tale popotniški kotichek in vas vabimo, da se tudi vi vključite v del kluba s svojimi vprašanji, predlogi, da prisluhnete popotnim predavanjem, ki jih nameravamo organizirati itd. Naš klub je odprt prav za vse — za staro in mlado, resno in neresno, leno in zagreto.

Torej pridružite se nam popotnikom, če ne drugače vsaj preko pisem. V Domžalah bo naša »izpostava« kar na OK ZSMS Domžale, Ljubljanska 70/II. p.p. 16 — s pripisom »za popotniški kotichek«.

TOKRAT KLUB POPOTNIK SVETUJE: KAKO NAJCENEJE DO GRČIJE

Poleg avtostopa je seveda najceneje in najzanesljiveje priti do Aten z vlakom. Povratna vozovnica iz Ljubljane do Aten stane 690.000 din. Vendar vam priporočamo naslednjo varianto. Povratna vozovnica K-15 od Ljubljane do Gevgelije stane le 62.580 din, zato za preostali del poti kupite povratno karto v Gevgeliji do Soluna. Z nakupom karte do Soluna plačamo najkrajšo razdaljo obračunano po mednarodni tarifi. Povratna karta velja en mesec in stane 60.000 din. (V Gevgeliji ekspresni vlak stoji približno 30 minut, tako, da pot lahko nadaljujete z istim vlakom. Odhod iz LJ izberimo tako, da v Gevgelijo prispemo podnevi.)

V Solunu kupimo novo povratno vozovnico do Aten in prestopimo na vlak, ki prispe v Atene jutraj, da se ne znajdemo sredi noči v nepoznanem mestu. Popust pri povratnih kartah v Grčiji je 20 %. Po predlagani varianti nas vožnja do Aten in nazaj stane približno 270.000 din. In na grško vizo ne pozabite.

Opomba: Navedene cene veljajo v januarju 1989!

Tajnik Kluba popotnik: Lojze Lenčec

Če nihče drug, potem je mlada generacija danes tista, ki ji ne sme in ne more biti vseeno, kakšna bo njena bodočnost. To je mladina s svojo aktivnostjo doslej že pokazala in glede na vsesplošno odobravanje je le pot mlade generacije tista pot, ki nas bo popeljala naprej.

Dovolj nam je obljub in spletkarjenja, ki je v naši družbi tako močno zakoreninjeno. Želimo prispevati tudi svoj, čim večji delež k izhodu iz gospodarske in predvsem tudi politične krize, ki je bila še včeraj »tabu« tema, danes pa je že kruta resničnost. Prav zato se moramo boriti proti vsem »tabujem« v naši družbi in se zavzemati za svobodno, pravično, napredno in predvsem pošteno družbo, v kateri bo vsak posameznik imel možnosti za uresničitev svojih in tudi družbenih potreb in želja. Želimo si družbo, v kateri bo človek resnično naše največje bogastvo, o čemer nas vsa ta leta nekateri zmotno prepričujejo.

Verjetno so vaše misli ob branju tega sestavka zelo podobne mojim, ali pa tudi ne. Nasploh ljudje danes »za vogalom« veliko vedo in povedo, sicer pa delujejo po načelu »bo že kako«. Kje so vzroki za to, najbolje ve vsak sam, kako jih odpraviti, pa vemo vsi!

Televizijski program teče naprej, tako kot naše življenje, s katerim nismo in ne moremo biti zadovoljni. Na ekranu se menjavajo veseli obrazi in vsak od njih nas skuša prepričati o nečem, česar ne moremo verjeti. Vse to veselje in brezskrbnost sta le kulisa pred žalostnim in zaskrbljujočim vsakdanjikom, ki marsikomu ni več v veselje. Je to, kar živimo, tisto življenje, ki so ga mnogi tovariši v preteklosti tako zelo obljubljali?!

Jezem sem sam nase. Kljub utrujenosti in pozni večerni uri razmišljam o stvareh, ki me še dodatno obremenjujejo in mi kvarijo sliko preživetega dneva. Ugasnem televizor, v glavi pa mi še vedno zvenijo besede s konca TV dnevnika: »Ostanite še naprej z nami!«

Ne morem si kaj, da se ne bi vprašal: »S kom, zakaj in za kakšno ceno!«

Simon Mavsar

Naj ne ostane le iluzija:

Kultura in sedem mladincev ...

Za devetimi gorami so nekoč, pred davnimi časi, mladeniči in mladenke peli, plesali, risali, pisali in ljudem v va-si je bilo prijetno ob pogledu na razcvetajočo se mladost. Potem pa se je ljudem zazdelo, da so ti mladiči skrenili z njihove poti in so jim namenili ločene prostore. Sčasoma je bilo tudi to preveč, pa so jim vzeli še tisto malo umetniškega prostora, kajti za »malarje«, »besneče opice« in njim podobne, ki so povrh vsega še narkomani in pijanci, ni bilo prostora v njihovi spodobni družbi.

O takšnih divjakih smo slišali tudi v Domžalah in se hitro postavili na barikade, da se ne bi pošast »drugačne kulture« priplazila tudi k nam.

Bili smo prav uspešni. Povprečen občan za sub-kulturo ni niti slišal, čeprav se mu zdi tisto »kultura« nekam znano. Priznani umetniki (različni zbori, gledališča, slikarji, ...) so seveda zaželeni tudi v Domžalah, vendar seže »mladinska kultura« le do pijanske »žurke« z Agropopom. »Garažne« skupine igrajo le zase in za svoje prijatelje, mladi slikarji razstavljajo slike le v svoji sobi, gledaliških ali plesnih skupin pa tako ali tako ni, ker nimajo niti prostora za vaje, kaj šele da bi lahko kdo računal na predstavitev svojega dela vesoljnim Domžalam.

Pogoj za začetek »pomladi mladinske kulture« v Domžalah je MLADINSKI KLUB, v katerem bi se mladi spoznavali še na kakšen drugačen način kot v zakajenih diskotekah. Mladi bi lahko dokazali, da niso vsi le trop izgubljenec, ki samo čakajo, da se v soboto zvečer vržejo v omaro alkohola.

Mladinska organizacija z novim predstvom si bo prizadevala narediti shajališče mladih kulturnikov. Razmislite česa ne potrebujete, čemu bi se bili pripravljeni odpovedati, da bi si mladi uredili svoje prostore. Morda boste tako polepšali življenje sebi in svojim otrokom.

Robert Špendl

Top lestvica »Najbolj priljubljen domžalski občan«

Pred kratkim smo se odločili, da bomo med vami, dragi bralci, izpeljali akcijo, ki bo pokazala, kdo je vaš najbolj priljubljen prebivalec domžalske občine.

Akcija bo potekala od 1. junija 1989, ko bomo izbrali zmagovalca in izžrebali enega od pošiljateljev, ki bo zanj glasoval. Oba bosta nagrajena!

Vsak mesec bomo objavljali trenutno razvrstitev na »naši in vaši« top lestvici.

Ste za akcijo?! Ste! Svoje predloge napišite na kupon, ki je priložen spodaj v kotu, ga nalepite na dopisnico in jo pošljite do vsakega prvega v mesecu na naslov:

OK ZSMS Domžale
Ljubljanska 70/II. p. p. 16
61230 Domžale

Akcija:

Najbolj priljubljeni občan naše občine

Kupon

Podpisani

stanovanje

menim, da je najbolj priljubljeni prebivalec domžalske občine

KUPON »NAJ« DOMŽALSKI OBČAN

Ime in priimek pošiljatelja:

Naslov:

GLASUJEM ZA:

Mengeš – občinsko smetišče?

Ob koncu januarja je bil v mengeškem Kulturnem domu izredno obiskan in tudi drugače ploden vsiljen zbor krajanov, ki je pod prvo točko obravnaval predvideno osrednjo občinsko smetišče na lokaciji Širokega hriba (za opekarno v Mengšu), velik obisk pa so krajevni močje z županom vred izkoristili tudi za razlago o podaljšanju samopri-
spevka ter hkrati opravili še glasovanje za dvoje kandidiranj. Okoli 250 krajanov je prišlo v dvorano na dokaj burno in tudi nadvse konstruktivno razpravo predvsem zaradi prve točke: bo Mengeš dobil za naslednjih trideset let smeti vse občine, vključno z industrijskimi smetmi takšnih velikih tovarn, kot je Papirnica Količevo, Helios Domžale, Lek Ljubljana itd. ali pa bomo predlog zavrnili.

Nočemo občinskih smeti!

Delovno predsedstvo so zastopali Slavko Pišek kot predsednik, Angelca Kržan kot predsednica KK SZDL in Antonija Perčič kot članica, zapisnikar pa je bil tajnik KS Dare Ogrinc. Najprej je nastalo situacijo razložil krajevni predsednik sveta KS Peter Janežič, ki je poudaril, da sta Komunalno podjetje Domžale in Razvojni zavod Domžale, ki skrbita v najboljši meri tudi za odvoz in shranitev smeti, prekoračila pooblastila in brez vednosti krajanov in tudi krajevnega vodstva ter ob podpori dopisnika Dela iz naše občine Janeza Petkovška obelodanili načrte o smetišču za mengeško opekarno na Širokem hribu (in ne Šinkovem, kot napačno piše v teh gradivih). Mengeška krajevna skupnost je dovolila samo geološke raziskave za smetišče, toda takšnih raziskav je bilo menda v domžalski občini kar 15. Vse drugo pa so naredili na svojo roko, predlog ni bil še nikjer obravnavan, mnenje krajanov in tudi drugih strokovnih organov ni bilo upoštevano, nasploh se je delalo mimo ljudi, zato je bilo treba sklicati ta izsiljeni zbor krajanov.

Razvnela se je burna razprava. Povedano je bilo, da je osnovana posebna komisija, s tov. Tavžljem na čelu, ki bo imela stalen stik z občinskimi organi, da se določi druga lokacija za smetišče. Tov. Jagodič je med drugim povedal, da v Nemčiji smeti predvsem sežigajo, energijo od tega pa uporabljajo, gre pa za drag postopek in za naše uboge razmere še dolgo let nedosegljiv. Po svetu imajo velika centralna smetišča, nekaj podobnega se pripravlja za vso ljubljansko regijo na Barju. Predsednik občinske skupščine Peter Primožič je na to odgovoril, da Ljubljana noče sodelovati z Domžalami, da je ponujeno roko zavrnila, da smeti nihče ne mara, da je narejenih več strokovnih študij in da mengeška lokacija še ni določena, gre le za enostranski novinarski prikaz. Igor Ručman kot predstavnik mlade generacije in tabornikov je odločno zavrnil občinsko smetišče v Mengšu zaradi

uničevanja okolice, smradu, dima, golazni. Franc Šimenc je poudaril ekološki vidik, hkrati pa opozoril na zajetje vode, ki je na Širokem hribu stalen, potreben tudi za SLO potrebe, 2 km vstran pa je črpališče za domžalski vodovod. Ivan Anžin je povedal, da je ta prostor hkrati ena izmed najnižjih točk v občini, ki nima prevetrilne, strokovno je zagotovimo najslabša lokacija, kraj pa bi s tem »pridobil« na ducate težkih tovornjakov na dan, veliko mrčesa in še kakšne neljube prebivalce. Diskutiralo je še nekaj ducatov krajanov in vsi so opozarjali na to, da bi uničili eno izmed treh najlepših dolin za Mengšem, da Mengšani dobivamo dovolj onesnaženega zraka že od letal, da bi bile uničene planinske in sprehajalne poti, da bi trpela zaradi smetišča tudi divjad, da bi se močno povečalo število podgan in druge golazni, da bi smrad in dim uničila še ta del mengeške okolice, da imamo izredno slabe 12-letne izkušnje s topolsko jamo, da je vode iz krvavškega vodovoda tako in tako vedno manj in bomo slej ko prej tudi sami uživali sicer, kot pravijo zaenkrat strokovnjaki, »še užitno« podtalnico, skratka sto razlogov proti, nobenega pa za, čeprav je tudi razumljivo, da bomo morali smeti za seboj nekam pospraviti. Zbor krajanov je soglasno zavrnil omenjeni predlog, krajevno komisijo pa pooblastil, da stori vse, da se iz občinskega družbenega plana umakne mengeška lokacija. Komunalno podjetje Domžale in Razvojni zavod Domžale, podjetji, ki skrbita za to, naj skušata najti lokacijo, ki bo dlje od naselij, ki ne bo neposredno ogrožala ljudi in ki bo strokovno bolj primerna. Eden izmed tehtnejših razlogov je tudi ta, da bi se Mengeš lahko širil po gradbeni plati edinole proti nekdanji opekarni, torej v neposredno bližino vsiljenega smetišča.

»ZA«

Letošnjo pomlad, 2. aprila, bomo poklicani tudi na volišča, da bi med drugim glasovali za podaljšanje občinskega samopripevka. Ta bo v bistvu celo za 0,5 % manjši, kajti

doslej plačujemo 2 %, odslej, če bi bil izglasovan, pa bi plačevali »samo« 1,5 % in to 0,5 % za občinske potrebe in 1 % za krajevne potrebe. Mengeš bi v tem primeru dobil prav vse povrnjeno, ves denar bi ostal v kraju. 0,5 % bi šlo za dograditev osnovne šole, da bi pridobila nekaj učilnic, iz tistega 1 % pa se bo v Mengšu zgradil dom, ki ga napovedujemo že več kot desetletje — za gasilce in godbo. Dela so se že pričela, hitrost gradnje pa je odvisna tudi od tega ali bo samopripevek podaljšan ali ne. Po odstotkih zastopane prebivalstva bi nekaj pridobili tudi v Loki, na Dobenu in Topolah, od javne razsvetljave do obnovitev gasilskih domov, v Mengeš pa bo za Kulturni dom izdelano tudi veliko parkirišče.

V razpravi so krajinj pokazali zadovoljstvo, da do te gradnje končno le prihaja, skoraj soglasni so bili, da bi bilo treba v Mengšu tak program tudi podpreti, odprla pa so se tudi nekatera druga vprašanja, ki jih tarejo. Na primer: kaj je z denarjem za zaklonišča? Župan je odvrnil, da tega prispevka ne bo več, zaklonišča so po šolah in drugih večjih objektih, sicer pa je ta program zaključen. Mnogi so menili, da je tudi občinska uprava veliko predraga, čeprav smo dobili zagotovila, da se zmanjšuje in se bo še naprej zoževala. Nekateri so menili, da nam jemlje preveč denarja iz kuvert JLA in njeni »visokoleteči« načrti s superioničnimi letali v ospredju, ves svet pa popušča in hoče živeti v miru. Mlajša krajanka se je odločno postavila proti nadaljnji gradnji v Mengšu na plodni zemlji, kar sta tako krajevna kot občinska garnitura veliko preveč dopuščali. Tov. Žargi je v imenu gasilcev apeliral na vse krajanje, da bi gasilci končno le dobili svoj dom in zato glasovali »ZA«.

Nasploh se je na koncu izkristaliziralo skupno mnenje, da bi bilo prav, če bi samopripevek lahko

podaljšali (plačevali bomo v bistvu manj kot do sedaj), posebno za to, ker gre za hitrejši razvoj Mengša. Seveda pa je treba spoštovati tudi mnenja, da bo treba ta denar šele zaslužiti, da država ni še naredila skoraj nič pri razbremenjevanju gospodarstva, da je še vedno pomoč nerazvitim prevelika, da po različnih občinskih službah vedri veliko nestrokovnih službencev, ki ne delajo v prid svojih občanov, kar navsezadnje kaže tudi odprto vprašanje smetišča.

Na hitro smo potrdili tudi oba kandidata — oziroma podprli tri za republiško vodstvo in edinega kandidata za občinski IS (Anton Preskar), kar je bila kljub vsemu le formalnost, ki jo opravljamo že po nekaj desetletij utečenemu obrazcu, po sistemu: dvignite roke, spreminili tako in tako ne boste nič.

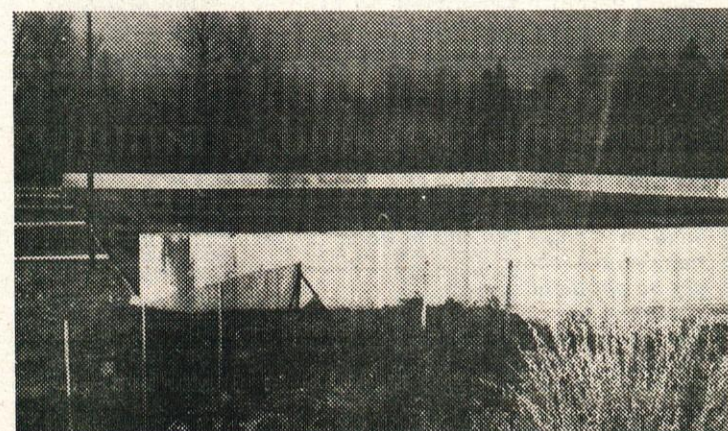
Zbor krajanov pa je treba močno pohvaliti vsaj v treh točkah. Bil je odlično propagiran (mladi ekologi so razobesili vpadljive plakate po vsej KS s »provokativno« vsebino), brezhibno je bil voden in v diskusiji podkrepjen z argumenti, glavno vrednost pa je imel v tem, poleg velikanskega obiska seveda, da so krajinj na glas povedali, kaj mislijo o vsem, da se bomo postavili za svoj kraj in da se ne pustijo več vleči za nos nobenemu, politično ali strokovnemu netolerantnemu posamezniku pa znajo tudi javno zapreti usta. To pa pomeni, da se odločitve ne bodo mogle več sprejemati pod mizo, v krogu posameznikov, za zaprtimi vrati, kot se je dogajalo večkrat v preteklosti.

Če navedene pripombe ne bodo našle na strokovno obravnavo in na dogovarjanje s predstavniki krajevne oblasti, bo sklican nov zbor krajanov, ki bo z imeni poklical na odgovornost tiste, ki hočejo reševati skupne probleme mimo ljudi. Sodelovanje je danes nujna, ki se ji ne more izogniti nihče, še tako okostenel birokrat!

Ivan Sivec

Jezera umazanije, odpadkov, tekočega blata, čemur vsemu skupaj pravimo LAGUNA Z MULJEM.

Tole na sliki je vzrok smradu v zraku.

Odpadki, ogromne količine odpadkov so prekletstvo našega civiliziranega načina bivanja. V naravi že kar ne moremo več brez njih.

Vroča tema:

Jo, kam bi del...

(kamorkoli, a na naše ... NE)

Vroča tema, katere najpogostejši elementi so: ODLAGALIŠČE, ODPADKI, SMETI, SMETIŠČE, je vedno razburjala duhove, povzročala žolčne razprave in navadno težko našla rešitev. Vprašanja: KAM? KDAJ? DO KDAJ? KAKO PRIMERNO? KAKO VARNO? ZAKAJ K NAM? so težko našla odgovore, najpogostejši med njimi pa so bili: NE! PRI NAS ŽE NE BO! MI GA NE MARAMO! MI GA NOČEMO! MI SE O NJEM SPLOH NE BOMO POGOVARJALI! NE in NE in še enkrat NE PRI NAS!

Vmes pa strokovna raziskovanja, načrtovanja in ugotavljanja, prepričevanja, da smeti in odpadki morajo najti prostor! In to prostor v občini Domžale, kajti poizkusi po medobčinskem razreševanju te problematike, po modernejšem načinu razreševanja (spomnite se kompostarne!) so bili neuspešni. Vmes pa še precej negodovanja zaradi neuresničevanja dogovorov z dosedanjimi »lastniki« odlagališča, nekaj nespornostim, neuspešnih pogajanj in problem ostaja nerešen, čeprav bi bilo zanje najboljše, da je rešen včeraj, ne pa danes, ali celo jutri!

Je že tako — k temu so pripomogla različna gibanja, katerih osnovni moto je ohranjanje čistega okolja, in negativne izkušnje — da odlagališča danes nihče noče, nekateri se o njegovi lokaciji skoraj nočejo pogovarjati. SMETI PA SO TU, VSAKO URO, DAN IN PROSTOR ZANJE MORAMO NAJTI, razen če smo se (se bomo!) odločili, da jih bomo hranili vsak na svojem vrtničku, ob svoji hiši, ali pa jih odlagali kakorkoli že in tako posvinjali vso okolico, ki že doslej ni bila pretirano čista! Ker na to možnost skoraj ni misliti, se bo treba potruditi in najti najustreznejšo lokacijo. Polomili so ga že načrtovalci, ko so pred leti »skoraj« planirali samo kompostarno in računalni, da bo ona tako in tako vse rešila. Pa ni, ker je nimamo, smeti pa imamo! Potem pa so čakali, čeprav so vedeli, da se odlagališče v Dobu polni in da je bilo po sklepih že pred več kot letom »zaprto«. No, sedaj osnutek planov imamo, v njem pa 7 lokacij, ki so nekatere manj, nekatere bolj primerne in razprava naj bi odločila, katera izmed teh 7 lokacij bo prva: Morda bi sprejeli odločitev tudi za vse ostale, saj v prihodnosti ne kaže, da smeti ne bi bilo, ali pa bi jih bilo bistveno manj, k čemur pa vendarle lahko pripomore vsak izmed nas!

Pričakujemo, da bodo strokovno utemeljene predloge pripravili strokovnjaki in če so nas že polna usta »stroke«, ki naj bi bila najpomembnejša, potem ji moramo zaupati in jo upoštevati. Na njeni osnovi pa se bomo odločali, dogovarjali, prepričevali, bili strpni in razumni in imeli vedno pred očmi: SMETI SO IN BODO, NEKAM BO Z NJIMI TREBA! Pri tem pa zlasti stroka ne bi smela pozabiti, da so poleg gospodinjstskih tudi industrijski odpadki, da o posebnih ne govorim posebej, in bo, v nasprotju z dosedanjim prakso, za industrijske odpadke pripravila prostor drugje.

Ne bo nam lahko, ko bomo razpravljali in poudarjali zagotavljanje varnosti odlagališča ne za nas, temveč zlasti za prihodnost. Brez zaupanja, brez argumentov, brez resnice, doslednega uresničevanja dogovorjenega ne bo šlo. Odločitev o bodoči lokaciji pa mora biti sprejeta v dveh mesecih, kajti odlagališče v KS Dob se polni in kmalu bo polno! To je neizpodbitna resnica in dejstvo, ki od vseh nas zahteva odkrit pogovor, veliko razumevanja in sprejem odločitve. Ne bo vsem prav, vendar ODPADKI SO IN TUDI JUTRI JIH BO TREBA ODLAGATI ...

Vera Vojska

Centralna čistilna naprav in njenih ... težav:

Prekletstvo smeti, smradu, odpadkov

Veliko laguno z muljem, ki se nahaja ob čistilni napravi, naj bi sanirali do leta 1991.

V tehle hladnejših zimskih dnevih sicer »črna laguna« ne oddaja kakšnih svojstvenih vonjav, zato pa bo ob otoplitvi toliko bolj dišeče.

Vse odpadke iz čistilne naprave sedaj vozijo (deponirajo) na sušilnih gredah, odvečna tekočina pa se po kanalih zopet vrača v čistilno napravo na prečiščevanje.

Novozgrajene sušilne grede ob čistilni napravi, sicer ne bodo več v nevarnosti za podtalnico, bodo pa še naprej vir dodatnih zračnih primesi, kater bo čutila vsa bližnja in daljna okolica. Izsušeni mulj naj bi uporabljali za gnojenje zelenic in okrasnih trat. Da pa ni primerno gnojilo tudi za kmetijske površine pa sta glavna krivca Titan in Utok, pri katerih sicer že pol leta obratuje stiskalnica in predčiščenje s cinkovim hidroksidom oziroma peroksidom. Vendar zaenkrat jim še ne uspejo odstraniti vseh škodljivih sestavin.

Občasno se zgodi, da zaradi preobremenjenosti čistilne naprave odmrje biologija in takrat spustijo v Kamniško Bistrico, kar ne sodi vanjo. Čez dve leti naj bi se na čistilno napravo priključila še ihanska farma.

V bližnji okolici se nahaja več kupov osušenega mulja, katerega so navozili okoliški kmetje, kljub opozorilom.

Odpadki s čistilne naprave, kateri čakajo na pomlad, da se znajdejo na travnikih, poljih in morda še kje — ali je to prav?

J. Gregorič

ARCOMURKA
napredek domžale
trgovsko gostinska DO
NAPREDEK
n.sol. o. domžale

Prodaja blaga na potrošniško posojilo

V vseh naših poslovnih enotah v Domžalah in v Mengšu:

- Veleblagovnici
- Kūrivu
- Kovinarju
- Barve laki
- Zarja Mengeš

prodajamo vse blago (razen živil) na UGODNO potrošniško posojilo: 25 % pologa, 3 mesečni obroki, brez obresti.

Tudi v poslovnih enotah KURIVO in KOVINAR imamo za določene vrste blaga ugodnejše kreditne pogoje: 30 % pologa, 4 mesečne obroke, brez obresti.

Novo v VB

sezonsko znižanje cen zimski športni konfekciji

na oddelku šport smo 13. 2. 1989 do 40 % znižali cene zimski športni konfekciji. Pridite in izberite: ženski, moški in otroški kombinezo, bunde in smučarske hlače.

Smeti niso mačje solze

Teško bi bilo prešteti vse seje, sestanke in razgovore, ki so bili organizirani v KS Dob o vprašanih odlagališčih gospodinjstev odpadkov na Močilniku v Krajevni skupnosti Dob.

Dobro obiskan zadnji zbor delovnih ljudi in občanov, ki se je začel s temeljno kandidacijsko konferenco, je pokazal, da nikomur izmed krajanov ni vseeno, kako bo z odlagališčem v prihodnje. Pa ne samo, kdaj bo po obljubah zaprto, temveč jih bolj skrbi, kako bo z njim, potem, ko bo uradno zaprt. Negativni vplivi na okolje, ti pa bodo zanesljivo ostali. Zato kar precejšnje število sklepov in stališč, od katerih zapišimo le najpomembnejše:

1. Občani in delovni ljudje KS Dob smatramo, da vse dosežanje aktivnosti tako organov občine, kot Samoupravne komunalne interesne skupnosti ter Razvojnega zavoda Domžale kažejo na skrajno neodgovoren odnos do sedanjega in bodočega razreševanja vprašanih odlagališč. V KS Dob je bila vedno prisotna pripravljenost za medsebojno dogovarjanje z vsemi, ki so dolžni razreševati tovrstno problematiko. Zahteve in sklepi krajanov niso nikoli presegli možnega, bili so konkretni, dogovorjeni ter uresničljivi v dogovorjenih rokih. Vendar jih niso uresničevali! Odlagališče je bilo v vsem tem času predvsem (samol) problem krajevnih skupnosti, nikoli pa občinski problem, o katerem bi se izrekli najodgovornejši organi v občini. Na to kaže tudi pojasnilo oz. odgovor na delegatsko vprašanje delegacije KS Dob

(pripravil ga je Komite za urbanizem, gradbeništvo, komunalne zadeve in varstvo okolja), češ, da je glavni vzrok sprejem sprememb in dopolnitev dolgoročnega in srednjeročnega prostorskega plana. Dobro vemo, da so potrebe po spremembah obeh planov znane že več kot leto dni in nam je popolnoma nerazumljivo odlašanje s pripravo in sprejemom teh za življenje in delo občine zelo pomembnih dokumentov.

2. Zbor zahteva, da pristojne ustanove takoj izdelajo časovni plan vseh aktivnosti, ki bodo opravljene v času do zaprtja odlagališča v KS Dob. Plan naj potrdi izvršni svet SO Domžale, o njem pa se obvesti tudi zbor Skupščine občine Domžale.

3. Krajanje zahtevajo, da se v okviru Skupščine občine Domžale takoj:

— ustanovi posebna strokovna komisija, ki bo spremljala zapiranje odlagališča in njegovo dokončno sanacijo. Komisija naj tudi strokovno pomaga pri pripravi pogodbe, s katero bodo zagotovljena potrebna finančna sredstva za dokončno sanacijo odlagališča vse dotle, ko bodo prenehali kakršnoli negativni vplivi odlagališča na okolje;

— da vsi trije zbori SO Domžale razpravljajo tako o problematiki sedanjega odlagališča, kot o lokaciji prihodnjega ter sprejmejo usmeritve, na osnovi katerih bomo v občini dolgoročno razrešili ta problem;

— inšpekcijske službe sproti spremljajo in ugotavljajo kakovost odcednih voda ter negativne vplive odlagališča na okolico ter z ugotovitvami sproti seznanjajo tako KS Dob kot ostalo zainteresirano javnost.

4. Predlagajo, da se Svet za varstvo okolja in prostorsko planiranje pri OK SZDL Domžale po svoji nadzorni funkciji v SZDL takoj vključi v razpravo o teh vprašanih. Pri tem naj upošteva tako zagotavljanje varstva okolja ob zapiranju odlagališča v KS Dob, kakor tudi poskrbi za pravočasno informiranje in zagotavljanje aktivne udeležbe delovnih ljudi in občanov pri odločanju o novi lokaciji odlagališča. Obenem predlagajo, da Svet nameni ustrezno pozornost tudi vzpodbujanju delovnih ljudi in občanov za zmanjšanje »proizvodnje« gospodinjstev odpadkov ter večjo disciplino pri ločevanju odpadkov.

5. Zahtevamo, da Komunalno podjetje Domžale v skladu s programom usmeritve odcednih voda v kanalizacijo zagotovi ustrezen finančni prispevek za priklop na krajevno kanalizacijo ter skuša vplivati na vznike tovarnjakov-smetnjakov, da so še posebej pozorni pri vožnji po cestah, kjer vsakodnevno hodijo učenci v šolo (Vir—Dob, Gorjuša—Dob).

6. Zahtevamo, da se vzporedno z iskanjem nove lokacije odlagališča vodijo tudi aktivnosti v zvezi z odlaganjem industrijskih odpadkov ter nevarnih snovi, kar je še posebej pomembno, ker upošteva industrijo, v občini ti odpadki objektivno obstajajo. Obenem predlagajo, da zahtevamo v Skupščini SR Slovenije, da IS SRS čimprej poišče najustreznejšo lokacijo za odlaganje posebnih in nevarnih odpadkov za celotno SR Slovenijo.

7. Zbor soglašajo s pobudo Sveta KS Dob, da se Krajevna skupnost Dob ter Samoupravna komunalna interesna skupnost takoj dogovorita za mesečno določen delež finančnih sredstev, s katerimi bo KS Dob lahko odpravljala posledice, ki nastajajo zaradi lokacije smetišča v Dobu.

Vera Vojska

»Mini« plesna šola prvič v Domžalah

Radi plešete? Poslušate dobro glasbo? Seveda! Pridružite se tudi vi, ne bo vam žal!

Aprila se bo pričela »mini« plesna šola za ljubitelje plesa in glasbe vseh starosti. Na izbiri so vam tri zvrsti plesa: klasični balet (za otroke od 6 do 11 let), jazz balet in Aerobika. Strokovno vodstvo zagotovljeno!

Šola bo dostopna za vsak žep, plačali pa jo boste lahko v 3 obrokih. Cena obroka je 5.000.— din, plačate pa ga vsak mesec. Pouk bo trajal do konca junija.

Vse zainteresirane vlijudno vabimo, da se prijavijo v prostorih OK ZSMS Domžale, Ljubljanska 70/II., 61230 Domžale, kjer boste dobili tudi dodatne informacije.

Dober dan, domžalski občan:

Peter Janežič

Peter Janežič je Mengšan, ki bo letos dopolnil petdeset let, človek, ki je po eni strani močno povezan z razvojem domačega kraja, po drugi strani pa z delovno organizacijo Slovenijales-Radomlje, kjer je zaposlen kot vodja vzdrževanja in investicij. Na svojih plečih je prenašal in še prenaša kup delegatskih funkcij, od vodje delegacije domžalske občine v zboru združenega dela za SRS do delegata v stanovanski skupnosti, v mengeški krajevni skupnosti pa precej izpostavljeni deluje kot predsednik sveta KS in sicer že tri leta, kar se zelo pozitivno odraža v celotnem dogajanju. Krajše rečeno: je eden izmed glavnih kolesc razvoja Mengša v zadnjem času, Mengšan, ki živi za dobrobit kraja, s posebnim poudarkom na zadnji največji pridobitvi — na športnem centru, ki se je v kraju postavil tudi zaradi Janežičeve zasluge. Ker je Peter Janežič po naravi skromen človek, tudi za pogovor ni bil pretirano navdušen, da pač ne bi kdo napačno razumel vsega tistega, kar je narejeno v kraju v zadnjih letih tudi po Janežičevem intenzivnem prizadevanju, sicer pa sva se tako in tako pogovarjala predvsem o Mengšu nekdanj in še bolj sedaj, tako da lahko vsi očitki izpostavljanja zbledijo že vnaprej.

Samo peš v Jarše ...

Peter Janežič, letnik 1939, je doma z znane mengeške vrtinje. Pri hiši se je seveda reklo pri Gortnarjevih (Vrtinarjevih). Družina je bila kar številčna: živih je ostalo šest otrok, ob starših torej osem članov, osem ust, ki jih je bilo treba nahraniti.

»Delali smo vse od kraja, že od malih nog naprej. Narava ne pozna praznika in nedelje, ne pozna počitka in brezdelja, vsak dan in vsako uro smo delali vsi vse od kraja. Tako smo dobili delovne navade spota, ob odraščanju, in prav hvaležen sem staršem, da so nas vzgojili tako ...«

Mengeš takrat ...

»Danes si kar težko predstavljamo, kako je bilo organizirano življenje v mojih mladih letih. Mengeš je bil še celota, vsi smo se poznali med seboj in živeli tako rekoč skupno življenje, na srečo pa moram reči, da se je večina tega lokalpatriotizma v dobrem smislu seveda še vedno ohranila tudi do današnjih dni. Sam sem se kot otrok največ ukvarjal z različnimi športi, tako da sem se največ zadrževal okoli TVD Partizana v prostem času ... Če pa pogledamo drugo plat smo imeli šolo raztreseno po štirih koncih, od mežnarje do kaplanje, da je bila edina trajnejša povezava z Ljubljano samo peš do Jarš, v Jaršah pa na vlak, da smo hodili v šolo tako v Kamnik ali v Ljubljano samo s kolesi, da je bilo naselje še kmetijsko-obrtniško, ki pa se je v nekaj desetletjih bistveno spremenilo.«

Peter Janežič se je najprej izučil za elektroinštalaterja, nato pa je dokončal Elektrotehnično srednjo šolo, zaposlen pa je ves čas v Slovenijalesu v Preserjah.

S tovarno »gor rasek« ...

»Imam pravzaprav veliko srečo, da sem rasel tako s svojo delovno organizacijo, kjer se dobro počutim, kot s svojim krajem, kjer se ves čas prizadevam, da bi se Mengeš razvijal celovito, usklajeno in po sodobnem vzoru. Nimamo velike industrije, toda industrija je na prijemu roke, nekaj kilometrov stran, priseljenih Mengšanov smo veseli, ker so prinesli veliko dobrega, od uslužnostnih obrtnikov do večjih obrti, veliko pa so storile tudi krajevne generacije pred menoj, od vodovoda do kanalizacije, od telefona do razsvetljave, pa tudi pozidava v Mengšu na srečo ni podivjala pretirano, tako da smo lahko vsestransko zadovoljni in da še naprej lahko stari in novi Mengšani živimo s krajem.«

Tam, kjer so stare hiše

Tisti, ki se vozijo skozi Mengeš samo po glavni cesti, radi opazijo samo stare podiračice se hiše ob njej. Ob drugem primernem razvoju Mengša je to zagotovo tisto, kar najbolj bije v oči. Ali krajevni močje pri tem ne morejo storiti prav nič?

»Ob prejšnjem nekoliko manjšem razvoju kraja je nastalo stanje, ko se na lepem dediči niso več zanimali za svoje domove, nekaj jih je odšlo tudi v tujino, marsikje je podredovalo svoj dom tudi po deset lastnikov ... Eden izmed starejših ljudi mi je dobro rekel, da te hiše ni treba porušiti, pač pa je treba ustrezno obnoviti, katere se pač še da. Krajevna skupnost je na tem veliko delala in še dela ... Mislim, da se bo prav v letošnjem letu precej premaknilo. Seveda pa ni lahko prisilno rušiti, posebno tam ne, kjer

se ni vedelo, ali se bo kdo vrnil ali ne. Zdaj ugotavljamo, da je Mengeš spet postal zanimiv za druge ljudi. Pridobili smo fotografa, optika, čevljarja, slaščičarja, manjše in večje gostinske lokale, več trgovskih enot, tako da se življenje v Mengešu v zadnjih petih letih lepo vrača. Tu pa je tudi ključ do obnove starejših hiš, oziroma do rušitve tistih, ki se jim ne da več pomagati.«

Ob tem se hudo mušno nasmehne in še doda:

»Mengeš žal nima več niti procesij niti povork. Zadnjič smo Mengeš ozajšali ob dekleščini ... Vsekakor mora biti tudi zunanji vzrok za uredivanje kraja. Nekdanje procesije so že bile eden izmed njih ...«

Seveda pa se je veliko več naredilo na drugih področjih, predvsem na športnem oz. rekreativnem, kajti Mengeš je predvsem mlad kraj, z veliko mladih družin, tako da je nujno potreboval novo šolo, nov vrtec, velik športni park, lepo obnovljen Kulturni dom ...

»Seveda tudi po uslužnostni plati in nasploh po obrtniški plati razvoj še ni zaključen. Medtem ko računamo, da bo z izgradnjo zadnjega bloka za 60 družin doseljevanje zaključeno — zidava bo odprta predvsem v okviru obstoječega naselja (plombe) in delni razširitvi na jugozahodnem delu Mengša — bomo na krajevni skupnosti gledali predvsem na večjo notranjo kvaliteto. V Mengeš vabimo vse tiste male in velike obrtnike, ki lahko opravljajo svojo dejavnost brez večjega ropota in onesnaženja. Prostora zanje je še dovolj ...«

Toliko društev ni nikjer

V Mengšu na primer slabo deluje mladinska organizacija, po drugi strani pa — ocenjuje Peter Janežič — ni nikjer aktivno vključenih v delo v posameznih društvih toliko mladih, od športnih sekcij do kulturnih skupin.

»Obstajal je že predlog, da bi porabili vse najboljše mladince in jih spravili v dobro mladinsko organizacijo, toda sam sem bil proti temu, kajti potem verjetno posamezne sekcije ne bi tako dobro delovale, izgubili pa bi najboljše kader. Zato je že prav, da delujejo mladi vsak v tisti interesni skupnosti, ki ga najbolj privlači.«

Mengeš se je v zadnjem desetletju razvijal predvsem v športno smer, hkrati pa je veliko poudarka dal tudi kulturni dejavnosti, tako da je bilo prav o Mengšu veliko slišati po vsej Sloveniji.

»Nekateri starejši tega takoj niso razumeli, zdaj pa že odobravajoče prikivajo. Mengeš ima zdaj novo podobno, priseljenici in tako imenovani stari Mengšani se preseneti hitro zraščamo v eno, tako da se za nadaljnji razvoj ni treba bati. Veliko smo naredili iz samoprispevka in s prostovoljnimi delom, eden izmed najlepših rezultatov pa je tudi novi športni center FITTOP ...«

Športni center za vse

Med tistimi, ki niso obremenjeni s pretirano zaljubljenostjo vase, obstaja mnenje, da se morda »kanadski« investitorji ne bi ustavili v Mengšu, če ne bi bilo tako zagnanih tenisačev in če ne bi uradne niti pravočasno povezal Peter Janežič kot poglavitni krajevni mož lanskega poletja.

»No, to je rečeno nekoliko pretirano, saj gre za kolektivno delo tako s strani mengeške krajevnih skupnosti kot celotne občine, od občinskih organov do banke in vseh drugih dejavnikov. Vesel pa sem, ko mi stari Mengšani, ki tega objekta ne bodo uporabljali, pohvalno prikivajo, češ: Peter, prav

je, da ste se pobrigali za Mengeš! To mi je najbolj všeč.«

In že sva pri nadaljnjih načrtih, ne samo pri tistih, ki bodo v okviru športnega centra FITTOP dokončani letos.

»Investitorji so zadovoljni, če jih bomo lepo sprejeli v kraj, medse kot enakovredne Mengšane, kakšnega dobička pa niti ne pričakujejo. Kaj hočemo še več! Pravkar teče ocenitev gradu, katerega last je Emona, če bo vs šlo po načrtu, naj bi tam res nastal hotel s prenočišči, zraven pa morda čez nekaj časa tudi pokrit bazen, zanimajo se — glede na mrzle, a brez snežne zime — da bi na Gobavici uredili smučišče z dvema snežnima topovoma, skratka, načrtov je še veliko, če se bomo tudi mi vsi vedli tako, da bomo spoštovali ljudi, ki so nam naklonjeni, če bo občina razumela (tudi z davki), da gre samo za dobro vseh nas ...«

Kdaj bo godbeni-gasilski dom?

Peter Janežič pravi, da se bo letos v Mengšu uredilo križišče pri Lovcu, delali bodo na sanaciji kanalizacije, opravljena bo priključitev na kolektor, zabrnalo bo nekaj novih telefonov (vsi do leta 1991), pripravljamo se na plinifikacijo, Edigs je odkupil oranžerijo za poslovne prostore in manjšo galerijo, skratka, tudi rednega dela je veliko.

»Seveda pa pričakujemo, da bomo poleg redne gradnje banke, ki se je ob zdravstveni postaji že začela in bo dokončana do dneva varčevalcev v oktobru, lahko začeli tudi z deli za tako potreben godbeni-gasilski dom, skupaj s stanovanjem in prostori za civilno zaščito ... Začetek del pa je odvisen od tega, ali bo v Mengšu uspelo podaljšanje samoprispevka ali ne. Prepričan sem, da bomo Mengšani izkazali ponovno pripadnost kraju in samoprispevek izglasovali, kajti le tako se bo ta dom lahko začel graditi ... V načrtu imamo da bi tako pridobili dobro polovico sredstev, ostalo pa bi veliko naredili sami, vsi naši obrtniki, pa tudi uradniško, prostovoljno ... Vsekakor je to objekt, ki ga kravvo potrebujemo že poldrugo desetletje in je zdaj edina možnost, da tako pride mo do njega. Če smo lokalpatrioti v dobrem pomenu besede, se bomo pa že izkazali še enkrat ... Godba in gasilci to zaslužijo!«

Med drugim v razvoju kraja moti Petra Janežiča še to, da Mengeška kočna ne zaživi tako, kot bi morala. Tudi »kanadskim« investitorjem je ta turistična točka zelo všeč. Mengeš je tak kraj, da bi lahko stalno sprejemali goste iz vsega sveta, vsi gostinci bi imeli lahko dovolj dela, trgovine dovolj obiska, nasploh bi si Peter želel predvsem bogate Mengšane.

»S kočjo bo treba čimprej nekaj narediti. Planinci bodo morali biti bolj prožni ... Na občnem zboru se moramo o tem odkrito pogovarjati, v dobro vseh krajanov ...«

S samoprispevkom bomo glasovali tudi za preureditev šole, tako da bi pridobila nekaj novih učilnic, dolgoročno pa bo treba verjetno razmišljati o dislocirani šolski enoti, če bi bilo v Mengšu še naprej toliko otrok. Sicer pa bi bilo treba odpreti še kakšno trgovino na skrajnem severnem in skrajnem južnem delu Mengša, bolje moramo urediti odvoz smeti, poskrbeti za boljšo razsvetljavo, za večjo varnost prometa skozi Mengeš, za ... Na koncu ugotovimo, da sva se tako in tako pogovarjala samo o Mengšu, o Petru pa nenavadno malo, tako močno je vpet v razvoj kraja. Sicer pa Peter Janežič živi v novi hiši v bližini Tamiza, ima dva sina, rad hodi v hribe, spremlja večino športnih dogodkov, udeležuje se mengeškega kulturnega utripa: prisoten je povsod, kjer delajo kaj v prid kraja in krajanov, to pa je pravzaprav glavno. Stari ljudje pravijo: Še sreča, da ga imamo, tega Gortnarjevega Petra. Ker je tudi po zamilskih in dostopnosti še mlad, ga takšna hvala hkrati tudi močno obvezuje, da bo Mengeš imel še veliko od njega. Na srečo nas vseh, ki nam ni vseeno, kako se Mengeš razvija.

Ivan Sivec

Poziv k slovenski solidarnostni akciji za zaščito in obnovo partizanske bolnice »Franja«

V noči s 7. na 8. januar 1989 je »Franjo« zadela huda naravna nesreča. Ogromen kamnit plaz je porušil nekaj barak in predvsem zasul vse čudovite dohode v bolnišnico, slapove in mostove. Ranjena narava še vedno preti in grozi, da bodo uničene tudi ostale barake. Da bi odvrnili to nevarnost in da bi lahko znova pridobili čimbolj pristno prvotno naravno okolje, bodo potrebna večja denarna sredstva. Računamo na vse slovensko solidarno pomoč, ker smo prepričani, da ste tudi vi mnenja, da moramo ta izjemni spomenik, ki spada med posebne svetovne znamenitosti, s skupnimi močmi rešiti propada, ki mu grozi.

Če je Rog slovenska samobitnost in državnost ter Osankarica herojstvo in vera, je bolnica Franja humanost, spomenik, ki je predlagan in izpolnjuje vse pogoje za vpis v seznam svetovne kulturne dediščine.

Zato smo dolžni to svojevrstno sporočilo človečnosti našega naroda zaščititi ter ga kolikor je mogoče neokrnjenega ohraniti bodočim rodovom. Za zaščito bolnice Franje bo potrebno najprej sanirati plazovito pobočje nad sotesko, s katerega še vedno grozi plaz, iz ozke, nedostopne soteske odstraniti ok. 20.000 m² nasutega materiala; vzpostaviti prvotno stanje ter obnoviti uničenjo oz. poškodovane spomeniške objekte ter pripadajoči inventar. Za vse to pa zgolj rednih virov sredstev ne bo dovolj.

Predsedstvo RK SZDL Slovenije, tudi na osnovi pobud borcev in partizanskih zdravnikov, krajanov Cerknega in občanov Idrje, številnih posameznikov iz vse Slovenije ter nekaterih družbenopolitičnih organizacij

poziva

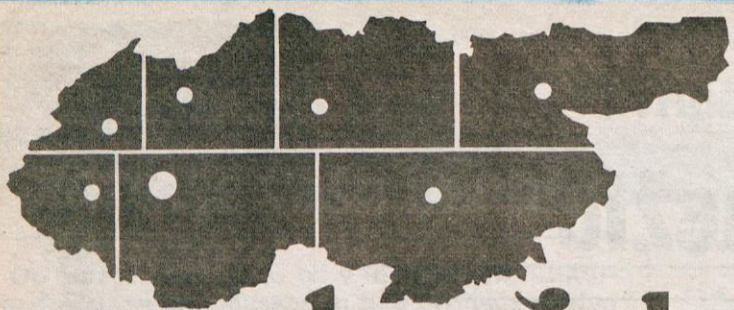
k slovenski solidarnostni akciji za ohranitev in obnovo partizanske bolnice Franje!

Vsak po svojih močeh prispevajmo k temu, da kljub današnjim težkim razmeram ohranimo Franjo — spomenik humanosti, tudi kot naš prispevek k evropski in svetovni kulturni dediščini.

Občina Idrja je v ta namen že odprla poseben žiro račun pri Mestnem muzeju Idrja (št. 52020-743-1146) za zbiranje prostovoljnih prispevkov občanov, delovnih organizacij, družbenih in družbenopolitičnih organizacij idr.

SOLIDARNI BOMO MOČNEJŠI!

REPUBLIŠKA KONFERENCA
SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA
LJUDSTVA SLOVENIJE
PRESEDSTVO

domžalske združene moči

samoprispevek 2.4.89

Karmen GORIŠEK:

Učenci smo veseli, da je z dvema samoprispevkoma vsak razred dobil svojo učilnico. Zelo bi radi tudi telovadnico, saj zdaj telovadimo na ozkem hodniku in motimo pouk drugih učencev. Rada nastopam. V telovadnici bi imeli oder. Tam bi lahko plesali, igrali igre in imeli razstave. Tudi ure telesne vzgoje bi bile bolj zanimive. Uporabljali bi več orodij. Ta prostor bodo uporabljali tudi krajani. Starši, napravite nam šolo prijetnejšo!

Emil STIRN:

Moj najljubši predmet je telovadba in sem ocenjen zelo uspešno. Sedaj imamo telovadbo v veži, kar me zelo moti, ker nas tovarišice venomer opozarjajo: »Ne vpite! Bodite tiho! Ne topotaj z nogami, ker motiš ostale razrede pri pouku!« V telovadnici bi sproščeno telovadili in se igrali. Zato si želim telovadnico.

Marija Arh, tovarišica:

Na šoli imamo veliko kulturnih prireditev, ki niso namenjene le učencem, temveč z njimi razveseljujemo tudi ostale krajane. Žal pa nimamo nobenega primerne prostora, zato upamo (tudi sami si bomo prizadevali) da bo samoprispevek uspel in bomo dobili večnamenski prostor.

Pričakujemo, da bo v njem tudi oder, šele tedaj bomo lahko postavili primerno sceno, do izraza bo prišel naš plesni krožek in

zanesljivo bomo imeli več možnosti za bogatitev vsakdana tako učencev kot vseh krajanov tega območja.

Marko TRDIN:

Obiskujem 4. razred osnovne šole v Blagovici. Jeseni bom šel na Brdo. Kljub temu si želim, da bi naša šola dobila telovadnico. Prepričan sem da bi hodil k rekreaciji. Sodelujem tudi pri dramskem krožku in si želim lepega novega odra.

Irena VADJUNEC:

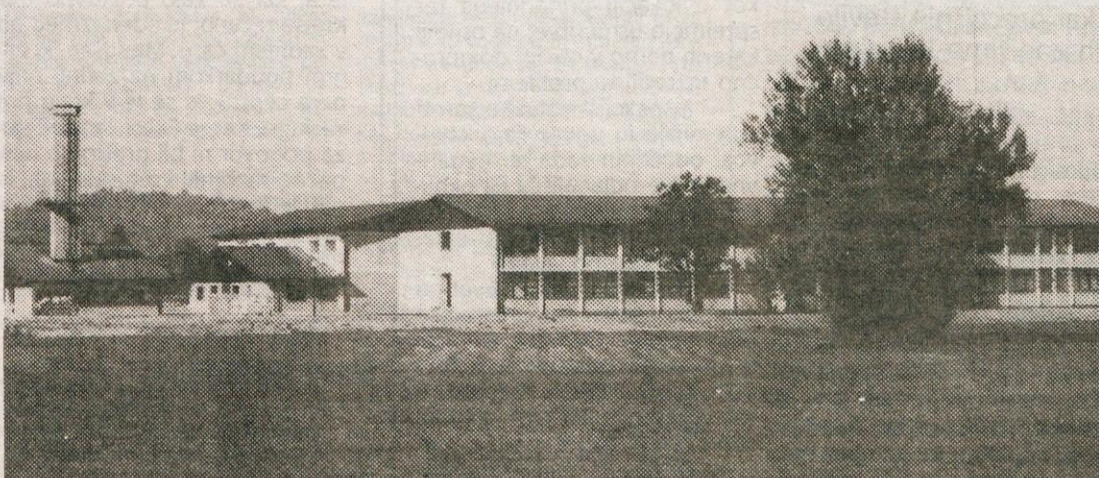
Hodim v 2. razred. Tudi jaz si zelo želim telovadnico. V njej bi se lahko veliko več igrala z žogo. Najlepše je spomladi, ko se na igrišču igramo med dvema ognjema. A, kaj, ko je toliko mrzlih in deževnih dni! Nova telovadnica bo velika in svetla.

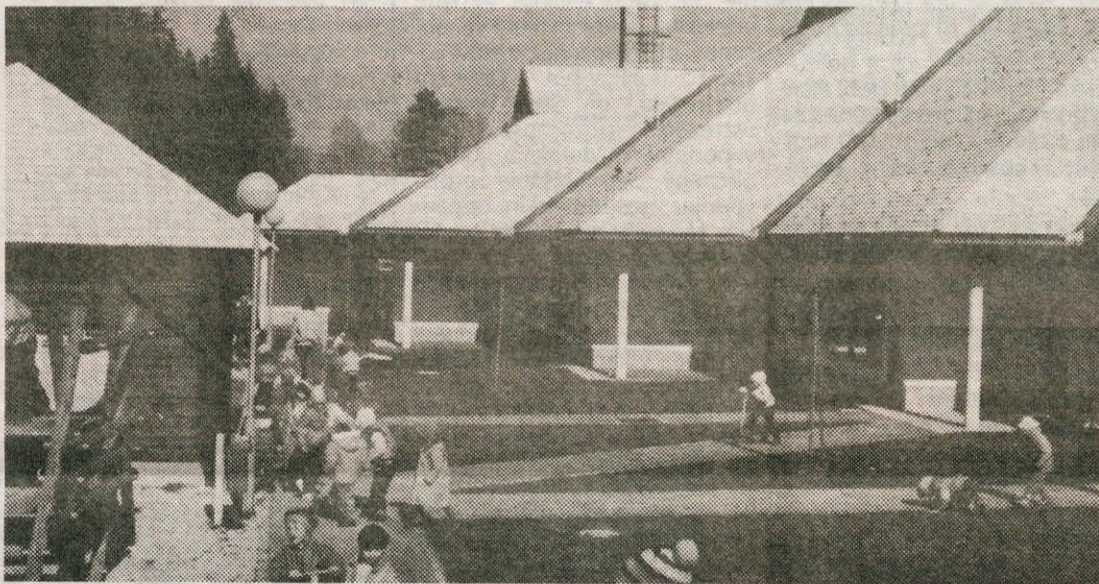
Gizela KOSMATIN, vodja šole:

Naša šola je specifična, saj pokriva več KS, po katerih so posejane manjše vasi in kraji, ki jih šola združuje in če bi izgradili večnamenski prostor (telovadnico), bi bilo sodelovanje s krajani zanesljivo še uspešnejše. Zato zaupam vanje, da so pripravljeni tudi v prihodnje združevati sredstva in tudi na tak način izražati zaupanje pa tudi zadovoljstvo s celotnim delom naše šole.

Vera Vojska

Osnovna šola Edvarda Kardelja v Trzinu je bila pravzaprav glavni objekt IV. samoprispevka.

Pomembna je tudi pridobitev v KS Mengeš, vrtec, ki je bil zgrajen pred časom.

Prizidek k osnovni šoli Radomeljske čete je bil že dalj časa nujen, tako da so radomeljski in drugi učenci sedaj že dalj časa v novih, za delo primernih prostorih.

V študi so študljani naposled pridobili cesto v asfaltni prevleki in javno razsvetljavo na katero so čakali zelo dolgo časa.

Zdravstveni delavci:

Zdravje vaš skupna sk.

Naše matere in otroci pro oskrbo ...

Podatki so — žal — zgolj suhoparni statistični go. stu potreb zdravstvenega ot čini. Na oddelku ginekolog seg pregledov več kot tjo l številko 12.000. Zdravstv dobrih 30.000 leta 1985 DO pevske storitve so porast 91.000 leta 1988.

Iz tega sledi: prostornaj daljše in daljše, čakalnice primerne. Ni prostora za bi imeli svojega okulista, kaj

Kaj bomo pridobili?

Zato Zdravstveni dom le tem pridobitev dodatnega oddelek ginekologije in ušak spanzerja, da bi tako za razporeditvijo bi pridobili tu lek fizioterapije (telovad tro

Delavci Zdravstvenega so sti — zato se obračajo z vložil v gradnjo svojega sredstva, le-ta pa so skro

Obračajo se na svoje

Občina je tudi obljubi gata, kaže njeno finančno po

Osnovna šola Blagovica je loh s sredstvi samoprispevka tvo trebo čutijo po večnamensost ga bodo pridobili že z novipri

Upamo, da ho večnamenspro

»Sad« naših sampev družnična šola Blag k malo šolo obiskuje Čer spoznavajo in osvaja jim je v lepo urejeni kje kar na hodniku, njeavlost« pa je ta, da niplotako učenci kot učitoč si pravzaprav večnaki rem bi potekale tudi dne ditve. Tako pa se tel k hodniku ob nenehno naj bodo učenci tiho lo bili učenci pri telesno ker sicer motijo souč. Na različnih športnih i in meru slabega vremel in skakanja po travi in kraji si telovadniclo morda lažje našli čas zlasti v zimskih večer

Sploh pa krajani o vanje za šolo in njene zrešili marsikaterega kolektiv kot učenci se ne bo nič drugače.

In ko večnamensl dvomijo) bo živzav n bo še v večji meri pri DUH V ZDRAVEM T tem smo prepričani, t no izkoriščen. V njem telesne vzgoje odvij krožkov, pripravljale proslave. Šola bo še krajani, mi pa bomo da mesebojno sodelo naši občini ne pozna

van naša
k...

i po zdravstveno

— zgovorni...
ni govorijo o velikem pora-
eg otrok in žena v naši ob-
old leta 1985 naraščal ob-
tlo leto in dosegel lani že
stvo otrok je naraslo od
35 00 v letu 1988. Fiziote-
ast 000 leta 1985 na več kot

ornajni, čakalne vrste vse
icebnih, ordinacije so ne-
za — dolgoletna želja, da
ta, kaj čaka na uresničitve.

le načrtuje razširitev in s
ropja, kamor bi preselili
učalnic predšolskega di-
z normalno delo. Z novo
tudi za okulista in odde-
troke).

so nepopoljšljivi optimi-
z na svoje ljudi. Dom bo
a v Domžalah vsa svoja
otudi ne samo simbolična.

oje...
bič. Čeprav slovi, da je bo-
ni povsem drugo sliko. Da-

la bo — kolikor more — a vse skupaj je veliko premalo. Ostanjejo še edino občani. Med njimi so žene in matere, ki same zelo dobro poznajo težave in prostorsko stisko; med njimi so otroci, predvsem predšolski, ki najbolj potrebujejo normalno zdravstveno oskrbo in pomoč. Med njimi so očetje, katerim je zdravje otrok še vedno dragocenost in so zanj pripravljeni na velike žrtve.

Vendar se kljub temu porajajo resni, upravičeni pomi-
sleki — ali je v današnjih kriznih časih moč pričakovati, da bodo občani sami prevzeli nase največji del bremena. In to v občini, ki je bila bogata — a drvi skupaj s celotno našo družbo v vse večjo revščino, v družbi, ki je obljubljala bogat socializem — a je v njej zdravstvo obubožalo, pa ne le zdravstvo.

Zanesimo se nase...

V teh časih je težko pričakovati razumevanje za nove
dajatve, načrtovati dodatne obremenitve naših občanov. Tistih občanov, ki jih razvrednotenje denarja in vsak dan hujša draginja ženeta na rob preživetja. Sami iščejo izho-
de iz svojih osebnih težav — zdaj naj bi pomagali iz težav
še zdravstvu. Res je, da gre za njihovo zdravstvo, za zdra-
vje njihovih otrok, mater, vseh občanov. A drugega izho-
da ni, na katerega bi se zdravstvo še lahko obrnilo. Gre
pač za zdravje ljudi — vsak pač nekoč pride na vrsto, ko
ga bolezen privede do zdravnika, ko mora iskati pomoč
— bodisi, da išče izgubljeno zdravje ali skrbi za preventi-
vno zaščito svojih mladih potomcev, otrok v najnežnejšem
obdobju. Ali smo kot samoorganizirani del družbe, v obči-
ni, v mestu Domžale, sposobni poskrbeti za normalno
zdravstveno varstvo vseh, ki so tega varstva pri nas po-
trebni. Razmišljati moramo vsi skupaj in se odločiti —
odločitev morda ne bo lahka, a je pomembna za vse nas
in naše zakonce. Odločal bo vaš glas, glas vsakega posa-
meznika — vaši zdravstveni delavci lahko le obljubimo,
da bomo po svojih najboljših močeh in strokovnem zna-
nju skrbeli za vaše in naše zdravje in zdravje vaših naj-
dražjih, kar je vaša in naša največja skrb in naloga...

Miran Kraševac

O samo- prispevku so povedali:

Marija Bregar,
kuharka na OŠ
Blagovica:

Časi so taki, da brez samo-
prispevka ne bomo mogli. Šola
Blagovica telovadnico nujno po-
trebuje. Tudi v naši krajevni
skupnosti bi s samoprispevkom
lahko marsikaj uredili, zato mi-
slim, da je samoprispevek po-
treben. Lahko bi popravili ce-
ste, morda tudi boljše uredili
zdravstveno ambulanto, pa kaj
dr drugega še tudi.

Anton Dimic,
upokojenec, Selce:

V hribovitih delih nas je malo
in bi si morali vsi pomagati, ker
sami tudi s samoprispevkom ne
moremo veliko narediti. Radi bi
boljšo cesto, tudi potrebe po vo-
di so še. Sem za to, da zbiramo
denar za boljše šole, saj so otro-
ci naša bodočnost, ne smemo pa
pozabiti na oddaljene kraje.

Ana Prašnikar, trgovski
potnik, Brezje:

V tej težki situaciji bomo
brez samoprispevka težko kaj
naredili, zato je pametno, da se
o njem pogovarjamo. S progra-
mom se strinjam, saj je izbolj-
šanje ginekološke ambulante
nujno, denar pa bi rabili tudi v
krajevni skupnosti, kjer bi radi
dom za delo KS in boljše ceste.

Jožica Zupan,
prodajalka Napredek
trg. Blagovica:

Čeprav so moji otroci že za-
ključili šolanje v Blagovici, se
zavzemam za to, da se s samo-
prispevkom izgradi telovadnica.

Potreb pa je tudi v KS veliko,
zato bo treba še veliko prispeva-
ti. Želim si le, da bi pripravili
take programe, da se vse, kar se
dogovorimo (kar se obljubi!)
tudi uresniči; doslej namreč ni
bilo tako.

Martin Glorjančič,
snemalec pri RTV,
TOZD Radio:

Moti me, ker vedno delamo
preobširne programe, ki jih po-
tem ne uresničimo v celoti. Te-
lovadnico v Blagovici rabimo,
rabili pa bi tudi kulturni dom,
boljše prostore za PTT, za
zdravstveno ambulanto. Glaso-
val bom za, vendar le za tak
program, ki ga bomo z zbrani-
mi sredstvi uresničili v celoti.

Kristina Smrkolj,
prodajalka Napredek
trg. Krašnja:

Zelo podpiram vse akcije, da
bi otroci imeli enake pogoje za
šolanje. Moja otroka hodita v
OŠ Krašnja in sem zelo zado-
voljna tako s pogoji, kot s tova-
riši učitelji. Tudi v KS Trojane
(tam stanujem) napredujemo,
rabili bi sicer še marsikaj, npr.
javno razsvetljavo pri Podmilju,
pa boljše informiranost o vseh
dogajanjih v občini.

Vid Vilar,
Helios Domžale:

Čeprav za vse ne bo lahko,
samoprispevek mora biti, saj v
današnjih časih skoraj ni misli-
ti, da bi kjerkoli drugje dobili
ves denar, ki ga rabimo za raz-
lične nerešene probleme. Teh je
pa veliko tako v občini, kot v
KS, zato se bo treba odločiti
ZA, če bomo hoteli še kaj nove-
ga.

Na magistralni cesti Ljub-
ljana Maribor M-10 so na-
posled zgradili po skup-
nem programu (gre tudi za
sredstva iz samopri-
spevka) potrebno avto-
busno postajališče.

Marjan Pavli,
učitelj, Domžale:

Se strinjam, da se stvari mo-
rajo urediti in da vsem otrokom
zagotovimo najugodnejše pogo-
je za učenje. Tako kot doslej,
bom tudi tokrat glasoval »za«,
pri tem pa vsi skupaj ne smemo
pozabiti, da je to za slehernega
posameznika obremenitev, zato
se moramo potruditi, da bomo v
programe uvrstili tiste stvari, ki
jih vsi skupaj na drugačen način
ne moremo rešiti.

Karla Šinkovec,
učiteljica na OŠ
Krašnja:

Bojim se, da bi brez samopri-
spevka razvoj ostal na mrtvi
točki in da bi imeli še več pro-
blemov. Zato podpiram priza-
devanja, da bi tudi v prihodnje
razreševali probleme s samopri-
spevkom, sicer bomo nazadova-
li, tega pa nihče ne želi. Zato
moramo vsi skupaj storiti vse,
da samoprispevek uspe.

Antonija Levičnik,
upokojenka Krašnja:

S samoprispevkom smo in bo-
mo izgradili marsikaj, česar pa
mi starejši ne bomo uživali, bo
pa zato ostalo našim vnukom,
da bodo živeli lepše in boljše.
Sama si najbolj želim, da bi
končno uredili telefonijo in da
bi tudi pri nas dobili telefon, za
katerega si že več let prizadeva-
mo.

Francka Nepužlan,
upokojenka Blagovica:

Čas ni naklonjen samopri-
spevkom, vendar misli, da so ti
nujno potrebni. Želim si, da bi
moj vnuk lahko telovadil v telo-
vadnici, pa tudi, da bi se uredile
nekateri stvari v krajevni skup-
nosti. Ne bi pa smeli delati na-
črtov, ki jih potem ne bi mogli
izpeljati z denarjem, ki ga bo-
mo zbrali.

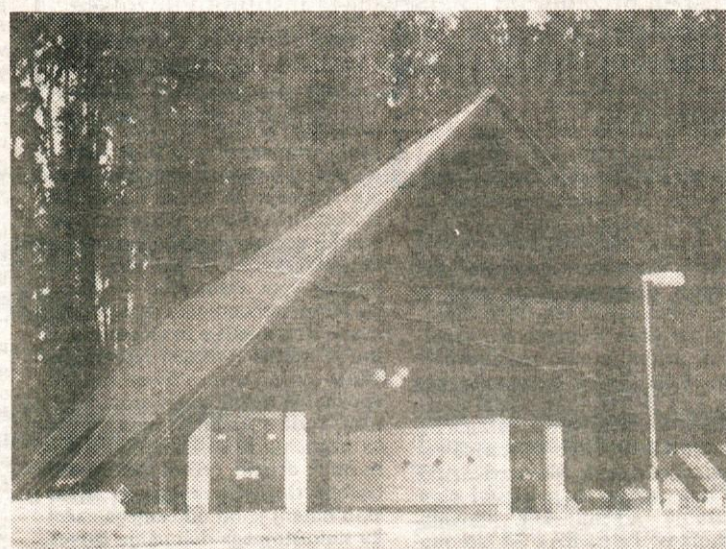
Slavka Cerar,
delavka v Mojci:

Treba je več enotnosti v šir-
šem okviru, saj sami v naši kra-
jevni skupnosti ne moremo prav
veliko. Sem za občinski samo-
prispevek, saj telovadnico nujno
potrebujemo. V KS pa moramo
pogledati, katere so tiste potre-
be, ki so najpomembnejše za vse
nas, potem pa se pogovarjati o
samoprispevku. Pričakujemo
tudi več pomoči od občine.

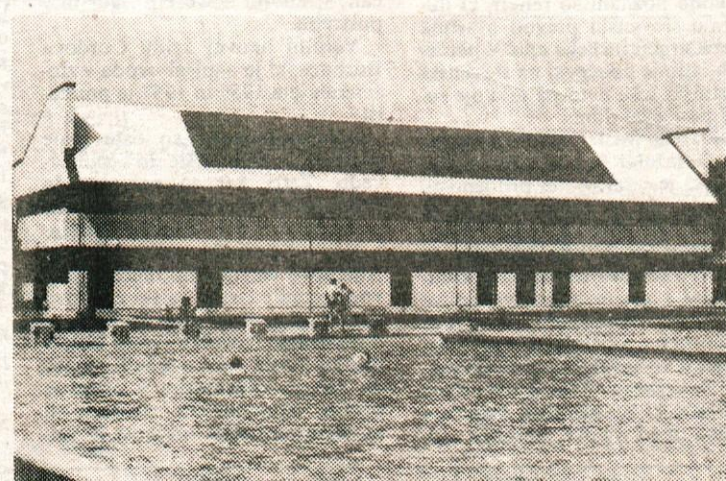
Vera Vojska

Urejanje struge potoka skozi Dob je za istoimensko krajevno
skupnost izredno pomemben ekološki, sanitarno-komunalen
problem. Zadevo urejujejo — kmalu bo urejena.

Mrliška vežica med Rafolčami in Brdom je postavljena v lepo,
naravno okolje bližnjega hriba. Gotovo je, da pomeni za bližnje
kraje pomembno obogatitev.

V domžalskem športnem parku je bilo s sredstvi za krajevno
skupnosti v občinskem samoprispevku mnogo narejenega.

no dobili prostor!

pevkov je tudi po-
g, katero skupaj z
Čencev, ki pridno
ava znanja. Prijetno
kjer pa je jedilnica
javna »pomanjklji-
telovadnice, ki si jo
točno želijo. Želijo
ki prostor, v kate-
šne kulturne prire-
kultura odvija na
pozorilih učiteljev,
o je še slišal, da bi
roji smrtno tiho!).
Na šoli tako tudi
j in krožkov, v pri-
di poleti ni tekanj
njem igrišču. Tudi
lijo, saj bi potem
sekreacijo, ki bi jim
kako koristila.

o najdejo razume-
rebe, skupaj so ra-
rdih orehov in tako
epričani, da odslej

postor bo (o tem ne
i še vedrejši, tedaj
izraza rek ZDRAV
SU, obenem pa, o
prostor maksimal-
po poleg vsakdanje
aktivnost športnih
bodo prireditve in
čji meri zaživela s
i še en dokaz več,
je in solidarnost v
a.

Nastavki za oblikovanje domoznanskega oddelka v knjižnici Domžale

1. Mesto in vloga domoznanske literature v domžalski knjižnici

Že od nekdaj je poznano pravilo, da je domoznanskemu gradivu potrebno posvečati posebno pozornost. Žal moram priznati, da se je zbiranju in obdelovanju tovrstnega gradiva v naši knjižnici posvečalo bore malo časa. Za tako stanje je moč navesti več razlogov, vsi pa so izrazito objektivne narave. Tisti, ki poznajo problematiko domžalske Knjižnice bodo vedeli, da se je Knjižnica ves svoj čas življenja ubadala tudi in predvsem s prostorskimi in kadrovskimi problemi.

To pa je vzrok, da so morale nekatere neprioritetne knjižnične dejavnosti nujno izostati. Žal med nje sodi tudi domoznanska dejavnost.

Sedaj pa, ko so se stvari prostorsko in kadrovsko uredile, smo si zadali nalogo, da v bližnji prihodnosti zberemo, obdelamo in ohranimo čim več gradiva, ki se kakorkoli navezuje na našo občino. Razlog zato pa je tudi normativnega značaja, saj nam bo urejena zbirka domoznanskega gradiva pripomogla k pridobitvi naziva »matična knjižnica«.

Vse, kar se je doslej v knjižnici nabralo domoznanskega, so bolj ali manj naključne pridobitve. Gre predvsem za različna knjižna darila naših bralcev, pri tovarniških glasilih pa sledimo poskusom obvez-

nega pošiljanja izvodov knjižnic. Seveda pa vprašanje t.i. obveznih (arhivskih) izvodov pri nas ni bilo in še ni v celoti niti teoretično niti praktično do kraja rešeno.

Kljub različnim dogovorom je pošiljanje tovarniških glasil in priložnostnih publikacij v knjižnico še vedno dovolj neredno. To pa seveda povzroča vrzeli in precejšnje težave pri kasnejšem kompletiranju. Na tem mestu niti ne omenjam t.i. drobnega gradiva, ki je bilo itak popolnoma zapostavljeno, nekoč pa bo lahko ravno to gradivo v veliko pomoč domžalskemu kronistu.

Kaj naj torej sodi v kategorijo t.i. domoznanskega gradiva? Po kakšnih kriterijih ga izbirati?

2. Vsebinska opredelitev domoznanske literature

Gradivo, ki naj bi ga domoznanski oddelki v knjižnici nabavljali (ali kako drugače pridobivali), obdelovali in hranili mora zadostiti trem pogojem:

1. Območju tiskanja.
2. Vsebini gradiva.
3. Avtorstvu.

S prvim pogojem je določena geografska razsežnost prostora, ki naj ga knjižnica pokriva. V našem primeru gre za gradivo, ki je nastalo ali bilo natisnjeno na območju domžalske občine.

Drugi pogoj za uvrščanje gradiva med domoznansko je njegova vsebina. Zbirka mora zajeti vse, kar se vsebinsko nanaša na domoznansko območje (območje občine Domžale).

Tretje in nenazadnje pa je seveda avtorstvo določene publikacije. Po tej plati sodijo med domoznansko gradivo dela avtorjev, ki so po svojem rojstvu, po svojem rodu ali po svojem delovanju povezani z domoznanskim območjem (območjem domžalske občine). To velja brez izjeme za vse vrste avtorjev: književnike, slikarje, matematike, tehnike...

Kot že rečeno, domoznansko gradivo ni omejeno zgolj na knjižno gradivo in na serijske publikacije (glasila, časniki in časopisi), ampak zajame tudi oblike drobnega in drugega neknjižnega gradiva (muzikali-je, zemljevidi, plakati, vabila, rokopisi...). Skratka vse, kar je z »domačo zemljo« v zvezi in predstavlja njene posebnosti.

3. Namen zbiranja domoznanskega gradiva

Na koncu pa je potrebno še enkrat poudariti namen take dejavnosti: služiti uporabniku. Med uporabnike tega gradiva sodi širok krog ljudi, izobražencev in preprostih ljudi, gradivo pa je morda bolj ko katero drugo najširšemu krogu tudi dostopno. Prepričan sem, da je med našimi bralci mnogo posameznikov, skritih ljubiteljev knjižnih raritet, ki so zbirali (zbirajo) in hranili (hranijo) stare knjige, serije domačega časopisja in druge priče domžalske kulturne preteklosti.

Naša želja je, da bi z vami navezali stike in tako skupaj očuvali marsikatero redkost, ki bi bila drugače skoraj nedosegljiva za bodoče kroniste domžalskega območja. Z vašo pomočjo bi radi evidentirali in bibliografsko obdelali raznovrstno gradivo domoznanskega območja. V načrtu imamo tudi izdelavo in izdajo bibliografije zbranega gradiva. S tem bi ustvarili temeljni fond za proučevanje podrobnih lokalne problematike, kajti zavedati se moramo, da v nobeni drugi knjižnici ne bo toliko gradiva o nas samih kot v domači.

Nenazadnje pa: vsakdo, bodisi domačin bodisi tujec, bo to gradivo najprej iskal v knjižnici, ki leži na področju, za katerega se zanima. In to po pravici: tja najbolj in v prvi vrsti tudi spada.

4. Še poziv za vas

Spregovorili smo o pomenu domoznanske literature. Zdaj pa bi vas še mi radi nekaj prosili: če imate gradivo, za katerega ste ugotovili, da spada med domoznansko — **potem ga darujte nam.** Ko boste pospravljali podstrešja, kleti, svoje arhive, vedno pomislite (preden gradivo zavrzete), da bo morda nekoč v prihodnosti ta komu koristil in pomagal razjasniti preteklost. Pripeljite ga k nam (lahko ga pridemo tudi sami iskat), pregledali ga bomo in shranili vse, kar bomo ocenili za koristno.

Mlado pero ...

Mladi nam veliko pišete. Prav žal nam je, da ne moremo objavljati večjega števila vaših prispevkov, saj nam vedno zmanjkuje prostora. Tokrat smo ponovno izbrali nekaj vaših izdelkov.

Izbrala Cveta Zalokar-Oražem.

Telovadba

Vesel sem, ker imam telovadbo. Naša tovarišica je super. Večkrat nas pelje na stadion. Prejšnji mesec se je odločila, da bomo trenirali tek. Rekla je, da bomo po teku bolj spretne in hitre na krosu. Enkrat so nas na stadionu celo obiskali snemalci s TV. Posneli so nas s kamero. Na televiziji sem se videl, ko smo tekli.

Kadar smo pridni in utrujeni od učenja, nas pelje tovarišica v kabinet. Po telovadbi sem bolj miren.

Tadej Gabrovšek, 2. a
OŠ Vencija Perka

Domovina

Ko z letalom potujem, svet pod sabo opazujem: vidim mesta in hiše, vidim ceste in poti, vidim hribe in doline in na tisoče ljudi. Vidim jezera in reke, ki zlivajo se v morje. Domovina moja, ti najlepša in edina si.

Tanja Kodra, 6. a
OŠ Josip Broz Tito

Rada imam moje mesto

Stanujem v Domžalah. Moje mesto ni kaj preveč čisto. Na vsakem vogalu leži kak majhen kup smeti. To ljudi prav nič ne razveseli.

V Domžalah imamo veliko tovarn, zdravstveni dom, gasilski dom, tri šole. Tudi trgovin imamo veliko.

V Domžalah imamo spomenik desetim talcem, pri otroškem vrtcu imamo postavljen spomenik Stanki Varšek-Liji, ki je darovala življenje za svobodo.

Najdaljša v Domžalah je Ljubljanska ulica. Prav ob njenem pasu je kino, ki ga z veseljem obiskujemo.

Pri Šumberku teče reka Kamniška Bistrica, ki je grdo onesnažena. V njej ni nič kaj prida rib, morda celo nobene.

Ceprav je moje mesto Domžale zelo onesnaženo, mi je vseeno všeč in ga ne bi zamenjala za nobeno drugo mesto.

Daša Stevanović, 5. razred
OŠ Šlandrove brigade

Moj dnevnik

Bil je sobotni deževni dan. Pogled skozi okno je bil žalosten. Počistila in uredila sem svojo sobo. Po končanem delu sem vzela knjigo Ostržek in veliko časa brala. Po kosilu je prišla prijateljica iz Ljubljane. Pogovarjali sva se o dogodivščinah iz šole. Poslušali sva kasete, plesali in zraven tudi prepevali. Prišli so še sosedovi otroci. Igrali smo se šolo, frizerja in družabne igre. Posledično smo se s torto, ki jo je spekla moja mama. Po večerni nadaljevalki sva s prijateljico še dolgo kramljali.

Tanja Subotič
OŠ Šlandrove brigade

Rada imam moje vas

Stara sem bila devet let, ko smo se preselili v Ihan. Prej sem živel v Domžalah.

Ko smo se vselili v novo hišo, še nisem poznala nobene sosedo. Nekega dne, ko sva se z bratom igrala, je prišla k meni neka deklica. Kmalu sva se dobro spoznali. Ker sva bili čez čas že zelo dobri prijateljici, sva se dogovorili, da si bova ogledali vas. S kolesom sva šli najprej do večjega naselja. Po cesti, kjer sva se peljali, je bilo veliko prometa. Povedala mi

je, da je v bližini cerkev in da je zraven veliko pokopališče. Šli sva na pokopališče in si ga malo ogledali. Potem me je peljala do šole. Šola je bila zelo majhna in v to šolo hodijo učenci do četrtega razreda. To pa še ni bilo vse. Šli sva do velike tovarne. Tam gojijo prašiče. Ker je zelo smrdelo, sva kmalu odšli. Nazaj sva se peljali po glavni cesti, cesti Domžale—Litija. Spoznala sem nekaj novih prijateljic. Predstavila mi jih je sosedo, s katero sva šli na ogled kraja.

Ko sva se vrnili, sem mami vsa ponosna povedala vse od začetka do konca. Povedala sem ji tudi to, da bi v našem kraju morali nekaj popraviti: cesto, narediti pločnik in kolesarsko stezo.

Marijeta Savnik, 5. a

Moj mucek Pepi

18. 8. 1988 sem dobila mučka Pepija. Dala mi ga je prijateljica Mateja Novak.

Na dan veliko poje. Je meso, salamo in Zdenka sir. Včeraj smo ga kopali. Bil je jezen, bilo ga je strah in se je kar tresel. Večkrat nam polomi rože. Uničil jih je že veliko. Tepemo ga nikoli in vsi ga imamo radi. Spi pri mojem bratu Zoranu v postelji. Včasih ga med spanjem tudi opraska.

Tina Bohinec, 3. c
OŠ Šlandrove brigade

Moj morski prašiček

Doma imamo morskega prašička. Ime mu je Belka, ker je ženskega spola. Je bele barve in ima rjave lise. Stara je eno leto in en mesec. Kadar je lačna, zacvili. Ker se polula in pokaka, mu moramo menjavati papir. Tudi kopamo ga enkrat na teden. Večkrat pa nam uide. Rada je jabolko, korenček in solato. Pohištva pa ne mara in ga ne je.

Kadar mi je dolgčas se pogigram z njim.

Ana Milevoj,
dopisni krožek
OŠ Šlandrove brigade

Rojak France Ahčin razstavljal v Domžalah:

France Ahčin, akademski kipar iz Argentine razstavljal v Domžalah

Domžalčan France Ahčin se je v času od 12. januarja do 2. februarja s svojimi skulpturami in reliefi predstavil v Likovnem razstavišču Domžale tudi svojim rojakom. Tako je bila izpolnjena njegova dolgoletna želja, saj je imel svojo prvo samostojno razstavo že leta 1950 v Buenos Airesu. Ustava je uspeh prizadevanj Znanstvenega inštituta Filozofske fakultete, Slovenske izseljenske matice, Kulturne skupnosti Domžale in predvsem avtorja samega.

France Ahčin se je rodil leta 1919 v Domžalah, kjer je končal osnovno ljudsko šolo. Srednjo tehnično šolo je končal v Ljubljani in nadaljeval privatni študij pri Francetu Kralju. Zaradi pomanjkanja sredstev je prekinil študij na akademiji v Beogradu. Leta 1943 je odšel v Firence in leta 1945 diplomiral pri prof. Romanu Romanelliju. Z delom je nato nadaljeval v Rimu. Leta 1947 je odšel v Argentino, kjer je leta 1951 postal umetniški in tehnični vodja keramične tovarne last dr. Šime Pelicarića zeta kiparjev Ivana Meštrovića. Po številnih razstavah je postal član združenja argentinskih likovnih umetnikov (MEEBA), ki so mu dodelili tudi prvo nagrado.

Ko je ustanovil lastno tovarno umetniške keramike je začel ustvarjati predvsem manjša dela. Posebno poznani so reliefi, ki ilustrirajo slovenski prevod Martina Fierra, argentinskega epa. V petdesetih letih je poučeval na slovenski umetniški šoli, nato pa je svoje rojake poučeval doma.

Dr. Irene Mislaj, avtorica razstave v Domžalah je o kiparju v katalogu, ki je izšel ob tej priložnosti, napisala, da je ugotovitev, da je »bistvo Ahčinove skulpture človeško telo«, ki je bila izražena že pred več kot dvajsetimi leti, postaja sedaj s prvim prikazom opusa tega kiparja med nami, jasno tudi slovenskemu občinstvu. Prav razmišljanje o človeku in kiparski razvoj človeškega lika je temeljna kvaliteta, ki uvršča delo Franceta Ahčina med visoke dosežke slo-

venskega kiparstva. Kot učenec prof. Franceta Kralja se je najprej oblikoval v ekspresionistični tradiciji. Pozneje pa je bil v Firencah izpostavljen dvema močnima vplivoma: najprej bogastvu renesančnega kiparstva — kot sam pravi, najbolj ceni Denatelio —, hkrati pa temperamentnemu učitelju Romanu Romanelliju in akademiji, ki mu je nudila možnost izpopolnjevanja (redno delo z živimi modeli, spoznanja novih materialov in tehnik). Toda v Ahčinovi naravi ni bilo nagnjenja k posnemanju vsebin in oblik drugih, četudi markantnih osebnosti. Jedro njegovih kiparskih hotenj je bil od samega začetka samostojnega delovanja človek, toda ne v krčeviti ekspresionistični podobi, ampak v bolj realistični, dejanski drži. To je nit, ki teče skozi vsa poznejša leta v dveh različnih: v študiju človeških figur in v portretih.

Vodilni likovni kritik Cordova Iturburu, ki je napisal uvoda v zloženkah leta 1956 in 1957 je poudaril:

»Najzanimivejše so tiste male plastike, ki niso prišle do večjih izvedb. Zato, ker so enkratne in vzbujajo zanimanje, kakšne bodo prihodnjič, v bolj izdelani obliki.«

Vse od prihoda v Argentino je Ahčinovo ustvarjalno delo strokovno spremljal umetnostni zgodovinar Marjan Marolt, pri katerem se oblikovanje človeške figure kaže v ploskovitosti, pripovednih potezih, vse se koncentrirala v osnovne profile. Anatomijskih virtuoznosti ni, figure izgubijo lirčnost in pri-

dobijo strukturalne vrednote, pomembni so gibi, in ne mišice. Poudarjena je celovitost mirujočega in dinamičnega človeškega lika.

Ploskovitost kot izrazno sredstvo izhaja v Ahčinovem kiparstvu tudi iz dejanskih okoliščin. Reliefi so nujno morali biti pripovedni, če naj ilustrirajo ep. Poglejmo, kako je to rešil kipar: središče je ponovno človeška figura, toda v ilustracijah zgodb kot take pravzaprav ni, kipar vedno prikaže človeka — Martina Fierro, njegovo ženo, sorbore, Indijance — v čustveno nabitem trenutku. Ne pripoveduje, nasprotno, odslkava človeka v vrhuncu izrazitosti. Ciklus reliefov v žgani glini je pozneje vliil v bron in v tej obliki je sedaj prvič prikazan v Sloveniji. Reliefi ni izdeloval samo v keramiki oz. v bronu. Že na njegovih zadnjih samostojnih razstavah, preden je za nekaj let prenehal intenzivno ustvarjati, najdemo lesene reliefne. Omeniti je treba, da se je Ahčin ukvarjal tudi z lesorezi, ki imajo s kiparskimi reliefi skupne poteze. Že od prvih let ustvarjalnega dela se je Ahčin posvetil tudi portretiranju.

Po pregledu celotnega ustvarjalnega opusa Franceta Ahčina se gledalcu potrdi vtis, da je njegova skulptura suverena, ne dekorativnega ali monumetalnega, temveč intimno človeškega značaja. Raziskuje in izraža mnogovrstno človeško figuro v vsej bogati formalni predstavitvi leg in gibov. Vedno gre za človeka, v ponotranjem miru ali v dinamični aktivnosti, od ličnih deklinskih likov do razgibanega kosca. Človek kot enkratne osebne portret ali kot poosebljeni literarni arhetip. Tudi v svetniških likih je najti človeka, tokrat s poduhovljeno potezo v mirni dostojanstveni pojavi.

Ko je bil France Ahčin leta 1973 na obisku v Domžalah, je izrazil željo, da bi razstavljal tudi v rodnem kraju, ker se je vedno čutil Domžalčana in kot je dejal to dolgoje rodnomu kraju. Sedaj je uspel premagati ogromne razdalje in tudi teža njegovih del — nekatera presega 100 kg — ni bila prevelika ovira. Svojo pripadnost domovini pa je izrazil tudi z velikim darilom. Poklonil je več kot sto svojih del, večinoma seveda Domžalam.

Prepričani smo, da to ni bil zadnji avtorjev obisk, saj je ob priliki povedal, da vsi Slovenci v Argentini pridno delajo predvsem z namenom, da se bodo nekoč za stalno vrnili domov.

Rojaku, akademskemu kiparju Francetu Ahčinu želimo še veliko uspehov in se mu iskreno zahvaljujemo.

Pavel Pevec

NOVA KNJIGA

Pogovori s slovenskimi pisateljicami

Avtor: Branko Hofman
Naslov: Iskani in najdeni svet
Cena: 49000 din

Morda ste že pred leti prebrali Hofmanove Pogovore s slovenskimi pisatelji in se ob tem podrobneje seznanili z najbolj znanimi in popularnimi slovenskimi ustvarjalci pisane besede. V svoji najnovejši knjigi pa se je Branko Hofman, sicer tudi sam pisatelj, pogovarjal s petnajstimi slovenskimi pisateljicami: od Miheličeve, Malenškove, Krvinove pa do mlajših predstavnic Haderlapove, Škrinjarjeve in Novakove. Hofman je zelo radoveden spraševalec in sprašuje avtorice o vsemogočem: o njihovem čustvovanju, ljubezni, o pisateljevanju, družini... Tako bomo lahko spoznali osebnosti, njihovo duhovno in človeško podobo, drobne malenkosti iz življenja velikih slovenskih žena — ustvarjalk. Morda vam knjigo lahko ponudimo kot zanimivo branje ob bližnjem prazniku žena.

ZOC

Mali strah bav-bav v stari kinodvorani

V okviru dejavnosti Knjižnice Domžale se trudimo, da bi najmlajšim vsak mesec pripravili vsaj eno večjo prireditve. Ker je obisk velik, menimo, da bo potrebno kaj kmalu razmisliti o rednih predstavah v okviru otroškega abonmaja. Tako bi se z lutkovnimi in gledališkimi igrkami predstavile naše domžalske in tudi gostujoče skupine. S tem pa bi zapolnili tudi precej veliko vrzel, ki nastaja v programih, ki jih namenjamo najmlajšim. Tako vas tokrat vabimo na gledališko predstavo za malo in veliko gledalstvo, ki jo je pripravila Gledališka skupina Prosvetnega društva Jožef Virk Doba. V stari kinodvorani v Domžalah si boste lahko ogledali MALI STRAH BAV-BAV, ki jo je režiral Miloš Starbek, glasbo zanjo je napisal Tomaž Habe, sceno in kostume pa je izdelala Saša Kump.

Otrokom sporočamo, da se ni treba ničesar bati, saj so strahovi prav prisrčno ljubki, tudi nenevarni so, saj imajo zelo značilne človeške poteze. Vabljeni torej v **to-rek, 21. februarja 1989 ob 17. uri** na srečanje s strahovi. Vstopnice lahko kupite v **predprodaji v Knjižnici Domžale**. Kljub vsemu pa opozarjamo, da je igrca namenjena otrokom od 4. leta dalje.

Tega dne tudi ne bo ure pravljič v Knjižnici. Vsi pravljičarji so prav tako vabljeni na uro strahov.

Trije državni prvaki v enem društvu

Le redko katero društvo se lahko pohvali s tolikimi državnimi prvaki kot AMD Domžale. Lani je uspelo, v šestih razredih, kar trem našim tekmovalcem osvojiti laskavi naslov v CHD-M. S svojimi izkušnjami in zagnanim delom pa je k tako homogeni ekipi največ pripomogel predsednik športne veje društva Peter Verbič, ki je po uspešni športni karieri prevzel krmilo kot vodja tekmovalne ekipe ter organizacije za pripravo in izvedbo dirk. Skratka on je motor športnega ustvarjanja in dogajanja v društvu.

Najmlajši prvak v CHD-M je postal **Gregor Gorec iz Prese-riji**, ki je dijak tretjega letnika kovinarske šole v Domžalah. »Na tekmovalca z motorji sem se podal pred petimi leti«, je povedal Gregor. »Najprej sem tekmoval z mopedom na moto slalomu in nato sem se odpravil na prave dirke. Naslova nisem pričakoval, a sem ga vesel in tudi za naprej se bom trudil za čimboljši rezultat. Nad mojo 125-kubično hondo nadvse skrbno bdi mehanik Franc Žabnikar iz Radomelj. Letos bom tekmoval na republiškem in državnem prvenstvu, na prvenstvu Evrope in na drugih mednarodnih dirkah. Moj glavni pokrovitelj je FE-GO, kjer izdelujejo cevne objemke različnih dimenzij in oblik za avtomobilsko industrijo in instalacije. Pomagajo mi še: Kovinostrugarstvo Ropret iz Kranja, MPA — čelade in Gaerne — škornji.«

Dvajsetletni **Rok Kreč iz Sr. Jarš** se je po vrnitvi iz JLA odločil za dirke z motorjem. Zmaga v prvem nastopu mu je dala polet za naprej, ko je z zmago v zadnji dirki osvojil svoj prvi naslov. »Pred šestimi leti sem se pomeril v motokrosu«, je začel pogovor Rok, »vendar sem ta šport kmalu opustil. Želja za preizkus na cestnih dirkah se mi je izpolnila šele lani. Tekmujem na 50-kubičnem Tomosu, ker si zaenkrat ne morem privoščiti kaj več. V bodoče pa nameravam nastopiti tudi v posebnem razredu kawasaki. V osvojitve naslova nisem bil najbolj prepričan, a zdaj se

bom še naprej potegoval zanj. V veliko oporo na vseh dirkah mi je moje dekle Vlasta, ki skrbi za moje pravo počutje na tekmovalnih. S svojim znanjem so mi v priravi motorja in tehniki vožnje veliko pomagali in svetovali oče Drago, stric Roman in Peter Verbič. Finančno pa mi pomagajo: Metalka, TOZD ra-

vrhunec svoje kariere in dokler bom čutil vzpon, bom še nadaljeval s tekmovalni. Letos se bom boril za svoj tretji naslov in s tem tudi za zlato čelado AMZJ. Sicer pa ima domžalsko gospodarstvo premalo interesa za moto šport, ki je med najuspešnejšimi v naši občini. Tako me vleče naprej predvsem ljubezen do moto športa, vendar tako ne bo šlo dolgo. Letos sem se odločil za yamaha, a žal pri jugoslovanskem uvozniku nisem našel dovolj razumevanja in zato sem novi motor moral kupiti pri francoskem uvozniku Sonavto, kjer sem kot jugoslovanski državni prvak imel popust na neto ceno vozila.

Moj manager sicer upa, da se bo našel skupni interes tudi z Industrija-import s predstavništvom v Ljubljani. Za motor skrbita moja mehanika Matjaž Tr-

Trije državni prvaki AMD Domžale v CHD-M po prejemu odličij v Splitu (od leve) Rok Kreč, Martin Šraj in Gregor Gorec.

čunalniški inženiring, Brane Lipnik iz Žirovnice, za katerega bom testiral izpušne cevi za motorje in v dogovoru sem še z nekaterimi podjetji.«

Naš sedaj že dvakratni prvak v razredu do 250 ccm Martin Šraj iz Radomelj pa je dejal: »S svojimi tekmovalnimi izkušnjami pri 27 letih prihajam na

pin in Roman Rovanešek. Letos sem si zagotovil generalnega pokrovitelja Ljubljanski dnevnik, pomoč mi bodo nudili še Adria-Airways, Color — Medvode, in INA Rijeka. V dogovoru sem še s Krko iz Novega mesta in Kolinsko iz Ljubljane.«

S. Benkovič

Ali je alpinizem tudi šport?

Gledam, berem sezname nagradjenih, še enkrat preletim. Nemogoče!!! Piše, za nami je že 12. srečanje delavcev v telesni kulturi, VRHUNSKIH športnikov, ekip... Potem berem naprej. TKS Domžale je tudi letos razpisala kriterije in merila za podelitev odličij in priznanj telesne kulture. Ne morem verjeti! Podelili smo sedem priznanj perspektivnim športnikom, trideset bronastih plaket, šestnajst srebrnih, dvanajst zlatih in šest Bloudkovih značk. Pogledam še enkrat, vidim vse športne panoge, ki v Domžalah nekaj pomenijo (za koga?), imajo svoje predstavnike med pohvaljenici, toda za čuda, kje sta svetovno znana športnika alpinista Silvo Karo in Janez Jeglič (AO Domžale). Ali res v Domžalah ne znamo brati? Vsak teden piše o njih dosežkih, saj sta kot ekipa v anketi vendarle tretja v Sloveniji. Pa kaj domžalska prireditelja? Saj alpinizem za nekatere ni šport (!), važno da sem jih videl na TV, na podelitvi v Rogaški Slatini, Silvo in Janez med najboljšimi športniki Slovenije. Samo »srebrni« skakalci, »bronasta« veslača z Bleda in »Domžalčana« Silvo in Janez. Lep pogled je bil, pa kaj, ko jih nekateri v Domžalah nočete poznati.

Ne morem si kaj, pokličem Silvo (neverjetno, telefon pa ima) in se dobiva v Domžalah. Povprašam ga za mnenje. Silvo niti malo razočaran pravi:

»Tri glavne ocene najinih alpinističnih dosežkov so šle enostavno mimo domžalske TKS in ZTKO. Če že sami niso dorasli ocenjevati dosežkov, pa naj vsaj malo preberejo dnevno časopisje, saj skoraj ni tedna, ko ne bi v Delu med alpinističnimi novicami našli moje ali johanovega imena. Če alpinizem v Domžalah uvrščajo na rep ali ga sploh ne, ga slovenska športna javnost prav na vrh.«

Povabim ga na »en drink«, kot on pravi in se pogovarjava naprej. Ne morem verjeti! Koliko stvari nisem vedel o alpinistih Čubiju in Johanu.

V Rogaški Slatini na slovesni razglasitvi zares NAJ športnikov Slovenije jima je Franci Pavšer dejal, da sta sploh prva Domžalčana, ki sta kadarkoli v izboru dobila glasove (in preverim, osemtrideset jih je bilo...). kot ekipa sta dobila priznanje za dolgoletne vrhunske rezultate na področju alpinizma. Silvo je izbran za najboljšega alpinista v Jugoslaviji v letu 1988 v anketi Komisije za informiranje pri Planinski zvezi. Za Cerro Torre sta dobila več čestitk iz tujine kot od doma (v tujini znajo ceniti dosežke naših). Članki o Johanu in Silvu o najtežjem vzponu v Južni Ameriki in enem najtežjih vzponov v zgodovini alpinizma so bili objavljeni v VSEH svetovnih časopisih od Ame-

rike do japonske. Pleza že od leta 1977, bil je na devetih odpravah, ima 600 plezalnih vzponov. Februarja bo na ljubljanski TV film, ki sta ga posnela v južni steni Cerro Torreja!

Razmišljam. Po vsem tem ga vprašam, ali res misli da so ga v Domžalah pozabili ali je to morda namenoma?

Tekmovalje »Po stezah partizanske Jelovice« Ekipa Domžal odlična druga

Tradicionalne zimskošportne prireditve, ki jih že dvaintrideset let prirejšajo v spomin na dražgoško bitko »Po stezah partizanske Jelovice«, so tudi letos privabile nekaj tisoč udeležencev. Med njimi je bila tudi ekipa občinskih konferenc ZRVS in ZSMS Domžal, ki je v tekmovalju, petnajstem po vrsti, pod geslom »Po poteh heroja Lojzeta Kebeta«, dosegla odlično drugo mesto. Naši tekmovalci so z 497 zbranimi točkami le za las zgrešili prvo mesto, ki ga je z 501 točko osvojila ekipa Kočevja.

Letošnje prireditve so potekale v zelo lepem, sončnem vremenu, snega pa je bilo tako malo, ne le v prisojnih Dražgošah, ampak tudi na sosednjih pobočjih Ratitovca in planoti Dražgoške gore, da so ekipe tekmovalce brez smuči. Domžalsko ekipo so sestavljali člani ZRVS Janez Gregorič (vodja), Borut Brlec in Tomaž Drolc ter člani ZSMS Robi Iglič, Iztok Vrhovnik in Roman Lazar. Za tekmovalje, ki ni zgolj manifestativno športne narave, pač pa vsebuje tudi preverjanje znanja rezervnih vojaških starešin in mladincev na področju splošne ljudske obrambe in družbene samozasčite, so se ekipe pripravljale že od sredine novembra. Poleg vodje ekipe, sta priprave vodila še sekretar občinske konference ZRVS Vojo Savkovič in Anton Ganič.

Ekipa je morala že do konca decembra rešiti taktično nalogo na temo »vod teritorialne obrambe v boju s helikopterskim desantom«, hkrati pa so člani morali osvežiti svoje znanje iz teorije in iz streljanja z malokalibrsko puško ter nabrati precej fizične kondicije. To jim je uspelo. Že ob začetku tekmovalja, ki je bil v Kropi, so uspešno rešili topografsko nalogo, kjer je bil potrebno določiti topografsko in geografsko orientacijo, določiti stojišče, izmeriti azimut na kater določiti relativno višino. Mladinci so morali odgovoriti še na šest vprašanj o dražgoški bitki in o organizaciji sistema opazovanja, obveščanja in alarmiranja. Za tem so se ekipe podale na strelišče, kjer so morali člani izstreliti vsak po tri naboje v krožno tarčo z razdalje petindvajsetih metrov. Vseh šest članov ekipe je streljalo v isto tarčo in štel je skupni rezultat, ki je bil izvrstno. Nazadnje so se podali še na pohod po zaznamovani tekmovalni progi, ki je bila dolga devet kilometrov, višinska razlika pa je znašala približno 400 metrov. Start je bil pri sindikalnem domu Kropi, nato pa so tekmovalci preko vasi Jamni morali čimhitreje, najkasneje pa v 80 minutah priti na cilj pri šoli v Dražgošah.

Naši ekipe sta pomagali s prevozom celovite organizaciji Papirnica Količevo in Termit. Kljub neobičajnim vremenskim razmeram je tudi letošnja prireditev ostala, kot prejšnjim rodovom, za spomin in v opomin, domžalski ekipe pa kot ponovno priznanje, saj so bili podobni uspehi doseženi tudi na prejšnjih tekmovaljih.

Sašo Novak

Telesnokulturne aktivnosti letošnjega leta...

Razgibajmo življenje:

Trim liga v odbojki — (prvi teden — rezerva)
Trim liga v košarki — (prvi teden — finale)
Trim/DŠI v kegljanju — (cel mesec)
Trim liga v streljanju — dva kola (6. 10. in 20., 24. 3.)

Tekmovalja ŠSD:

Občinsko prvenstvo v košarki — MPI/MPE — (do 25. 3.)
Občinsko prvenstvo v rokometu — (od 13.—17. 3.)
Občinsko prvenstvo v streljanju — (od 6.—10. 3.)

APRIL

RAZGIBAJMO ŽIVLJENJE:

Trim/DŠI v kegljanju — (cel April)
Trim liga v streljanju — (dva kola 3.—7. in 17.—21. 4.)
Trim liga v malem nogometu — (od 11. 4. dalje)
Spomladanski kros — (14. ali 21. 4.)

Tekmovalja ŠSD:

Mladi za SLO — (15. ali 22. 4.)
Občinsko prvenstvo v gimnastiki — (24. in 25. 4.)

MAJ

Razgibajmo življenje:

Trim/DŠI v kegljanju — (cel maj)
Trim liga v malem nogometu — (cel maj)
Kolesarski maraton — (21. 5.)

Tekmovalja ŠSD:

Občinsko prvenstvo v atletiki — (11. in 12. 5.)
Zaključna prireditev ŠSD — (25. 5. 1989)

JUNIJ

Razgibajmo življenje:

Trim liga v malem nogometu — (do 17. 6.)
Trim prvenstvo v tenisu — (10.—11. in 17.—17. 6.)
Trim liga v balinanju — (od 5.—17. 6.)
Trim preiskus plavanja — (24. in 25. 6.)
Počitniška dejavnost — plavalni tečaj — (od 26. 6.)

Karate sekcija Jarše

vpisuje nove člane, članice in pionirje vsak torek in četrtek od 19. do 20. ure v telovadnici Jarše (poleg kegljišča).

Treningi so prilagojeni za člane, ki želijo karate trenirati, za samoobrambo, ohranjanje zdravja in vitalnosti telesa, pa tudi za tiste, ki želijo tekmovali ali v raznih oblikah aktivno sodelovati v karateju.

v programu je karate:

- samoobramba,
- dihalna gimnastika,
- treningi z nunchaku (palice)
- full contact

Imamo organizirano tudi letno šolo karateja na morju in vrsto drugih seminarjev.

Vpišete se lahko do 9. 3. 1989.

Zanimive in kvalitetne treninge vodi Ivica Mršič, mojster karateja 1. dan.

Karate sekcija Jarše

PREJELI SMO

Vsi naši samo-prispevki!

Pri prebiranju članka o samoprispevkih na občinskem merilu, o zbiranju sredstev ter njihovi realizaciji se človeku kar zamegli. Pa ne zaradi tistega, kar piše pač pa zaradi tistega, kar manjka. Vse lepo in prav, vendar marsikaj je izpuščeno.

Samoprispevek v občinskem merilu plačujem že dosti dlje, kot je zapisano v glasilu. Tako npr. smo prav s samoprispevkom izgradili tudi novo povojno kanalizacijo v Domžalah, ki so jo morali kasneje menjati — verjetno zaradi preobremenitve. Manjka še marsikaj veliko od tega je časovno že preveč odmaknjeno vendar bi morali objaviti vse samoprispevke ter njihovo realizacijo. Temu ste se verjetno nameroma izognili zato, da se zamegli slika o krajevnih samoprispevkih, ki jih je bilo kar nekaj po krajevnih skupnostih naše občine in jih verjetno še bo. Nekateri so bili zelo uspešni — tako po vsebini kot realizaciji sprejetih programov. Veliko pa jih je kljub najboljši volji povzela naša dobra znanka inflacija.

Upam, da ni vzrok v tem, da niste objavili vse razpisane samoprispevke v tem, da so bili ti samoprispevki pogostejši v drugih, manjših krajevnih skupnostih, redkejši pa v domžalskih KS. Trdim, da so prav te prejele več kot tisti, ki plačujejo tako v občinskem merilu, kot v

samoprispevkih, ki smo jih izglasovali za potrebe lastnih krajevnih skupnosti.

Trdim tudi, da smo zelo ugodno rešili vprašanje prostorov za naše osnovnošolce in da bodo naši mlajši rodovi nabirali svoje obvezno znanje v normalnih okoliščinah. Ni smo pa dovolj skrbni namenili otroškemu varstvu. Tu bi moral Matija Cerar sestaviti novo pesmico »Od Trojan do Domžal«. ... in še Od kod drugod do Domžal... ni vrtec. Uboge mamice pa otroke v »deke« in po zimi »hajd« na avtobus in v Domžale, morda na Vir, kar je še bolj oddaljeno, če nimaš svojega prevoza. (Teh je še kar nekaj). Vem, kaj boste rekli! Ni bilo načrtovano! To tudi sama vem in vsi poizkusi, da bi bilo načrtovano so bili zaman. Iskali smo podatke o zainteresiranosti za varstveno ustanovo in pred leti ugotovili, kje vse se pazijo naši otroci: pri starejših sorodnikih, pri starih starših, pri ženah, ki zaradi narave dela (kmetija) niso drugje v delovnem razmerju, pri znanih osebah in še marsikje.

Z novimi programi novjših dejstev ni bilo ugotovljenih. Tako še vedno prevladuje povprečna ugotovitev — premalo otrok. Ženske, ki so bile vrtec v našem pomenu, so ostarele in si želijo počitek, mnoge so že tudi umrle. Mladi pa morajo vsi v tovarne, če hočejo preživeti in otroci ostajajo sami nam pa je danes — štirideset let po osvoboditvi nedosegljiv cilj poskrbeti za urejeno otroško varstvo na našem območju. Ostaja rešitev: na avtobus in v Domžale ali pa ...

Zato predlagam, da v času melioracij in komasacij preselite vse v znane centre, kjer so šole vrtci in

ostalo ... manjše vasi in zaselke pa splanirate za kmetijstvo, pogozdite in podobno.

Ali pa: načrtujte vendarle tudi za manjše vasi in kraje. Samoprispevek naj zajame vse, rešuje naj vse probleme, pa bomo zanj vsi. Ne sme pa se zgoditi, da bodo nekateri plačevali en samoprispevek in iz njega dobili vse, ostali pa bomo plačevali dva in se bomo še vedno sami ubadali s svojimi nerešenimi problemi.

V.M.

Pohvala, pa tudi ...

Sem občanka domžalske občine in priznam, da mi vaše glasilo OBCINSKI POROČEVALEC veliko pomeni. Ker nekoliko bolje poznam, kako potekajo razne tiskane izdaje (časopisi in druge publikacije), je kvaliteta časopisa predvsem zasluga dobrega tima, ki v našem skupnem smislu nosi ime UREDNIŠKI ODBOR.

Prav zato vse pohvale vsem osebam tega odbora, ki se resnično trudijo za obseg, raznolikost in pokrivanje vseh področij — tako vsebinsko kot lokacijsko.

Želela pa bi, da se čimprej odpravijo problemi, ki so ali pa tudi niso odvisni od članov uredniškega odbora:

— pokrivanje terena: pridobiti bi morali čim več

ljudi, ki bi pisali za naše glasilo,

— pozornost namenjati zlasti tistim območjem, KS, ki se zelo malo ali nikoli ne pojavijo v glasilu.

Rada se pogovarjam z ljudmi in vem, da ima veliko ljudi podobne pomisleke, mišljenja in kritike. Verjetno prejmete vsakovrstno pošto in med drugim morda tudi s podobno vsebino.

Preberite jih, tudi mojega, morda v njem najdete kaj koristnega. Pošiljam vam tudi nekaj razmišljanj o posameznih problemih, vesela bom, če jih boste objavili.

M. V.

(naslov je v uredništvu)

Mladi pišejo ...

Kajenje, obsedenost, današnjega časa ...

Grem po ulici, kadijo, na avtobusni postaji — kadijo, na sejah, tudi v šolah kadijo. Kadijo vsepovsod, ženske in moški, v današnjem času že sošolci, otroci.

Kajenje nam je prešlo v navado, nekateri ljudje ga potrebujejo kot hrano. Kadijo in vlečejo dim, kot začimbo k zraku. Kaj pomagajo vsa prepričevanja, predavanja, dnevi proti kajenju, ko pa zanje navadno vedo večina tisti, ki ne kadijo. Kadilec se morda zaveda, da ne dela prav niti zase niti za druge. Vendar, če kadi, mu je kajenje v užitek in tudi če se odloči, da bo nehal, si nekeje v podzvesti tega ne želi in največkrat so takšni neodločeni poskusi neuspešni. Včasih so kadili le odrasli, otroci in mladoletniki pa le v skrivnih kotičkih. Kdor hoče odrasti, se zgleduje po tistih, ki so že odrasli, posnema njihovo oblačenje, obnašanje in če je že ravno tako, tudi kajenje.

Ko ugotovimo, kaj počnemo, nam hočejo to na vsak način preprečiti, toda kaj pomaga, če zdravnik in tovarišica, ko pride iz predavalnice, sežeta v žep in prižgeta cigareto. Otroci, ki to vidimo, imamo lahko vse kar smo slišali o veliki škodljivosti kajenja, za resnico. Kot pravijo, odrasli so nam za zgled in če se zgledujemo po njih, bomo mi tudi taki. In to ni prav, dokler nismo polnoletni, bi morali starši poskrbeti, da ne bi nihče od nas kadil, zdaj še nismo sposobni presoditi kaj je prav in kaj ni. Takoj že na svoj 18. rojstni dan, pa kar z veseljem, kdor hoče pa si naj prižge cigareto. Ko si polnoleten, odgovarjaš zase sam, za svoje zdravje in če tega ne spoštuješ, je to stvar posameznika, vendar če kadiš, nisi samo uničevalec svojega zdravja, ampak tudi zajeđuš, ki uničuje tudi zdravje drugih.

Včasih pa le preveč obsojamo kadilce, označimo jih: »Ta pa kadi!«

Zavedati se moramo, da so kadilci ljudje, ki niso dovolj močni, da bi se sami uprli razvadi, zato jim moramo pomagati, pa ne s predavanji in grožnjami o škodljivosti cigaret. Stvari se lotimo čisto iz druge strani, morda je človeku potreben prijatelj za pogovor, prijatelj za uslugo, kar ga bo pomirilo in mu s tem tudi pomagalo v svojem boju proti kajenju.

Gabi Fužir, 8. b

Naš pustni vsakdan:

Fehtajmo ...

Takole nam poroča občanka M. Ž. iz novega Trzina:

»Vsak človek, tako tudi jaz se po svoje veselim praznikov, pa naj bo navsezadnje tudi pust. Pa se je žal ta praznik, recimo, da je zvečine otroški, sprevergel v nekaj čudnega, motečega, vsekakor neprijetnega.

Letos smo denimo doživeli poplavo maškar. Že v soboto jih je bilo polno, pa v nedeljo tudi. Nenehno so zvonile na vratih, trkale, mencale. Človek jim odpre, pa ni dovolj, da si širokogruden za krof. Ta pač ne zadošča več. Denar hočejo, s palcem in kazalcem in z prepoznavno gesto dajo vedeti, da jim gre pač le za denar, za čimveč denarja. Fehtajmo pač. Odpraviš eno skupino mask, na vratih je druga, za njo tretja, tako v nedogled.

Procesija prosjačenja se nadaljuje proti večeru, vleče se v jutrišnji dan.

Maškare, maškare, ta neizprosni obred prosjačenja, celodnevna masa fehtarije.

Tako je to! Do tu smo prišli ... Kakšno življenje, takšen pust ...

Kot vsako leto je ZPM Domžale tudi letos organizirala sprevod pustnih šem v centru Domžal. Na fotografiji godbeniki domžalske godbe, ki so tudi letos poskrbeli za zvočno kuliso pustni prireditvi.

Zakaj ne drugače!

So starši tudi maškare?

Kakšen krasen domžalski karneval smo imeli letos! Maškar in mask se je kar trlo, med njimi klovni, plesalke, kraljične, različne živali, roboti, supermeni, ki so se zabavali, plesali in skakali. Bilo je živahno in prijetno, pa bi bilo lahko še bolj, če ...

Začelo se je že kar na startu! Kljub prizadevanjem in najboljši volji organizatorjev, da bi sprevod spravili lepo skupaj, da bi maškare v koloni odkorakale ob zvokih Domžalske godbe proti hali Komunalnega centra, jim to ni v celoti uspelo. Verjeli ali ne, med maškarami je bilo še »največ« staršev v »civilni!« Še dobro, da je super buba (bravo fantje in dekleta) na startu malo zamudila, sicer bi jo že v začetku pomendrali, če bi ji že uspelo priti v sprevod. Razumem, da morata dveletnega kratkohlačnika spremljati očka in mamica (ali pa kar celo sorodstvo!), ni mi pa jasno, kaj so v sprevodu delali starši oz. (verjetno) sorodniki že skoraj odraslih otrok!

OSA

So starši maske? V prenatrpani dvorani komunalnega centra Domžale se je znašlo na otroškem ranjanju več kot polovica staršev. Kaj pa, če ranjanje potrebujejo starši in ne otroci?

Jožeta Jančarja sem srečal, ko je prenašal seno iz kozolca domov. To delo opravlja večkrat na teden in celo dvakrat na dan. Foto: Jože Novak.

IZ OTROŠTVA V VOJAŠKE POKLICE JE SAMO KORAK ...uspeh na razpisu

za sprejem kandidatov za učence splošnih srednjih vojaških šol,
gojence srednjih vojaških šol rodov in služb
in učence Tehniške šole vojaških usmeritev v letu 1989

1. ZA UČENCE I. II. in III. RAZREDA SPLOŠNIH
SREDNJIH VOJAŠKIH ŠOL:

- Letalske splošne srednje vojaške šole »Maršal Tito« v Mostarju;
- Splošne srednje vojaške šole »Bratstvo-enotnost« v Beogradu;
- Splošne srednje vojaške šole »Ivo-Lola Ribar« v Zagrebu in
- Splošne srednje vojaške šole »Franc Rozman-Stane« v Ljubljani (samo z območja SR Slovenije).

2. ZA GOJENCE I. IN III. LETNIKA SREDNJIH VOJAŠKIH ŠOL RODOV IN SLUŽB:

- Srednje vojaške šole kopenske vojske v Sarajevu (smeri: pehota, artilerija, oklepne in mehanizirane enote, inženirstvo, zveze, atomsko-biološko-kemična obramba ter elektronsko izdovanje in protielektronska dejstva);
- Tehniške srednje vojaške šole kopenske vojske v Zagrebu (smeri: strojna, elektrotehniška in prometna);

— Srednje vojaške šole vojnega letalstva in protiletalske obrambe v Rajlovu (smeri: letalsko-tehniška, protiletalska obramba, zveze ter elektronsko izdovanje in protielektronska dejstva);

— Mornariške srednje vojaške šole v Splitu — smeri: pomorska (usmeritve: ladijska in oborožitvena) in tehniška (usmeritve: strojna, elektro in elektronska);

— Intendantske srednje vojaške šole v Sarajevu (samo za III. letnik);

— Sanitetne srednje vojaške šole v Novem Sadu (smer: medicinski tehnik — samo za I. letnik);

— Glasbene srednje vojaške šole v Sarajevu (samo za I. letnik).

3. ZA UČENCE III. RAZREDA:

— Tehniške šole vojaških usmeritev v Zagrebu (poklici: mehanik za pehotno oborožitev, mehanik za artilerijsko oborožitev, mehanik za radijska sredstva, mehanik za naprave za avtomatsko upravljanje ognja, mehanik za optične instrumente in namerilne naprave, mehanik za letalske naprave, mehanik za radijska sredstva in mehanik za streliva).

RAZPISNI POGOJI

Razpisa se lahko udeležijo kandidati moškega spola, državljani SFRJ, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

a) Splošni pogoji

- da so zdravi in sposobni, kar ugotovi pristojna vojaška zdravniška komisija;
- da niso sodno kaznovani in da se zoper njih ne teče kazenski postopek;
- da imajo soglasje staršev — skrbnikov.

b) Posebni pogoji

1. Kandidati za I. razred-letnik splošnih srednjih vojaških šol in srednjih vojaških šol rodov in služb:
 - da so rojeni leta 1973 ali kasneje;
 - da so VII. razred in I. polletje VIII. razreda osnovne šole končali vsaj z dobrim uspehom, tisti, ki so končali osnovno šolo pa, da so imeli vsaj dober uspeh.

2. Kandidati za II. razred splošnih srednjih vojaških šol:
 - da so rojeni leta 1972 ali kasneje;
 - da so VIII. razred osnovne šole in I. polletje I. razreda šole za srednje usmerjeno izobraževanje končali vsaj z dobrim uspehom, učenci, ki pa so se končali I. razred, morajo imeti v tem razredu vsaj dober uspeh.

3. Kandidati za III. razred-letnik splošnih srednjih vojaških šol, srednjih vojaških šol rodov in služb in Tehniške šole vojaških usmeritev:

- da so rojeni leta 1971 ali pozneje;
- da so I. razred in I. polletje II. razreda osnovne šole končali vsaj z dobrim uspehom, tisti, ki so končali II. razred, pa morajo imeti v tem razredu vsaj dober uspeh;

4. Kandidati, ki obiskujejo VIII. razred osnovne šole, I. ali II. razred šole srednjega usmerjenega izobraževanja ne bodo sprejeti, če v tem razredu niso imeli vsaj dobrega uspeha.

Kandidati za splošne srednje vojaške šole in srednje vojaške šole rodov in služb, razen za Glasbeno srednjo vojaško šolo, morajo poleg predpisane splošne uspeha v predhodnem šolanju, imeti v razredih, ki so navedeni v posebnih razpisnih pogojih, vsaj dobre ocene iz matematike, fizike in kemije.

Kandidati za Glasbeno srednjo vojaško šolo morajo imeti dober glasbeni poslih, spomin in smisel za ritem.

ŠOLANJE, PRAVICE IN OBVEZNOSTI UČENCEV IN GOJENCEV

Šolanje se začne 1. septembra 1989 in traja dve, tri oziroma štiri leta.

Med šolanjem stanujejo učenci in gojenci v internatu in imajo na breme finančnega načrta Zveznega sekretariata za ljudsko obrambo pravico do stanovanja, hrane, obleke, obutve, šolskega pribora, učbenikov, zdravstvenega varstva, denarnega nadomestila za prevoz do doma in nazaj ob polletnih in letnih šolskih počitnicah ter do mesečnih denarnih prejemkov.

Učenci Letalske splošne srednje vojaške šole »Maršal Tito« morajo med šolanjem opraviti program padalskih skokov, leteti z jadralnimi in motoriziranimi letali ter po končani študij na Letalski vojaški akademiji.

Učenci splošnih srednjih vojaških šol nadaljujejo po končani študij na vojaških akademijah JLA.

Gojenci srednjih vojaških šol rodov in služb so po končanem šolanju sprejeti v aktivno vojaško službo s činom vodnika ustreznega rodu oziroma službe, gojenci Glasbene srednje vojaške šole pa v IX. razred vojaškega uslužbenca.

Učenci Tehniške šole vojaških usmeritev po končanem šolanju odidejo na odslužitev vojaškega roka. Po odsluženem vojaškem roku so sprejeti v službo s statusom civilne osebe v službi v JLA in nazivom strokovnega delavca IV. stopnje za določen poklic.

Učenci oziroma gojenci morajo biti po končanem šolanju v službi v Jugoslovanski ljudski armadi toliko časa, kolikor je določeno z Zakonom o službi v oboroženih silah.

Medsebojne obveznosti oseb, sprejetih na šolanje, in Zveznega sekretariata za ljudsko obrambo ureja pogodba.

PRIJAVA NA RAZPISU

Kandidati, ki se želijo prijaviti na razpis, vložijo prošnjo pri občinskem upravnem organu za ljudsko obrambo. Prošnjo je treba napisati na obrazcu, ki se dobi pri navedenem organu.

K prijavi je treba priložiti:

- overjen prepis spričeval z ocenami po predmetih za dva predhodno končana razreda ter overjeno potrdilo o uspehu za predmete na polletju razreda, ki ga kandidati obiskujejo;
- overjen prepis izpiska iz matične knjige rojenih.

Razpis je odprt do 31. marca 1989.

Razpis za Tehniško šolo vojaških usmeritev je odprt do 15. junija 1989.

Kandidate za učence — gojence bodo izbrale komisije v vojaških šolah, in jih o rešitvi prošnji obvestile do konca junija 1989. Druga obvestila v zvezi z razpisom lahko kandidati dobijo pri občinskem upravnem organu za ljudsko obrambo in vojaških šolah.

Razpis

raziskovalnih nalog občinske raziskovalne skupnosti Domžale

V skladu s samoupravnim sporazumom o temeljih plana Občinske raziskovalne skupnosti Domžale za obdobje 1986—1990 objavlja Komisija za spremljanje raziskovalnih programov in inovacije pri Občinski raziskovalni skupnosti Domžale razpis raziskovalnih nalog v občini Domžale, ki jih bo Občinska raziskovalna skupnost (so)financirala v letu 1989/90.

POGOJI:

1. Raziskovalne naloge lahko prijavijo OZD, družbenopolitične skupnosti in organizacije, samoupravne skupnosti, raziskovalne organizacije, samostojni inovatorji ter obrtniki.
2. Prijavljene raziskovalne naloge morajo biti usklajene z 2. členom samoupravnega sporazuma o temeljih plana Občinske raziskovalne skupnosti Domžale za obdobje 1986—1990 in z družbenim planom občine Domžale za obdobje 1986—1990.
3. Vsaka prijavljena naloga mora vsebovati:
 - naslov raziskovalnega programa in naloge
 - naslov organizacije, ki nalogo opravlja
 - priimek in ime vodje raziskovalnega dela ter delovno mesto, ki ga zaseda ter sodelavcev
 - izhodišča raziskovalnega dela in namen raziskave
 - predvidena uporabnost naloge glede na strokovne in znanstvene dosežke
 - pričakovane gospodarske in ekonomske učinke
 - predlog strokovnjakov, ki lahko raziskovalno delo recenzirajo
 - predlog finančne konstrukcije.
4. Za leto 1989/90 bodo imele prednost raziskave, ki se vključujejo v reševanje problematike izkoriščanja odpadnih surovin.
5. Občinska raziskovalna skupnost Domžale sofinancira raziskovalne naloge največ do 40 % skupne vrednosti naloge.
6. Občinska raziskovalna skupnost Domžale lahko tudi v celoti pokriva stroške raziskav splošnega družbenega pomena za občino Domžale.
7. Občinska raziskovalna skupnost Domžale bo v letu 1989 sprejemala v strokovno recenzijo

razvojne programe, ki bodo financirani iz Razvojnega sklada Skupščine občine Domžale.

Prijave sprejema Komisija za spremljanje raziskovalnih programov in inovacije pri Občinski raziskovalni skupnosti Domžale na naslov: Občinska raziskovalna skupnost Domžale, Ljubljanska c. 36, v roku treh tednov od objave v Občinskem poročevalcu.

Občinska raziskovalna skupnost Domžale

Razpis

Na podlagi Pravilnika Občinske raziskovalne skupnosti Domžale o podeljevanju priznanj za inovacije in raziskovalne dosežke, razpisujemo natečaj za podelitev priznanj in plaket v letu 1989.

Priznanje za inovacije in raziskovalne dosežke na vseh raziskovalnih področjih podeljuje Občinska raziskovalna skupnost za dela:

— ki predstavljajo originalen raziskovalni dosežek.

— ki predstavljajo inovacije, ki so prinesle bistvene ekonomske prihranke, prispevale h tehnološkemu razvoju ali izboljšanju ekoloških pogojev.

Priznanja se podeljujejo tudi za dolgoletno znanstveno-raziskovalno in inovacijsko delo, za organizacijsko delo na področju raziskovanja in inovacije ter za naloge, ki so rezultat raziskovalnega dela v okviru usmerjenega izobraževanja in drugih raziskovalnih del mladih.

Priznanja raziskovalne skupnosti se lahko podeljujejo posameznikom in skupinam za inovacije in raziskovalne dosežke, ki so nastali pretežno v občini Domžale ali so k njim prispevali raziskovalci, odnosno inovatorji iz organizacij s sedežem v občini Domžale.

Kandidate za nagrade in priznanja lahko predlagajo OZD, KS, DPO, društva, samoupravne interesne skupnosti, strokovna društva in združenja, občani domžalske občine ter samoupravni organi Občinske raziskovalne skupnosti.

Predlogi za podelitev morajo vsebovati poleg podatkov o kandidatu ter ustreznih utemeljitev tudi navedbe kdaj in kje so bili predlagani dosežki ali inovacije objavljene, izvedene ali na kak drug način dane v javno presojo.

Predloge za priznanja in plakete je potrebno poslati na naslov Občinska raziskovalna skupnost Domžale, Ljubljanska c. 36, 61230 Domžale, najkasneje do konca marca 1989.

RDEČI KRIŽ SLOVENIJE
Občinska organizacija RK
DOMŽALE obvešča:

Krvodajalska akcija 1989

V Občinski organizaciji RK Domžale smo izvedli, da bo Krvodajalska akcija v mesecu marcu 1989, ki jo organizira skupščina RK Slovenije in Zavod za transfuzijo krvi v Ljubljani za občane domžalske občine v dneh

20., 21., 22., 23., 24., 27., 28. marca 1989.

Dodatni dan je 25. julij 1989, o čemer pa bomo še posebej poročali. Podrobni plan akcije bo objavljen v eni izmed naslednjih števil Občinskega poročevalca.

Prosimo krvodajalce, ki menijo, da nimajo urejene kartoteke, da se javijo v pisarni OO RK Domžale, Ljubljanska 36 (Stob — bivši Dom upokoencev) vsako sredo od 8. do 17. ure.

Občinski odbor RK
Domžale

SGP GRADBINEC KRANJ

Kranj, Nazorjeva 1

Na podlagi sklepa odbora za delovna razmerja TOZD Gradbena operativa Kamnik, objavljamo proste naloge in opravila

VODJA OBRAČUNSKE ENOTE I

2 VK ZIDARJA

10 KV ZIDARJEV

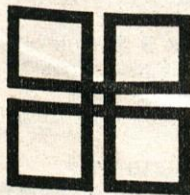
Pogoji:

- pod 1 — višja ali srednja gradbena šola z 5-letnimi delovnimi izkušnjami in opravljenim strokovnim izpitom, organizacijske sposobnosti, sposobnost vodenja
- pod 2 — poklicna gradbena šola z tečajem za VK in 3-letnimi delovnimi izkušnjami
- pod 3 — poklicna gradbena šola z 3-letnimi delovnimi izkušnjami

Delovno razmerje se sklepa za nedoločen čas z dvo-mesečnim poizkusnim delom.

Pisne vloge z dokazili o izobrazbi vložite v roku 8 dni po objavi na naslov: SGP Gradbinec Kranj, Nazorjeva 1.

induplati

jarše

Velika turistična pridobitev

induplati

Ob tovarni Induplati v Jaršah:

Sobe za tujce prve kategorije v Jaršah . . .

V Jaršah, nad svojim dolgoletnim gostinskim objektom je tovarna INDUPLATI — Poslovna enota gostinska dejavnost pridobila nekaj izjemno lepo urejenih sob v katerih je gostom na voljo 19 ležišč.

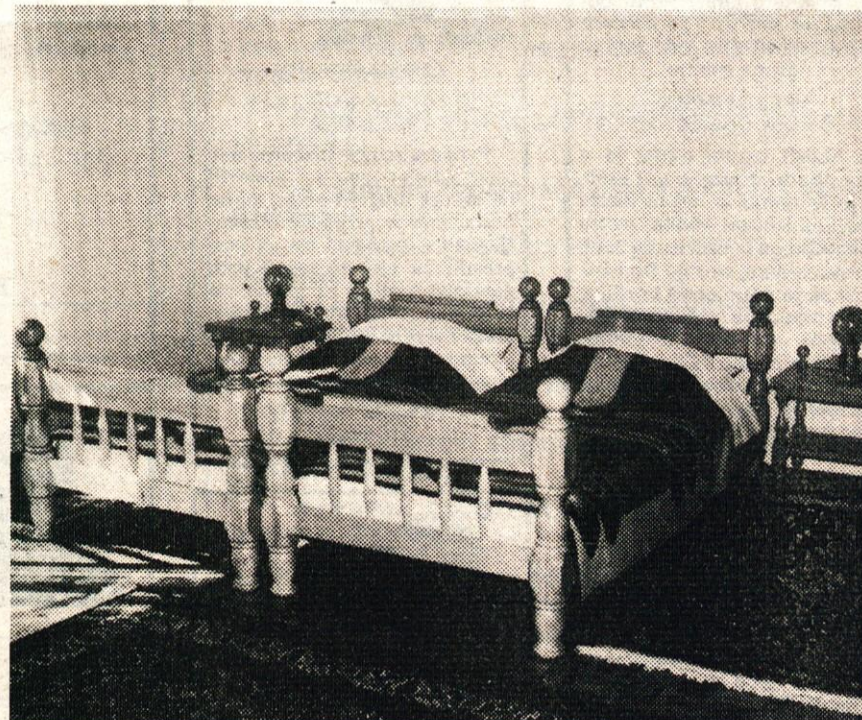
Uredili so:

- 2 apartmaja
- 2 enoposteljni sobi
- 4 dvoposteljne sobe
- 1 troposteljno sobo

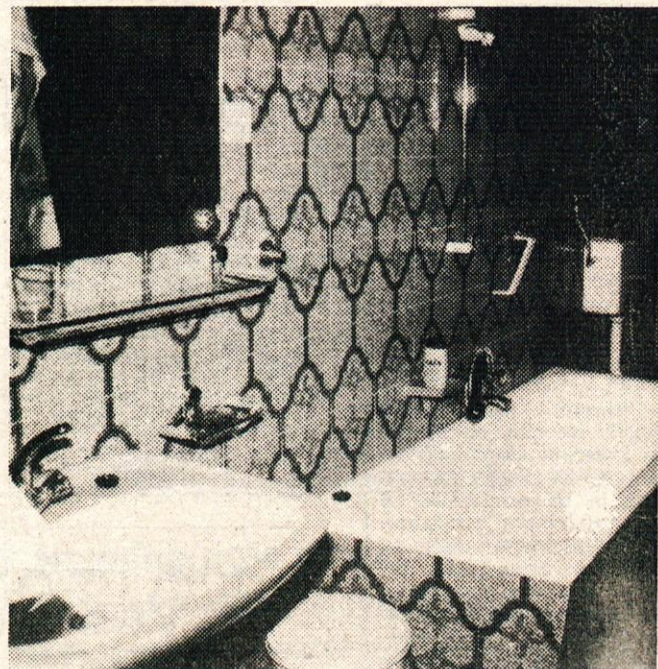
V vseh sobah so zgrajene kopalnice s sanitariji, priključki za telefon in TV.

Ob stavbi je na voljo 5 zaprtih garaž, nadaljuje se urejanje okolice, v pripravi so dekorativni slovenski kozolci z etnografsko zasnovanimi usmeritvenimi napisi.

24 zaposlenih se trudi vsak dan do 24. ure (do tedaj je odprta recepcija) s polno gostinsko in prenočitveno ponudbo ustreči svojim gostom. Na robu našega mesta deluje lep gostinski objekt, kamor boste, če bo tako naneslo, šli lahko tudi vi.

Informacije oz. prijave nočnin lahko opravite na telefonskih številkah 721-476 ali 721-911 int. 353 ali 359.

V vseh sobah so zagotovili nove lepo urejene sodobne kopalnice...

Mali oglasi

Risalno desko — ISIS mizo za format AO, prodam. Debeljak, Trzin, Ljubljanska c. 35.

Inštruiram matematiko, fiziko in osnove elektrotehnike. Telefon: 737-278.

Čistimo greznice s traktorsko cisterno 8 m³. Telefon: 722-056.

Montaža TV ANTEN, Sašo Pavlič, Ljube Šercerja 4, Domžale. Telefon: 722-240.

Blizu Domžal oddam v najem prostor za skladišče. Naslov v uradništvu ali pop. na tel. 737-592.

ZAPOSIM DEKLE v usnjarsko galanterijski stroki. Naslov v oglasnem oddelku.

Honorarno zaposlim delavko ali delavca (starejšega ali mlajšega za 4 ure v dopoldanskem času). Telefon: 723-420.

Inštruiram matematiko in fiziko. Telefon: 722-319.

Oddam ogrevano enosobno stanovanje za dva. Gartner, Homec, Bolkova 64 (za gostilno Repanšek).

Kavč in dva fotelja (rjave barve) lepo ohranjena ugodno prodam. Burja Jože, Ljube Šercerja 7, Domžale.

Skladišni prostor 50—100 kvadratnih metrov najamem v okolici Domžal. Telefon: 722-653.

ZAHVALA

V hladnem januarskem popoldnevu sva se v neizmerni žalosti poslovila od najine drage mame

VERE ZRIMŠEK
roj. ZORČIČ

Ob boleči izgubi nama je v vzpodbudo in uteho vsa skrb, ki jo je nama in najini mami kdorkoli izkazal. Hvala osebju Onkološkega inštituta in Zdravstvenega osebja Domžale, ki se je neumorno borilo z njeno boleznijo: številnim prijateljem, sosedom v stanovalniški bloki Vejčka Vlahoviča 4. b, delavcem Melodije Mengeš in Tkanine Ljubljana, učencem in učiteljem OŠ Šlandrove brigade Domžale za vso pomoč, darovano cvetje in tople izraze sožalja; govorniku za prisrčne besede slovesa; pevcem Stobljanskega okteta za v srce segajoče žalostinke ter gospodu župniku za opravljen obred. Hvala še enkrat vsem, ki ste imeli najino mamo radi, se je boste z lepo mislijo v srcu spominjali in obiskovali njen prerani grob. Žalujemo otroka Sonja in Bojan v imenu vsega sorodstva.

ZAHVALA

Ob boleči in nenadomestljivi izgubi ljubljeneža moža, očeta, brata in strica

CIRILA MOČNIKA

iz Doba, Gubčeve brigade 2 a se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam ob nenadnem, bolečem udarcu stali ob strani, izrekli sožalje, darovali cvetje in ga pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala vsemu zdravstvenemu osebju za dolgoletno zdravljenje ter obiske na domu. Zahvaljujemo se gospodu župniku za lep pogrebni obred, upokojenskem pevskemu zboru iz Domžal ter trobentaču za lepo odigrano žalostinko.

Vsem še enkrat hvala.

Žalujemo: žena Ana, hčerka Anka ter ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Ob izgubi moža, očeta in starca očeta

JANEZA LENČKA
mesarskega mojstra v pokoju se zahvaljujemo sosedom, prijateljem in sorodnikom za izrečeno sožalje in pomoč. Vsi njegovi.

Smrt ni
tvoje zadnje dejanje,
tvoja zadnja beseda,
tvoj zadnji glas.

(Pavček)

V SPOMIN

METI VEHOVEC
roj. ŠKOFIC

Minilo je leto dni, kar nas je zapustila. Zelo jo pogrešamo. Vsi njeni.

Zahvala ob smrti:

MARTINA KUCHARJA
6. 12. 1920

Petindvajsetega januarja smo se na Žalah v Ljubljani poslovili od našega dragega očeta, moža, brata, deda in prijatelja. Zahvaljujemo se vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti, domžalski milici za godbo, za poslovljni govor Milanu Potočniku, Zvezi borcev Domžale, zakoncema Praznik za nesebično pomoč. Spomin nam bo vedno drag.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob prerani in boleči izgubi našega dragega moža, očeta in ata

FRANCA KLEMENA
iz Mengša

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in dobrim znancem za vso pomoč, ki ste jo izkazali ob težkih trenutkih slovesa. Hvala DO ETA Kamnik in Mengeš, DPO, ZB, ZK, Krajevni skupnosti Mengeš, DO Mlinostroj, Svitanit, Avtoservis, mengeški godbi in pevcem, Uredništvu Kamniškega občana in vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala za poslovljne besede, izrečeno sožalje in darovano cvetje.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob smrti dobre žene, mame, babice, prababice in tete

IVANKE STÄRIN
roj. Kokalj
iz Ihana

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in vsem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti. Posebna zahvala velja dr. Zajčevi, sestram in ostalemu osebju iz doma upokojencev za nesebično pomoč. Hvala gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred, ter pevcem iz Ihana za lepo zapeto žalostinko in poslovljne besede ter vsem, ki so darovali za mašo.

Vsi njeni

ZAHVALA

Ob mnogo prezgodnji in boleči smrti našega dragega moža, očeta, sina, brata, strica in dedka

VALENTINA DRČARJA

se zahvaljujemo vsem, ki ste nam v teh težkih trenutkih stali ob strani. Posebno se zahvaljujemo Štefetu, Rokovim, Pezdircem, tov. Luku Cerarju in tov. Vinku Kepcu za lepa govora in gospodu župniku za lepo opravljen obred. Tudi vsem tistim, ki postojite ob njegovem grobu — iskrena hvala.

Vsi njegovi

Vsi njeni

V SPOMIN

FRANCIJU LUKAČU
iz Trzina

12. marca mineva leto dni, odkar sonce sreče ne sije več na najin dom. Za tabo ostala velika je praznina in v srcu huda bolečina, ki pozabljenja ne bo. Hvala vsem, ki se ga spominjate in obiskujete njegov prerani grob. Neutolažljiva žena Slava.

Trud in trpljenje
je bilo tvoje življenje,
srce je dalo vse otrokom,
kar je imelo,
niti bilke zase ni imelo.

V SPOMIN

18. januarja je minilo leto dni, odkar nas je zapustila naša draga žena, mama, stara mama in prababica

FRANČIŠKA LOBODA
Trobentarjeva mama iz Štude
Hvala vsem, ki se je spominjate!
Z žalostjo v srcih domači!

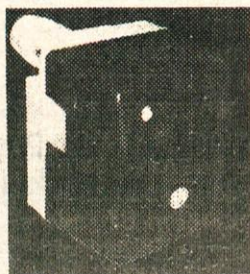
ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega očeta

FRANCA GERČARJA
iz Žic pri Radomljah

se zahvaljujemo vsem za izrečeno sožalje ter vsem, ki ste nam karkoli pomagali in ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi.

SERVIS IN MONTAŽA OLJNIH GORILNIKOV.
RAJKO AVGUŠTIN, Koželjevo nabrežje 2,
MENGEŠ. Telefon: 737-482.

Sprejem naročil od 7.—8. ure.

»Industrija platnenih izdelkov
INDUPLATI, p. o. Jarše, p. Domžale

Komisija za delovna razmerja
objavlja

naslednja prosta dela in naloge:

1. PRODAJALEC — v prodajalni Jarše

Pogoji za izbiro:

- IV. stopnja prodajalec tekstila
- 2 leti delovnih izkušenj
- sposobnost komuniciranja

2. MIZAR

Pogoji za izbiro:

- IV. stopnja — lesar širokega profila
- zaželene so delovne izkušnje

3. ŠIVILJA — v prodajalni Jarše

Pogoji za izbiro:

- IV. stopnja — konfekar tekstilij oz. tekstil.-obrt. konfekar
- 2 leti delovnih izkušenj — z nekaj izkušnjami iz krojenja

4. IMPREGNIRANJE APRETIRANJE IN SUŠENJE NA ŠRS

Pogoji za izbiro:

- III. stopnja — apretar tekstilij
- zaželene so delovne izkušnje

5. ŠIVILJA V RAZVOJU

Pogoji za izbiro:

- IV. stopnja — konfekar tekstilij
- zaželene so delovne izkušnje

6. DELAVKA V KONFEKCIJI POSEBNIH ŠOTOROV

Pogoji za izbiro:

- I. stopnja — pomožni tekstilec
- zaželene so delovne izkušnje

7. ŠIVILJA (za oddelek konfekcije Peče) — 3 delavke
ŠIVILJA (za oddelek konfekcije Radomlje) — 3 delavke

Pogoji za izbiro:

- IV. stopnja — tekstilni konfekar
- zaželene so delovne izkušnje

8. DELAVKA

— za delo v obratu predilnica

Kandidatka mora imeti uspešno končano osnovno šolo, zaželen je končan srednji ali skrajšani program usmerjenega izobraževanja tekstilne smeri.

9. ŠIVANJE — VARJENJE CERAD — 1 delavec

Pogoji za izbiro:

- IV. stopnja — konfekar tekstilij
- zaželene so delovne izkušnje

Delovno razmerje bomo s kandidati sklenili za nedoločen čas, s polnim delovnim časom in trimesečnim poskusnim delom.

Kandidati naj pisne ponudbe z dokazili o izpolnjevanju objavljenih pogojev pošljejo v 8 dneh po objavi na naslov:

Industrija platnenih izdelkov
INDUPLATI p. o. Jarše, p. Domžale
z oznako za kadrovske službe.

O izbiri bomo kandidate obvestili v 30 dneh po končanem zbiranju ponudb.

ZDENE AHČIN OBVEŠČA:

Cenjene stranke obveščam, da sem svojo delavnico

»POPRAVILA GOSPODINJSKIH APARATOV«

iz Savske 33, Domžale, preselil na PREŠERNOVO 1A V NOVO HIŠO, prav tako v Domžale (za pekarno Kancilija).

Obenem tudi obveščam vse svoje stranke, da še vedno popravljam pralne stroje, fene, sesalce, mikserje, likalnike...

VSE INFORMACIJE IN NAROČILA NA TELEFON 722-107.

Delovni čas: odprto vsak dan od 8.—12. ure, v ponedeljek in sredo od 16.—18. ure.

ZDENE AHAČIČ
Prešernova 1a

DRUŠTVO UPOKOJENCEV MORAVČE

Društvo upokojencev Moravče (upravni odbor)

vabi vse svoje člane in članice, na občni zbor, ki bo

V nedeljo, dne 19. marca 1989 ob 8.30 uri

v prostorih tovarne »Rašica« Moravče, Šlandrova ulica.

V kulturnem programu bodo sodelovali:

- mešani pevski zbor Društva upokojencev Moravče,
- recitatorji iz vrst upokojencev,
- na citre bo igral tov. Rado Kokalj

Na prireditvi bodo podelili društvena priznanja za večletno prostovoljno in požrtvovalno delo v društvu upokojencev Moravče.

Po kulturnem programu bo majhna zakuska, ki jo organizira društvo upokojencev Moravče.

Vsi ste prisrčno vabljeni!

Vabi upravni odbor DU

FRIZERSKI
SALON

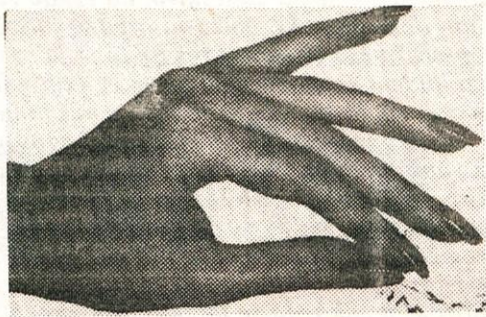
Križan zdenka

Delavnik 8.00—12.00, 16.00—20.00, sobota 8.00—13.00
STARA POT 1 MENGEŠ TELEFON: 737-041

DRAGE MOJE,

ste na delovnem mestu v stalnem stiku s strankami? Ali pa se vam morda vaši nohti zde prekrhki in premalo negovani ... Včasih, ko ste malce prenapete, v kakšen noht nevede celo rahlo ugriznete. Ali pa bi preprosto rade lepše, bolj negovane roke ... Ste že pomislile na strokovno oblikovane umetne nohte? Ja, take iz obstojnih preparatov na naravni bazi, ki so mnogo trši od vaših nohtov. Po-menijo terapijo in oblikovanje, s tem pa tudi skrb za nohte, pa še gristi si jih ne boste več mogle (ve-lja tudi za vaše otroke). In kako izgledajo!

Prva in edina v Domžalah — BB — Bojana Brinšek, Ljubljanska 91, stan. 1/I. Pa srečno!

Predstavljamo storitvenika:

Avtoličar Roman Kramberger

Blizu avto odpada na Količevem bo Roman izdeloval in montiral tudi plastične odbijače športnega videza za vse vrste avtomobilov; seveda so prve avtoličarske storitve

Roman Kramberger je 21-letni Domžalčan, točneje Količan. Mnogi pristaši modelarstva ga poznajo kot uspešnega športnikatekmovalca v tej panogi Zveze organizacij ljudske tehnike. Morda si je prav pri tem konjičku pridobil ustrezno skrbnost, natančnost in preciznost, kar vse je potrebno pri poklicu avtoličarja. Tega poklica se je Roman izučil v ustrezni poklicni šoli v Ljubljani leta 1985. Prakso je »skozi dal« v ljubljanskem Avtocomercu, pri tem pa seveda spoznal mnogo ljudi, pridobil izkušnje, ki so seveda potrebne.

Rodila pa se je tudi želja pričeti — kot se reče — »na svoje«. V domači hiši si je ob pomoči skrbnega očeta Avgusta uredil ustrezno delavnico, pridobil potrebna dovoljenja in papirje in sedaj je Roman na tem, da mu damo delo ...

Kaj vsem ponuja med svojimi avtoličarskimi storitvami?

Generalno ličanje vseh vrst vozil v vseh barvah, antikorozivno zaščito vozil, odstranjevanje rje s peskom (peskanje), izdelovanje napisov, emblemov, grbov, znakov, simbolov, dekorativnih črt na vozila, izdelal in montiral pa vam bo tudi modni odbijač iz plastike atraktivnega videza. Na Robbovi 12 na Količevem (nasproti avtomobilskega odpada) ga lahko dobite tudi na telefon 723-565; dogovorili se boste o rokih in cenah popravila.

Z delom in odnosom do strank bo Roman sam izdelal odgovor na vprašanje: Smo ali nismo?!

Mengeška komisijska trgovina

Napredek Domžale odpira na Blejčevi 9 v Mengšu KOMISIJSKO TRGOVINO.

Od 20. 2. 1989 dalje sprejemamo v komisijsko prodajo:

- vse vrste **tehničnega blaga** (akustiko, računalniške telefone, vžigalnike, kasete, manjše gospodinjske aparate)
- **kolesa in mopede** in rezervne dele, rezervne dele za avtomobile
- **športno opremo**
- **krzveno, usnjeno in športno konfekcijo**
- **otroško opremo** (vozičke, stajice, nahrbtnike, igrače)
- **slike, glasbila, ure, fotoaparate.**

Poleg opravljanja poslov komisijske prodaje bomo opravljali tudi posredniške posle.

Trgovina bo odprta od 8. do 19. ure, v soboto do 12. ure.

Lahko nas pokličete tudi po telefonu št. 737-013.

IUS Programska

SOFTWARE oprema in svetovanje

IUS SOFTWARE Programska oprema in svetovanje

Pravkar smo odprli novo svetovalno firmo in spodobimo se, da se najprej predstavimo bralcem Občinskega poročevalca ...

Rabite pomoč pri uvajanju računalnikov v vašo pisarno?

Pomagali vam bomo z nasveti pri zasnovi informacijskega sistema, predvsem za potrebe pravnih, splošnih in kadrovskih služb v gospodarstvu, pa tudi pri avtomatizaciji pisarniškega poslovanja, tudi za obrtnike. Preskrbeli vam bomo tudi vse ustrezne programe, tako tuje, kot domače, če pa ne bo dober noben obstoječi, bomo naredili novega, prav za vas ...

Vam povzročajo probleme samoupravni splošni akti in pogodbe?

Pomagali vam bomo narediti in vzdrževati Statut podjetja po novem Zakonu o podjetjih, kot tudi vse druge splošne akte. Svetovali vam bomo pri izdelavi pogodb in ponudb na področju nabave računalniške opreme, izvajanja investicijskih del v tujini, pogodb o dobavi in montaži opreme, projektiranja, konzultinga, gradnje in inženiringa.

Nameravate ustanoviti privatno podjetje, pa ne veste kako?

Svetovali vam bomo, ali je za vašo dejavnost primernejša delniška družba, družba z omejeno odgovornostjo, komanditna družba ali kakšna druga oblika novega podjetništva. Seveda vam bomo naredili tudi družbena pravila oz. statut in vam pomagali izpeljati potrebne postopke registracije itd. Domžalčani bi morali biti, glede na dosednji uspešen razvoj obrtništva, prvi tudi pri PRAVEM PODJETNIŠTVU!

Telefona žal še nimamo (Zakaj? — Vprašajte na PTT ...), zato nam PIŠITE na naslov:

IUS SOFTWARE, Vir, Parmova 1, 61230 Domžale

Anton Tomažič
Vir, Parmova 1
61236 Domžale

Fleretove kremne rezine

Ob nedeljskih sprehodih ne malokrat zavijemo tudi v slaščičarno. Prav tako se nam ob raznih slovesnostih priležejo dobro spečene torte. Z vsemi temi dobrotami pa smo lahko postreženi le v kakšni dobri slaščičarni, ki jih na žalost ni veliko. Zagotovo pa spada med odlične slaščičarne mengeška slaščičarna Flere. S šefinjo te slaščičarne, z Mileno Flere, sem naredila tale kratek pogovor.

Milena Flere mi je povedala, da nimajo s slaščičarno nobene tradicije in da sta to obrt začela z možem popolnoma sama. Seveda ji je bila potrebna za vodenje slaščičarne izobrazba. Takrat, ko je hodila Milena v šole, je bilo potrebno 3-letno šolanje. V njihovi slaščičarni sta poleg njih zaposleni še dve dekleti. Tako vsak dan pripravljajo torte, kremne rezine, čajno pecivo, s posebnim zadovoljstvom pa pečejo torte po naročilu. Poudarek pri vsem je na svežosti in kvaliteti peciva in kolačev.

Daleč naokoli slovi njihova slaščičarna po zelo okusnih kremnih rezinah. Milena pravi, da je skrivnost le v tem, da so vsak dan sveže, da so pripravljene iz naravnih snovi (mleko, jajca, sladkor), brez kakršnihkoli umetnih preparatov.

Mengšani smo lahko opazili, da Fleretova slaščičarna ne obratuje več na starem mestu poleg gostilne Lovec, ampak so se preselili v hišo, ki stoji poleg doma TVD Partizan. Prejšnje poslopje so imeli Fleretovi v najemu, sedanje pa je v njihovi lasti. Milena Flere pravi, da se preselitev s starega mesta na novo lokacijo kar precej pozna na obisku. Upa pa, da se bodo predvsem obiskovalci iz drugih krajev počasi navadili na to. Objekta ne mislijo več razširjevati, ker so to storili že sedaj, ob novi gradnji.

Šefinja mengeške slaščičarne mi je tudi povedala, da so davki že preveliki za njihovo delo, saj morajo večino sladkarij narediti ročno in v majhnih serijah oziroma celo posamezno. Njena največja želja pa je, da bi se krajani čimprej navadili na novo lokacijo. Želi si tudi, da bi jim prodaja še naprej lepo tekla, zaveda pa se, da je največ odvisno od njih samih, od njihove kvalitete peciva in vsega, kar ponujajo svojim obiskovalcem.

Vsi tisti, ki še niste poskusili izvrstnih Fleretovih kremnih rezin in drugih dobrot, obiščite čimprej njihovo slaščičarno. Spoznali in okusili boste, da povabilo ni bilo zaman.

Vesna Sivec

SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST OBČINE DOMŽALE

Razpis

za evidentiranje kupcev stanovanj v Mengšu

Samoupravna stanovanjska skupnost občine Domžale sporoča, da je v pripravi gradnja 61 stanovanj v stanovanjskem objektu M-9 in M-10, Mengeš Zavrti. Stanovanje gradi SGP Graditelj Kamnik kot izvajalec stanovanj po proizvodnem principu »gradnja za trg« po programu družbeno usmerjene gradnje občine Domžale. Oblikovana je informativna izhodiščna prodajna cena za m².

Samoupravna stanovanjska skupnost poziva vse zainteresirane, da oddajo svoje prijave za nakup stanovanja. Podatki o vrsti stanovanj:

Tip stanov.	Velikost (prodajna površ.)	Število stanovanj
Garsonjera G	30,07 m ²	16
Garsonjera G/1	23,42 m ²	2
Enosobno 1	37,09 m ²	16
Enosobno 1/1	36,36 m ²	2
Dvosobno 2	55,38 m ²	16
Dvosobno 2/1	53,93 m ²	4
Dvosobno s kabinetom 2 + K	70,55 m ²	1
Trosobno 3	77,20 m ²	4

Informativna cena za 1 m² prodajne stanovanjske površine znaša na dan 28. 2. 1989 4.450.000 din. Stanovanja v bloku M-9 in M-10 v soseski Zavrti Mengeš bodo vseljiva 25. 12. 1989.

Sklepanje pogodb za prodajo stanovanj bo možno od 15. 3. 1989 dalje, ko bodo vseljiva 25. 12. 1989.

Sklepanje pogodb za prodajo stanovanj bo možno od 15. 3. 1989 dalje, ko bo oblikovana tudi definitivna izhodiščna cena za 1 m² prodajne površine stanovanja.

PLAČILNI POGOJI IN ROKI PLAČIL SO NASLEDNJI:

Minimalni plačilni pogoji za nakup stanovanja so:

40 % kupnine v treh mesecih po podpisu pogodbe, naslednjih 40 % v šestih mesecih po podpisu pogodbe in 20 % do prevzema stanovanja. Fiksnost cen garantirajo v višini plačila, za neplačani del pa zaračunavamo podražitve v skladu z rastjo cen po indeksih Splošnega združenja gradbeništva in IGM Slovenije.

PREDNOST PRI SESTAVI VRSTNEGA REDA BO SLEDEČA:

- potrebe združenega dela s področja občine Domžale
- potrebe solidarnostnega sklada občine Domžale
- občani s področja občine Domžale
- občani izven občine Domžale

Pismene prijave iz katerih mora biti razviden zahtevek interesenta ter finančna konstrukcija za pokrivanje kupnine stanovanjske enote morajo biti poslani na naslov:

RAZVONI ZAVOD DOMŽALE, Ljubljanska 76/II, 61230 DOMŽALE

v 15 dneh po razpisu v Občinskem poročevalcu. Vsi prijavljeni bodo po končanem zbiranju ponudb obveščeni o rezultatih, ki bodo posredovani SGP Graditelj Kamnik zaradi sklepanja pogodb.

SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST OBČINE DOMŽALE

Narodne noše pozor:

Kranjske cekarje izdelujejo!

NARODNE NOŠE POZOR: izdelujemo kranjske cekarje. Dobite jih na naslovu: Prosen Tilka, Vir, Parmova 2, Domžale.

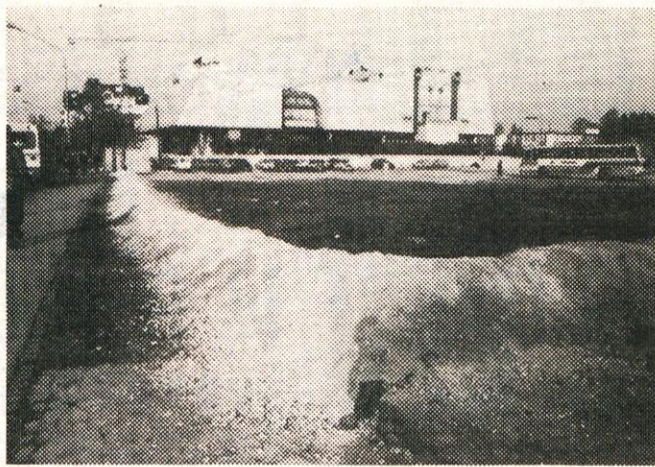
Po poti sokolskega doma

Zgrajen je bil leta 1910 po načrtih tatarskega mojstra Franca Ravnikarja. Denar vanj je posodila domžalska hranilnica. Z skrbnim prostovoljnimi prispevki so krajani varčevali denar več kot 10 let. Po vojni je svoje prostore v njem dobila Glasbena šola in kasneje še Hino Domžale. Njuna kinodvorana imamo, primerne prostore za izvajanje kulturnih prireditev pa še vedno ne. Priznava se, sgrajene še nove Domžale. Le majhen del je še starih in najlepši objekt je prav društveni dom, ki pa se je začel podirati. Najprej je popustil strop male dvorane Glasbene šole in ugotovljen strokovnjakov je, da je potrebno zamenjati vse stropne. Da je streha potrebna nujne obnove vemo že daleč časa. Fasada odpada, instalacije so dotrajane, tlaki uničeni... Skupaj se objektivno ne da več rešiti. Pa ne gre samo za ohranitev kulturne dediščine. V okviru Knjižnice Domžale se formira kulturni center, ki naj bi bil v prihodnje poskrbel, da bomo tudi mi imeli svoj gledališki, glasbeni in luthovni abonma. Vsaj dve kulturni prireditvi na teden bi lahko imeli. Najmanj 10 x bi morali ponoviti luthovno predstavo, da bi jo lahko videli vsi domžalski otroci. Nam bi radi ponudili tudi pravnane umetnike iz drugih krajev, a jim moramo nuditi vsaj minimalne pogoje in opremo. Pred dobrim letom smo ustanovili Kulturno društvo Domžale, ki tudi potrebuje primerne prostore za svojo dejavnost.

Več imen je bilo v zadnjem času slišati za hiši društveni dom: hino, stara kinodvorana, velika dvorana Glasbene šole, kulturni dom. Idejni načrti za obnovo so izdelani.

Ali ni naša skupna škola, da bomo ta spominski starih časov ohranili še na naprej?

Pavel Pevec

Pesek, veliko peska

(ženialni ideji ob rob)

Ena izmed znamenitosti, ki smo jo v našem glasilu obdelali podolgem in počez že kar nekajkrat, je veliko parkirišče v samem centru našega mesta. Le malo velikih mest se lahko pohvali s tako dostojnim parkiriščem in to še v centru. Kar je res, je res... vendar...

Parkirišče sredi mesta, a le malo nujno potrebnih označb, ki bi iz različnih smeri kazale, kako priti nanj, kako zopet peljati z njega. Zlasti občasnimi obiskovalci, teh pa sploh ni tako malo, so še (in še) parkirali ob glavni cesti, na zelenicah in pločnikih ter se izpostavljali nevarnosti pajka. Pa ne dolgo, kar kmalu so pogruntali, da se na parkirišče lahko pripelje tudi na »črno«. Samo na desno zaviješ, ali pa s parkirišča malce tesneje pripelješ na Ljubljansko cesto, pa si rešil problem. In

so bili nekaj časa vozniki kar zadovoljni, čeprav so bili nelegalni vhodi ali izhodi včasih malce ovirani zaradi parkiranih avtobusov.

Vendar to je nevarno, nevarno za promet, ki se že tako ali tako prepočasno premika skozi mesto, so ugotovili za to pristojni in se takoj lotili dela. Prihiteji so kamioni s peskom in neznani oblikovalci (bi jih morda predlagali za kakšno oblikovalsko nagrado?) so ženialno oblikovali kačo iz peska in neprodušno zaprli vse črne nelegalne izhode s parkirišča. Pa ne, da so pri tem mislili tudi na nevarnost prihajajočih sovražnikov, ki so v času Turkov prihajali menda le z juga. Kdo ve, če niso mislili, tudi na novo lokacijo za občinsko odlagališče gospodinjskih odpadkov in na tak način že pripravili teren? Bomo videli, ve se pa zanesljivo, da imajo zaradi teh ženialnih domislic tako občinski organi kot bližnje DPO dovolj peska (pa še skoraj pri roki jim je!) za metanje peska ljudem v oči. Pa šalo na stran, kajti ob tem se človeku pojavljajo tudi čisto resna razmišljanja, na katera bi človek pričakoval celo kakšen odgovor: Se strinjam z vami, pristojni tovariši, nimam nič proti, da ste poskrbeli za varnost udeležencem v prometu v samem centru Domžal, pa je vendar nekaj stvari, ki me begajo, ko gledam v zadnjem času bistveno manj zasedeno parkirišče:

Na žalost je že tako, da se mi parkiranje razno raznih avtobusov in njihovo speljevanje z obeh strani avtobusne postaje ne zdi nič manj nevarno kot udeležba osebnih avtomobilov na tem delčku Ljubljanske ceste, ko so predvsem zavijali s parkirišča?

Drugo: če ste že imeli denar za tako veliko peska in za tako domiselno oblikovanje naše mestne znamenitosti, verjetno ga imate še malo, pa poskušajte z njim kupiti še kakšen znak, ki bo vse nas z različnih koncev našega mesta usmerjal na pravi vhod na parkirišče. Saj ga imamo zato, da na njem parkiramo, ali ne!

Za prihodnost pa: me prav zanima, s katere strani bo dovoz do hotela, sem pa prepričan, da z Ljubljanske ceste zanesljivo ne, saj je vendar prenevarno!

OSA

Zakaj tako?

Kako čista je (bila) naša občina?

Vsi imamo radi urejeno in čisto okolico. In zakaj ne poskrbimo, da bo taka?!

Zelo radi se sprehajamo po gozdu, ki ga poznamo po imenu Šumberk, še posebej če je lepo vreme je nadvse privlačen. Pred nekaj leti je bila po gozdu speljana »TRIM STEZA«, ki pa je sedaj že izginila. Po pripovedovanju nekaterih, ki so stezo delali je bilo mogoče ugotoviti, koliko truda je bilo treba vložiti. V času ko je steza nastajala je bil gozd tako poraščen, da je bilo treba izsekavati podrast. Kaj pa danes?

Kaj pa se je zgodilo s kamnolomom, ki leži na vzhodni strani Šumberka? Pred nekaj leti so hoteli v njem narediti letno gledališče, takšno kakor je v Dobu na Močilniku. Takrat so iz kamnoloma in okolice odvozili vse smeti. Pred kamnolomom je nastalo majhno parkirišče z novim peskom... Kaj pa sedaj?

Lovska sreča:

Žena — možu Janezu, ki se je vrnil z lova:

»Ali si kaj zadel?«

Mož: »Sem.«

Žena: »Ali je že v kuhinji?«

Mož: »Ne, v bolnišnici!«

dec mi nagaja, ne morem spati, roke se mi tresejo, pa prehlajena sem kar naprej!«

»No, potem morate biti pa še kar pri krepkem zdravju, da vse to prenesete!«

Ubogi predniki:

»Kako so mogli naši predniki živeti: brez brzojava, telefona, radija in televizije?«

»Saj niso mogli, zato so pa UMRLI.«

JOŽE NOVAK

Zdravje pa tako!

»No, kako kaj gospa?«

»Ah slabo, zelo slabo se počutim, odkar sem imela nesrečo, se ne morem znebiti glavobola, želo-

Kako so lovili lisico, zajca pa pustili...

Zahvaljujem se našim urednikom, ker so nas, priložnostne dopisnike Občinskega poročevalca (še v stari obliki) tam, ob novem letu nagradili s srečanjem z imenitno poznavalko pisane in govorne besede, Manco Košir.

»Pišite, pišite. Veliko pišite! Veliko pišite o vsem, kar se dogaja okoli vas in tudi kar se dogaja izven vašega obsega« nas je vzpodbujala kot »šnefajerca«, takša, dinamična kot je. Simpatična in samozavest vzbujajoča.

»Pisati moramo. Toda pisati moramo zanimivo, polemično, berljivo ali pa ne pisati, toda pisati moramo,« je pribila tako prepričevalno in gledala po nas »mladih«, da nam je sapo jemalo.

Seveda smo ji enoglasno kimali kot delegati na nesklepni skupščini skupščinske skupnosti. O vsaki figi, za vsako figo pa res ne bomo pisali. Mislim na konjske fige, na cesti, ki so tako redke kot lisice v pasti in bi res ne bilo slabo, če bi se mi pisali o njih, saj mladi rod sploh ne ve kaj je to, če ob kmečki ohceti slučajno ne stopi nanjo. Pa je rekla Manca, kar tudi sami vemo, da je na obrobju naseljenih krajev ničkoliko imenitnih ljudi, ki bi zaslužili, da bi širša javnost kaj zvedela o njihovem življenju. Pa tudi pogovor kakšne Francke z Lojzko, ki ji je »djala da je djala« in zapis o mačkah, ki se v eni vasi bolj derejo ponoči kot v drugi, bi bil dostikrat bolj zanimiv kot dvanajstkrat prepisani forumski referati, ki jih poleg ponarejevalcev poslušamo še od vrabcev na strehi.

Je pa tudi res, da tu, v dolini, nam, priložnostnim opazovalcem marsikaj pride na uho in oči, pa že obesimo na veliki zvon, medtem ko na čudovite ljudi, ki ne silijo v ospredje, nismo pozorni. To je naša krivda in Manca ima prav. Zato je predlog našega edinega poklicnega dopisnika kar umesten, ki pravi, da bi moral biti nekdo, da bi hodil ali letal od hribovskega zaselka do zaselka in zbiral zanimive novice. Ko je rekel »letala«, je verjetno mislil helikopter in sebe v njem, ki ga bomo bržkone s samoprispevkom tudi dobili.

In ker je že beseda o »malih« ljudeh in majhnih vaseh, izkoristim priložnost, da opišem zgodbo, ki je skoraj srhljivka, resnična kot je Tarzan v džungli in Gorbačov v Moskvi.

Kako so v majhni vasi blizu Domžal ob novem letu lovili lisico? Ljudska pesem, ki jo znamo še iz šolskih let, nam je še v spominu. Zaradi lažjega razumevanja zgodbe, ki pravi: ... mačka miško, miš pšenico, pod goro, pod to goro zeleno... nam bo prav prišla.

Na samotno kmetijo se z nepoštenim namenom prikrade lisica, ki jo pri belem dnevu opazi mama, gospodinja, v dialogu s kurami, ki jim do bratstva in enotnosti sploh ni bilo. Vreščale so kot zmešane. Mama pa tudi, da bi pregnala lisico: »ježeš, Francka, lisica,« išče pomoč pri snahi in že obe mečeta kamenje in polena vanjo, ki se pa ne meni dosti. »Matej, Matej, lisica! Pomagaj, kje si!« je skoraj zgubila glavo Francka, ko je kričala nad svakom, ki je že iskal »porajkele«. Meče, meče, Matej, vse kar mu pride pod roko v lisico, pa tudi obe ženski mečeta in vpijeta. »Tone, Tone,« dvigne Matej glas: »Pomagaj, lisica!« Že je brat Tone v prvi borbeni liniji in ugotovi, da je z lisico nekaj narobe, da ji ne bodo kos. Lovci! Čimprej dobiti lovca. Telefon, tehnična pridobitev današnjega časa je pri hiši šele malo časa, zato se rokovanje z njim malo zatika.

Za Toneta vedo, da je lovec, ne pa kako se Tone piše. Minute pa tečejo in lisica je še vedno pri hiši. Da bi klical »Milico«, ki je edina številka, ki jo ve na pamet, to pa ne. Smejali bi se. Spomni se branjevke, ki ji prodaja solato. Kot iz topa mu ta zadržano željeno številko lovca. Ta sedi doma z zelenim klobukom na glavi, kot bi čakal. Samo hip, da sname bridko puško s klina, skoči v avto in čez pet minut je z naperjeno puško na bojnem polju, da bi se spopadel z lisico. Ta pa je medtem odkoračila v vas med hiše in ljudi, ki se jih je nabralo za cel bataljon. Srditi lovec presliši vik in krik preplašenih vaščanov, znebi se čustva sentimentalnosti, čes, da so nekatere lisice tudi dobre in iz oči v oči počasi lisico na dva metra pred oči. Bumf! In hajd z vsem spremstvom nazaj na domačijo ustrelit še domačega psa, ki sta se z lisico prav gotovo ovohavala, če ne še kaj drugega. Steklina pa je že tako tu. Obe živali sta romali na veterinarski zavod v kamnik. Se nauk iz tega pobrem: da je samozasčitna zavest naših občanov takšna, da z optimizmom lahko pričakamo še take lisjake, ki bi nas hoteli prepričati, da slovenstvo izgublja svoj pomen.

Vsled udeležbe številnih živali pri dogodku, z menoj vred, mirno lahko naslovimo ta zapis, kar za basen. Naslov pa prepustim odgovornemu uredniku.

Andrej Zajc

Kdo bo odgovoril na:

Sitno vprašanje

Vprašanje izvoočenja za različne prireditve v domžalski občini resnično vstavlja hrepčajoči vzor, kot pa je napisano v naslovu. Gre za nekaj, za kar so pristojni nekako vsi, dejansko pa ni — nihče.

Res je, da smo pred leti uspeli za občinske potrebe kupiti izvoočenje, vendar so čas, vremenske razmere in ravnanje s njim opravili svoje. Že daleč časa pa odličij ni nihogar, ki bi se čutil pohlevnega ali pa bi to v resnici bil, ki bi se tega perečega vprašanja javnih prireditev dejansko lotil.

Nekako velja neargumentirano prepričanje, naj se to tehnično radiotonsko vadevo uhajajo v Kulturnem centru Domžale, vendar se brez kompletne opreme in nihoga bi — bo za to zadovoljen, izvoočenja na občinski ravni ne morejo iti.

Vprašanje, četudi sitno, je postavljeno in prav bi bilo, da bi ob obletnici, ki jo še pravimjemo (gre za obletnico neurejenega vprašanja) nekdo nanj tudi odgovoril.

Godbeniki vas vabijo:

Zabavna prireditve domžalskih godbenikov

GODBA NA PIHALA DOMŽALE prireja v petek, 3. 3. 1989 ob 19.30 kulturno zabavno prireditev v hali komunalnega centra. Sodelovali bodo:

DO Rašica,

DO Toko,

DO Univerzale

z modno revijo, domžalske mažoretke s svojim programom ter Mito Trefalt s sodelavci. Za prijetno glasbeno vzdušje bo poskrbela Godba na pihala Domžale.

MOŽJE IN FANTJE! Morda je to lepa priložnost, da svoje žene, mame in dekleta popeljete na lepo kulturno prireditev ob njihovem prazniku.

Med prireditvijo bo tudi žrebanje bogatih nagrad, ki jih poklanjajo sodelujoče delovne organizacije.